

UVBD

യോഗം

കുമാരക്കുട്ടിക്കളുടെ

യശോധര

(കൈ ചുതിയ നോവൽ)

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.

പ്രസാധകൾ

എ. ഗോവിന്ദപുരി

വിദ്യാവിലാസികി ബുക്ക്‌ഹീംപു

ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

വില രൂ. 1. ഓ. 8.

സോംപതിപ്പ്" കാപ്പി 1000

1955 ജനവരി

പച്ചപ്പുവക്കാണും പ്രസാധകനും

യുണിവേഴ്സിററിപ്പസ്, തിരുവനന്തപുരം.

പ്രസാധകൻറെ മുദ്രയില്ലാണെ പ്രതി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ

മുഖ്യവർ

അവുവം വില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശീത്യാൽ മലയാള താജയിലെ ബാക്കി ആവ്യാധികാസ്ഥിതിലേ വസ്തു കളിൽ നിന്നുത്തവന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻറെ സ്വന്ധനപോലെ തന്നെ തന്നെ പ്രസന്നസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എത്തെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിൻറെ കമാഡിംടനയിൽ നിന്നും ഒരു ചെറിയ ചെറുതുമകിലും നടത്തിരുത്ത നമ്മുടെ നോവൽസാമ്പിത്രത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥപോലും കൂടാം മുഹമ്മദൻ തോന്ത്രിപ്പി. ഇതിനു കൂടണം പാത്ര സ്റ്റോക്കിം മറുമുള്ള പ്രതിലാംകരി തുല്യാം കുറന്തു കുറേ പത്രാം തന്റെ ആവ്യാധികാക്കാക്കളിടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥന മണം. ദമാത്മത്തിൽ ആവ്യാധികാക്കാരൻ എന്നാജി നാമദേയയന്ത്രിനും അർഹായി നമ്മുടെയിടയിൽ മുണ്ടാ നുംബേം പേര് മാത്രമെയ്യുള്ളൂ. അവരിൽ അഭ്യർത്ഥി സവർത്ത കീത്തിക്കപ്പെട്ടുനബർ സി. വി. രാമൻപിള്ളി, കെ. ചന്ദ്രമേനോൻ എന്നീ രണ്ട് വ്യക്തികളാണും. ഇവർക്കിൽതന്നെയും കമാഡിംടനയ്ക്കും വസ്തുരചനയ്ക്കും ദ്രോഘ്യ മാര്ഫ്ഫോഡും ഒരു പാത്രതിലെല്ലു മി. ചന്ദ്രമേനോൻ നില്ലു നാരും. അഭ്യർത്ഥത്തിൻറെ വർഗ്ഗനയ്ക്കും പാത്രസ്വനം നിറുപ്പണവും അനുബന്ധമെന്നാജിത്തിനു സംശയമില്ല അഭ്യൻ. എന്നാൽ വസ്തുനിമ്മിത്തി എന്ന അധാര ഗ്രന്ഥാംഗത്താട്ടക്കാരെപാരം അഭ്യർത്ഥത്തിൻറെ പരാജയം കിയന്നീരുമാണും. എങ്കിലും രാബ്യാധികാരൻ എന്ന

നിലയിൽ അദ്ദേഹം എക്കരളിയുടെ ഒരു പ്രധാന സേവ
ക്കായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവാൻ സർവമാ അംഗമാതെ.

ശ്രീ: സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ കമ്മ്യൂണിക്കിൽ,
കേരളത്തിലേ ആവ്യാധികാപരമാരിൽ പ്രമുഖഗണനാ
യന്നന്ന പ്രയോജ്യപാതമാണി വിധിയാൽതന്നെ കൂട്ടി
യുള്ളേട്ട് ഒരു മഹാന്മാരാവനാദ്ദേശം എന്നതനെ പറ
യണം. വസ്തുരചനയ്ക്കും പാതുസ്ഥാപിയ്ക്കും വാൺനയ്ക്കും
ഒരുവിധുടെ ഗാംഡിംഗ്ലാബിത്രപരിഷക്കം, എന്നവേണ്ട
ചുങ്കക്കെടുത്തിൽ, ആവ്യാധികാവിധിയാനത്തിൽ സർബ
പ്രാധാന്യം വഹിക്കേണ്ട സകല രഹനാ ശാഖകളിലും
ഇണക്കിയ പ്രാവിണ്ട്രന്തിനും ഉത്തമപാതമാണീവിശിഷ്ട
സാധിത്രകാരൻ. സുപ്രസിദ്ധമാരായ ആംഗല ആവ്യാ
ധികാ തീരുക്കേണ്ട പ്രക്രിസാമൃം ചേരുന്ന അദ്ദേഹ
അക്കിഞ്ഞര സ്ഥാനമാധാരത്തും സർവത്ര അംഗീകൃതമാതെ.
പാതുസ്ഥിയിൽ അദ്ദേശം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് വിജയം
പാത്യാത്രപ്രവണിയാക്കിലെ സാധിത്രകാര മൂല്യന്നാക്കി
പോലും അസുഖാജനകമാണോ. അദ്ദേശത്തിന്റെ ചില
ധിക്കന്നതു ചട്ടക്കാരനു തുല്യം ഒരു സ്ഥാപി എത്തു ഓഷ്ഠ
അഭിവേ സാധിത്രധാവകിലും വിരുദ്ധമായി മാത്രമേ കാണാ
കയുള്ളൂ. ആലപ്പുവാ ആറാറിലെ ജവപ്രക്രിയക്കിൽക്കൂടി
സാവിത്രിക്കെട്ടിയേയും വധിച്ചകാണ്ട നീന്തിപ്പോയ ആ
ചീമാകാരന്റെ ശരീരത്തിനു ചുബ്ബം നീംനായും കൂടം
കൂടി മാംസത്തിന്റെ ഓരോ വണ്ണം കടിച്ചുവർബ്ബിച്ചുട്ടതെ
നു പാട്ടത്തിൽ—തന്റെ പ്രാഥമാനി നിയമിത്തമന്ന
ബോധ്യം വന്ന ആ ഭീകര സന്ദർഭത്തിൽ—“കൊച്ചിനെ
സ്വീകരിക്കുന്നും കൂലംമാരും” എന്ന കേൾഡൈനാഡാഫി

വിളിച്ചുപറഞ്ഞു വിനിവിശ്വാസി എത്ര നായക്കാണെങ്കി മാനസ്യംമല്ലാത്തതു്? എക്കേണും കരയിൽനിന്നും അധികം മുച്ചർക്കല്ലുാത്ത കുടിത്തെത്തിയപ്പോൾ സാമ്പത്തികയും കരകിലേഡയും റിഞ്ചിട്ടു് “കേരുൻ്നടത്തു ചൊല്ലു്” എന്ന തുടങ്ങനും അതുവരെ വാതാലുപ്പസംഘൃതമായ വാക്കും ഇംഗ്ലീഷ് വന്ന എത്രയോ തവണ കരയിച്ചിട്ടുള്ളതാണോ. വിസ്തു തിയതാൽ ചുരക്കുന്നു. ഇങ്ങനെന്നും സാമ്പത്തികാരമാരുടെ അവതാരം നിലച്ചു എന്നതനും പറയാം.

അവങ്കെട പിന്നാലെ വന്ന മുടഞ്ഞു സാമ്പത്തികാരമാരാണോ ഇക്കാലത്തെ മിക്ക നോവലുകളിൽനിന്നും കത്താകൾ. ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്പത്തികാരമാരുടെ “പുംബു്” മോസ്തുക്കന്നവരിൽ എററും വിത്തനും ഇംഗ്ലീഷ്യാനും നാണോ. എത്തെങ്കിലും നോവൽ എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നു തുടങ്ങുന്നു കുടിക്കിലും കവന്ന് ദിന്തിലേക്കിൽ ഇവന്ന സുവമില്ല. സുപ്രസിദ്ധ ആവ്യൂഹികാകത്താവായ റഡിനാൾഡ് സാമ്പത്തികാണോ ഇവന്നും കുതിക്കവെള്ളും പ്രധാന ഫാത്തം. ഇവന്നും കുതിക്കളായ പല നോവലുകളിൽ അഞ്ചു ഹാനിക്കുന്ന തുടലൈവില്ലയാട്ടിനിൽ ഉടലെടുത്തതാണോ. അതുപോലെ തന്നോയാണോ ഇത് “യോരാധര”യെന്ന അനുമദ്ദം. എത്ര ഗ്രാമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണോ ഗ്രാമം ചെവിച്ചുതെന്നു തിരുത്തുപറയാൻ നില്കുത്തിയില്ലാതെ തിനാൽ ക്ഷമായും പരഞ്ഞാട്ടുടി ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു.

ക്ഷേണ്യര

നോമല്പ്രായം

അരതിക്കതിരവന്നു ശാന്തസൗഖ്യമായ കിരണ
ങ്ങൾ വിജയസിംഗ്രഹന്നു ആയസകവച്ചന്തീൽ തട്ടി ഒരു
രക്തപ്രഭയെ നാളു പാട്ടം പ്രസർപ്പിച്ചു; അദ്ദേഹ
ത്രിന്നെൻ്റെ കള്ളിക്ക് ധരിച്ചിരുന്ന വധ്യഗ്രാമക്കുടു വപ്പലാ
ഡേവഞ്ചേരുപ്പം കാന്തമായി തിള്ളപ്പി.

മിനാന്തപ്പവമാനന്നു മനവീജനഘരദ്⁹ ആന്നു
റുത്തം ചെറുകൊണ്ടിരുന്ന പുഞ്ചലതകളാലും വുക്കുനിര
കളാലും രമ്പുമാരു അതു രാജകീയോപ്രാന്തത്തെ രണ്ടായി
പകത്തുകൊണ്ടു¹⁰ അതിന്നു മല്ലത്തിലുടെ നെട്ടുകെ
കിട്ടണിരുന്ന എസകതസരണിയുടെ വടക്ക് ഓഗ്രത്തു¹¹
ബ്രാഹ്മണനു രാത്രിനാണം കേരിക്കുപ്പുട്ട്.

“എന്തും മൂന്നുപ്രാഥമ്യങ്ങളും ക്ഷേണ്യനേം!”

മേലുറത്തെ മണ്ണയ്പൂതയുടെ വടക്കുവരത്തെത്തിയി
ലുടെ തിങ്കിനിന്ന വുക്കുങ്ങളും മരിയുപ്പുട്ടു ഒരു വിശാല
മായ മുഗ്രാലുപാദാക്കി ഉണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നു വന്ന
മുഗ്രവസ്തിയുടെ നിരജും ലിംഗവമായി അതിന്നു പുരോ
ഓഗ്രത്തു ചെന്നവസാന്നിക്കുന്ന രാരടിപ്പൂതയെ തണ്ണാം
ചെറു ഒരു സ്ഥിരത്തുമാപ്പാരതത്തു സമീപിച്ചു രണ്ടാഴി

കളിൽ പ്രായം കുടിയവെൻ്റെ ഒവര്ത്ത നിന്മായിങ്ങാം ആത്തനാലോ പൂർണ്ണപ്രത്യേകതയും.

ഈ സമർപ്പിച്ചതെ സംഖ്യയിൽപ്പും വാഹന ക്ഷായം അറിവിനായി ചില സംത്രികൾ വിശദമാ ക്ഷേണിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിലേയുള്ളത്രമിക്കും. കാട്ട് മുഗങ്ങങ്ങളു സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാ കുട്ടിനം രണ്ടു വിധാ ലമായ അറകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ അറകളെ തമിൽ വിഭജിക്കുന്ന ഇരുവ്പഴിക്കംകാണ്ടിയും ഒരു ചട്ടമുട്ടും അടിസ്ഥാനം സൗകര്യത്തോടുകൂടി കുട്ടിന്റെ മല്ലുംഗത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കെരുലേലം കുട്ട് സുക്ഷിപ്പുകാക്കി വല്ലിയ സൗകര്യത്തെ ചെയ്യു. എങ്കിനെന്നുണ്ടാൽ രാജറക്കളിലും കുട്ടിന്റെ മല്ലുംഗത്തും പ്രതിബന്ധം തയ്ക്കാലത്തെയും മാറ്റി മുഗത്തെ മറയ്ക്കും കാരോ അറയിലാക്കി കുട്ട് അടിപ്പു മുള്ളിയാക്കാൻ സുക്ഷിപ്പുകാരനു സാധിച്ചു. ഈ വിവരം പ്രസ്തുത ഘട്ടത്തിലെ സംഭവത്തെ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കാൻ വായനക്കാരെ സഹായിക്കാം.

മൻ പറഞ്ഞ രണ്ടുപരിക്ക് പ്രായം കുടിയ ആരം യുദ്ധയാ മുഗശാലവിലേക്കൊണ്ടുകിട്ടുപ്പോൾ, സിംഹ ക്രോട്ടിന്റെ ഒരു വാതിൽ തുറന്ന കിടക്കുന്നതായും ഒരു ചാട്ടത്താൽ ആ മുഗത്തിനു വെള്ളിയിൽ കടക്കാൻ കഴിവു ദിഡാരാ അയാൾ കാട്ടു. ഈ കാട്ടുയായിരുന്ന ഇരുപ്പേരു തന്ന പ്രാത്മിച്ചുക്കാണ്ടും അയാളിടെ മുഖത്തു നിന്നും പൂർണ്ണപ്രത്യേക ആത്തനാലത്തിനു കാരണം.

ഈ അത്മായാൽ ഉംഗ് ത്രംമായ ഒരു സംശ്ലേഷത്തോടു കൂടി അയാളിടെ കുട്ടുകാരനായ സുദാരംഘവാവും മുഗസങ്ക

തന്തിവേദജ നോക്കിയപ്പോഴായിരുന്ന താനം ചങ്ങാ
കിയും അക്കല്ലുട്ടിരിക്കുന്ന ആപത്താർത്തയിൽനിന്റെ ദയ
കുറത് അധികാരിക്കും ബോധ്യമാക്കും. അതിനും ഉണ്ടായ
തീപുസംത്രാസത്താൽ മന്ത്രവാദിക്കും അധികാരിക്കു
ളിക്കുന്ന പാദങ്ങൾ തള്ളുന്ന വിറ പുണ്ണപ്പൂരം നിരാലംഘ
നായ യുഖാവു് തന്റെ ചങ്ങാത്തിക്കു ബലമായി നാഞ്ചി
നിലകൊണ്ടു. ആ മുഴഗ്രൂഹാക്കട്ട സംഘാരകരമായ
മഹാപുവത്തിനെന്നപോലെ എഴുന്നേള്ളുകയായിരുന്നു.

ഈ ക്ഷണാത്തിൽ, ആരച്ചാസപ്രദമായ ഒരു സന്ദർഭം
വിശ്വാസം പ്രായം കൂടിയ ആർത്ഥിക്കുള്ളിയിൽ പെട്ടു. ഒഴി
ഞ്ഞുകിടന്ന അട്ടം കൂട്ടിലെ വാതിൽ തുറന്ന കാണ
പ്പെട്ടു.

“ഭൗമതിനാ ദെയൽമായിരിക്കും! നിങ്ങൾക്കു രക്ഷ
കിട്ടിപ്പോയി. ഒരു ക്ഷണാത്തിനുള്ളിൽ അതാ അക്കാണു
നാ കൂട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നുകൊള്ളും.”

ആകസ്മീകരായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂൽ പ്രേരിത
നെന്നപോലെ—മരണസമാനമായ ഒരു അസാധാരണം
ഒരുത്തിയിനേക്കു മിന്നാവെള്ളി വീണിയ ആരാഞ്ഞാരത്താൽ
സമാവിശ്വനായിട്ടും, ആ തരണാണ് പാതെതുചെന്ന കൂട്ടിനു
ള്ളിൽ കടന്ന വംതിയടച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതുമും കണ്ണംചു
തുറക്കം മുമ്പു കഴിതെന്നു. അതുപൊലെ തന്നെ അന്വരേ
സംഭവങ്ങളിലും. എന്നതന്നാൽ സിംഹഗദപരത്തിന്റെ
ഇരുമ്പു വാതിൽ അടച്ചുപ്പോരം ഉണ്ടായ ഉച്ചയപനി
അട്ടം കൂട്ടിൽ കിടന്ന മുഗരാജനെ ഒന്നു തുറന്നുനാക്കി.
കൂടുതിയൊടുക്കുടി ശാഖയ്ക്കു മുന്തിരി ഒരു നിമിഷ

നേരു, അതു ഭാഗ്യമീന്നനായ മഹാന്മാവൻ ഭീഷണക്കായ നായ മുഹരാജൻറെ കാൽക്കീഴിൽ അഞ്ചക്കെപ്പെട്ട്.

എന്നാൽ അതു വിചയയില്ലതമായി ഭീകരമായുള്ള ക്ഷണത്തിൽ, കാൽക്കെപ്പെട്ടുമാറ്റത്തിന്റെ ഒമ്പുങ്ങൾ കേരം ക്ഷേപ്പെട്ട്. അധികവശയാരിയായ ഒരു ദോഖാവും ഉഠിപ്പിടിച്ചു വധ്യർത്ഥനാട്ടക്രമി അതു രംഗത്തിൽ പ്രത്യു ക്ഷണായി. തുടർന്ന് വിജയസിംഹൻറെ മേൽ ചാട്ടവാൻ സന്നദ്ധനായ മുഖഗ്രന്ഥൻറെ മുഖത്തുനിന്നും ഒരു ഭീകര ഗ്രജിനാവും നിസ്സുതമായി. മാവുവാലേവയും തുല്യ ക്ഷേമായ പ്രഭാപ്പണ്ണങ്ങളെ വിസർജ്ജിച്ചു അസിലത ഡാൽ ചക്രവർത്തിന്റെ അത്മഹിക്കാക്കാനായ അതു ഭീമാകാരൻ, ചൊട്ടനന്നവേ നന്നനാക്കയാൽ തന്നെ സമീചിക്കുന്ന ദോഖാവിൻറെ മേൽ ചാടി വീഴ്വാനുള്ള ഉല്ലംഖനം ഉപേക്ഷിച്ചതുപോലെ കാണപ്പെട്ട്. എന്നാൽ അതു പദ്ധതിസ്വന്നം ഒന്നു രണ്ടുകിട്ടം വിനോട്ട് വച്ചും, അ അങ്ങനെ നിശ്ചിരമായ സപ്താമണ്ണത്തിന്റെയും കൂറ നവങ്ങ ത്തുടക്കയും സമർപ്പിത്തതിൽനിന്നും അതു വരുത്തായിക്കുന്നു കൂർ രംഗത്തെ തയ്ക്കാലപത്രത്തെക്കു വിമുക്തമാക്കി എക്കിലും, തന്നെക്കു ലഭിച്ചു ഇരയെ പാടു ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു താതൊരു ലക്ഷ്യാവും പ്രകടമാക്കിയില്ല. അവൻറെ വീക്ഷണത്തിൽ തീക്കൂമ്പുംപൂത്ത ഒരു ദയാനക്കത പ്രത്യുക്ഷമായി; തുടർന്ന് അവൻറെ ഗർജ്ജനങ്ങൾ ഒരു തരം ഭീകരമായ “മഹർജ്ജർ” സപരങ്ങളായി മാറ്റകയും ചെയ്തു. സപയം ഘൃണ്ണമായ രക്ഷയെ പ്രാപിച്ചു എക്കിലും മരണത്തുല്യം വിളിറിയ മുഖത്താട്ടക്രമി, നമ്മുടെ

സുഖായവാവു് ചുറ്റതു നടക്കന്ന സംഭവങ്ങൾ സിരേ
ഗഹപതിൻറെ അഴികളിലൂടെ നോക്കിനിന്ന.

വിജയസിംഹൻ ഒരു ക്ഷണനേരംചോലും തക്കിച്ചു
നിന്നില്ല. സപ്രശാന്തിലുത്താൽ ആ മുഖ്യമാണ് മിക്ക
വാദം ഭീതനായി എന്ന കണക്കപ്പാരം തന്റെ വിജയം
പുണ്ണമാക്കവാൻ ഇന്തിയും ധീരമായ ഒരു പ്രധാനത്തിൻറെ
ആവശ്യം മാത്രം ഉള്ള എന്നു് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.
അതിനാൽ പെട്ടുനാനുബന്ധം, വാളിൻറെ വായു് തലയിൽ
പിടിയുറപ്പിച്ചിട്ടു്. അതിൻറെ മുഴുംഭാഗംബകാണ്ടു്
അദ്ദേഹം ഉഞ്ചോടെ ഒരു പ്രധാന സിംഹത്തിൻറെ
തിരസ്സിൽ എല്ലാം. പക്തി വോയം ക്ഷയിച്ചവനെന്ന
പോലെ ആ മുഗ്ധാജൻ നിലംപതിച്ചു. വിജയസിംഹ
നാകട്ടെ തുടർന്നു് അവൻറെ സടയിൽ പിടിക്കുടി അവവന
തുമയിലേയ്ക്കു നൽകിച്ചു: അടിയേറരു ഒരു ശപാവിനെ
പുണ്ണാലു നിപ്പേഷിച്ചു അവശ്യനായ മുഖ്യമാണ് ഇംഗ്ലൈം
ശ്രീകൃഷ്ണിൽ കടന്നു് സപ്തിരസ്സിനെ കൈകളിടുന്ന ഇട
യിൽ അപ്പിച്ചു കിടപ്പായി. ഇരുവുകൊണ്ടുള്ള അഴിക്കൈ
തകു് അടഞ്ഞതു, ആവത്രം നിപ്പേഷിച്ച അകന്ന.

അതെ ക്ഷണത്തിൽ സമീപത്രത്തു വുക്കുംഡളിട
യിടകയിൽ ഒരു മമ്മശ്ശൈ, ഓരു ക്ഷേപണ്ടു്. എന്നാൽ
അതു് എല്ലാവയങ്ങേയും ശുല്ലയിൽ പെട്ടില്ല.

ബാലരാധാനൻ—ഈതാണു് മേലുറങ്കത ചങ്കാൽ
മാറിയും വരേയായിക്കെന്നു പേര്—ചാടി എഴുന്നേറു്
വിജയസിംഹൻറെ ഹസ്താന്തര ഗ്രഹിച്ചു് അതിനെ
ക്ഷൈനീർക്കുണ്ടു് നന്നച്ചു ശേഷം “രാഘവൻറെ പ്രാണം

രക්ෂක!" එහා "විකාරණීතිගායි ගමුන අයෙනෙන ගැංච්‍යායන තෙයු.

"තාක්රිස මුද්‍රිවාසාං පරියිලුපා" නොත් විශ්‍යප්‍රසික්‍රානා" එහා "විශ්‍යප්‍රසිංහන් පරෙනතු.

"හුඩ්, ඇගලීයපර් රක්ෂිකකේ. සිංහතිගැන් ගවාන්කාඟ්" නිය පොරුණ් ජෝඳා පරිඛාත නොත් රක්ෂපුද්‍ර" එහා "ඩාබරායන් ඉතුරා පරෙනතු.

"තාක්තික ක්‍රිංකාරගො?" එහා "විශ්‍යප්‍රසිංහන් ජොඩිතු.

එහික් "රෙඩ්ප්‍රෙස්" පරියිලු. ආමයතින තාක්රි බාධාවෙන්තු "ංගුජායි. එහාත් ප්‍රිය පුද්‍ර ඩාබරායන්ද! එහොතුක්‍රිතිතෙනා තාක්තිං ක්‍රි ගකුතු කෙනා රක්ෂ ප්‍රාථික්‍රිතින දියු" නොතිගැන් වාතිලංගෙනතුවායාතෙක්කිගෙයනා" එහික් මගැනු ලාක්නාලු.

"නොත් නොතුත්තු; එහු මායතාවා ගැතු" නොස්සිගෙ පරි එහො පරවානුත්" එහා "ඩාබරා යන්නේ ඡ්‍යාම්පාතියං යුවාවු" පරෙනතු.

"ප්‍රෙං, පූ. ක්‍රිංගතිගැන් ගවපෙරි. කෙසේ මරණකරමාය ක්‍රිංගතිය ගැනීමෙන් රෙක්තම ජොඩිතු මරිකා ගාමා" එහික් "සංගති වෙනිතෙනෙකිලු" නොවි දියා "පරියුත්තු රක්ෂයිලාභානුතු පුරුෂයෙනාද

ആടി ദോഷം ജീവതന ഉച്ചപക്ഷിക്കുമായിരുന്നു” എന്ന്
ബാഡരായൻ പറഞ്ഞു.

ആ യുദ്ധത്തിൽ ലഭിച്ച വാലുമുന്നീന്തയാളും
പിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത് പാരവർഷ്യം
വിജയസിംഹൻറു അധികാരിച്ചായ വീക്ഷണത്താൽ ഒന്ന്
ആടി ആവശ്യമാണി. എന്നെന്നാൽ ആപ്പുള്ളടക്കത്തിൽ
സ്വരക്ഷയേ മാത്രം ആധാരമാണി കൂത്തി നില്പുമായ
ശീങ്കപാം അക്കടിപ്പിച്ച തന്റെ തയ്യാറായ ആക്രമം
യീരംനായ ആ യുദ്ധയോല്ലാണു യാഥിച്ച എന്ന പരജാത്മം
അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

ഈ ഭാവഭേദങ്ങൾ ദർശിച്ച വിജയസിംഹൻ
ഇക്കുമൊ പറഞ്ഞു:—

“ഈ വിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു” ഈനി എന്തെ
കിലും പറഞ്ഞണമെന്തു” അവരുമാണെന്നു” എന്നിക്കേ
തെരഞ്ഞെടുപ്പ്”.

“ഈനി അതിനെപ്പറ്റി രക്ഷാ മിണ്ണണമെന്നില്ല.
ഈക്കുറഞ്ഞ മഹനീയ കുത്രുതെത സംബന്ധിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ
എത്ര പ്രധാനിച്ചാലും അതു” അധികമായി പോകുന്ന
തല്ലു” എന്ന് ബാഡരായൻ പറഞ്ഞു.

“തോൻ ചെയ്യു നിസ്സാര കുത്രുതപ്പറ്റി താങ്കൾ
വേണ്ടതു പ്രധാനിച്ചുകഴിത്തുവള്ളോ; അതു മതി!” എന്ന
വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു,

“എന്നാൽ മാനൃദി, എവർ വന്ന നംകുടി ഇക്കാൽ തനിൽ താങ്കൾ സപ്പിക്കരിക്കണമെന്ന പ്രായമൊരുത്താണ്. കുടാതെ ഇക്കാൽ പരസ്യമായിത്തീരന്നതുനെന്ന അംഗ ചിത്തമാണ്. എവരെന്നാൽ തോന്തം ബാലരാധാന്നയും ഇക്കാൽനായി ഒരാച്ചതിൽ പെട്ടേപാക്കമായിരുന്ന എന്നും മഹാരാജൻറീ അറിത്താൽ അവിട്ടുന്നും വളരെ പരിശോഭിക്കുന്നും” എന്നും നമ്മുടെ യുവഭീം പറത്തു.

“എവർ ഇവള്ളുന്നിനും റംഭാവനത്തിലേ പ്രക വിനും” അപക്കയും ഉള്ളവാക്കിനു ഒരു വാക്കാവോലും എന്ന പ്രഫക്കഷിപ്പ് എന്നും വിജയസിംഹൻ ഷൈലുമാനും സ്ഥാരം പറത്തു.

“എന്നാൽ ഇന്തി മേൽ എന്ന താങ്കളുടെ മിരു മാവി കയറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു” എന്ന പറത്തുകൊണ്ടും റംഭാ വനത്തിലേ യുവലുഡിവായ വിതുമസിംഹൻ വിജയ സിംഹൻറു കരഞ്ഞെത്ത ഗ്രഹിച്ചും ആര്യവരാഭരിതനുന്നു പോലെ അംത്താം. എന്നാൽ അദ്ദേഹ സമയത്തിൽത്തന്നെ സധജചായ വാദുന്നയാലും പ്രഭയക്കാളിയാലും കീകരിന്നു ആ തങ്ങൾന്നും അതിയീരന്നായ നമ്മുടെ കമ്മാനായ കുന്നൻ പേരിൽ കറിനമായ വെള്ളപ്പിനേയും അന്തരോ സംഭരാച്ചു.

പ്രകക്കമാരണൻറും അന്തസ്സും രഹമീനമായ വാദാന തനാൽ വദ്ധിക്കപ്പെട്ടാതെവണ്ണും അതു ഉൽക്കുള്ളിമംയ മനോഭാവത്താൽ അന്നറഹീനനും പ്രത്തും സപ്രതാറുന്ന മായ വിജയസിംഹൻ, ആ കടലന്നായ പ്രകക്കമാരണൻറു

കാപട്ടത്തിനുള്ള ആഴം എത്രയെന്ന മനസ്സിലാക്കിയില്ല കിലും, ഗവ്ഡാവത്തിൽ നേര തല കുനിച്ചു. അനന്തരം തിരിത്തു് ബാഭരാധനാദനാടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “മാന്ത്രരേ, കഴിഞ്ഞ സംഭവത്താൽ ഒന്നിട്ട് സംഭവത്തിൽ നിന്നും മോഹനം ലഭിക്കുന്നതിനു് എന്തെങ്കിലും തങ്കു തായ പോയിക്കുവും ഉള്ളിൽ വല്ലുന്നാം. അതുകൊണ്ടു് വേഗം പോയി എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുക.”

“ഈ ശരിയാണോ”. ബാഭരാധനാൻ എന്നോടൊന്നിച്ചു പോരിക. എന്നോടു സംബന്ധിച്ചിൽ ആരോഗ്യകര ഔദ്യാപ ദിഷ്ടപ്പെട്ടുള്ളൂടു്” (വിജയസിം ഘാഗേ നോക്കി) “മാന്ത്രരേ, താങ്കളും തൊന്ത് കൂട്ടണി കണ്ണം” എന്നോ് വിക്രമസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“അതിനു സമയമായില്ല. പ്രഭോ, ഇന്നും” ആ സിംഹത്തെ കുട്ടിക്കുന്ന രക്ഷപ്രകാശൻ അനന്തരാലിച്ചു ഗ്രൂപ്പയില്ലായ്യും” ദാന്യുനായ സുക്ഷിപ്പുകംഠന തിരക്കി പട്ടിക്കാൻ ഇന്നും അമാന്തിച്ചുകൂട്ട. അവൻ ഉദ്ദ്രാഗത്തിലിരിക്കാൻ കുട്ടംതന്നെന്ന് ദയാന്ത്രന്ത്യ. അതിനാൽ തൊന്ത് അവനെ അനേപണിച്ചു പോകുന്നു” എന്നോ് വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ സുക്ഷിപ്പുകംഠൻ ഇന്നേതെന്നും സംഭവ മൊന്നും ശരിയരുതെ. ദയവും അവനോടു് കർണ്ണ മാരി കോപിക്കരുതെ. കോപിച്ചാൽ എന്നോടു ഗൗരവ മേരിയ കാഞ്ഞം സംഭവിച്ചിരിക്കുമെന്നു്” അവൻ സംശയിക്കും” എന്നു വിക്രമസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“ഇത് സാധാരണത്തിലെ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ പുരഞ്ചിത്വമായ വരുപ്പും അല്ലോടു കൂടി കൊണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ” എന്ന വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

ഈ സംഭാഷണത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടമായപ്പോൾ പ്രസ്തുത തയ്യാറാർ രണ്ട് പേരുടെയും പ്രത്യേകിയുടെയും മനോഭാവത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷത അന്തരാ അവ ലോകനാം ചെയ്തുകൊണ്ട് “വയ്യാധികനായ ബാഡരായണാൻ നില്കുകയായിരുന്നു. രാജ്യവംശങ്ങനായ രംഗാവനത്തിലേ പ്രഭവം വീരരംഗം മുത്തിമത്തായി അവതരിച്ചതുപോലെ തോന്നിച്ച ആവശ്യാധാരം ഒരേ സമയത്തിൽതന്നെ മഹാന്മാരാവനായ ആ വയ്യാധികൻ എഴുന്നളിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വികാരങ്ങളും ഉള്ളവാക്കി, രാജ്യവംശവനക്കിലും കൊടം ആ വംശത്തോട് എറിയക്കുടം ബലംപെട്ട് കൂദാശയ്ക്കിൽ മികച്ച സപാത്മപ്രതിപത്തി തുടങ്ങിയവാണ് ആട്ട പ്രതിനിധിയായും, മറ്റൊരും പെരുംഖാത്തിന്റെ മഹിമാത്തിരേകവും യഥാപ്രകാശവും കളിയാട്ടണ മനി മദ്ദിരമംഡ്യും; ആല്ലോ പറഞ്ഞതയാം ഗവ്മം, ഭരണിമാനം, അധകാരം എന്നിവയായ ക്ലേശിതനായും, ചപിതീയൻ പ്രശംസാത്രവശത്തിൽ ഉഭാസീനനം മുഖ്യമായിരുന്നു; ഒരു നീചമായ തന്ത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടും വാൻ നിർബന്ധിതനായും, അപരൻ തന്നെ ധീരുത്തുത്ത്വങ്ങൾക്ക് ധാതനായ വിധ പ്രകടനത്തെയും അഭിലഷിക്കാത്തവനായും; രണ്ട് പേരും തന്നെന്നമാണും സുന്ദരമായമെങ്കിലും മാം പ്രക്ഷേ

കണ്ണറ മുദ്രയ്ക്കിൽ വിപരീതവികാരങ്ങൾ അക്കരിപ്പി ക്കാൻ പോതന്നവരായും പ്രത്യേകമായി.

തന്റെ മസ്തിഷ്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വികാരങ്ങൾ ചാങ്കുമണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ബാഭരാധാരാവാൻ വിനുമ സിംഹരക്കു അനന്തരമില്ലോ. അവിടെനിന്നും ധാരാധാരായി. ആ യുവപ്രഭുവാക്കളുടെ അഭ്യർത്ഥനക്കിട്ടുന്ന ജീവരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ബാഭരാധാരാവാൻ പ്രകടിപ്പിച്ച മഹനീയമായ സപാത്മത്രാധാരതെ പഠിച്ചതായിപ്പറ്റം അവിച്ചില്ല. ഇതുമെന്തെന്നു വിശദപ്പെന്നായ വുല്ലബൻറു നേരേ ഉഭാരമായ ഒരു ഭാവനയെ പരിപാലിക്കാൻ കഴിയാതെ വിധം അതു മാത്രം നിന്ത്യവും നീചവുമായ ഒരു ചിത്രപ്പുത്തിയായി അനുംതിച്ചു. പോരകിൽ വുല്ലബൻറു നേരെ പുതിയ ഒരു കടപ്പാട്ടങ്കുടി ദേശവഗ്രത്രാ അന്റെ മേൽ ചുമതലപ്പെട്ടുകയാൽ പ്രകടമാരംബം അഭ്യർത്ഥനയെ കൊന്തുടി കർന്നമായി വെറ്റുതു. ധാരാധാരാവും ഏവം വിധം ഭസ്തുമായ മനോധാരതിയാണഭ്യും വഹിച്ചതു.

രണ്ടാമലബ്രാഹ്മം

ബുദ്ധരായണനം വിക്രമസിംഹനം ആ രംഗത്തു
നിന്നും പിരിഞ്ഞപ്പോൾ വിജയസിംഹൻ വേഗത്തിൽ
നാലുചട്ടം കണ്ണാടിച്ചു. അനന്തരം താൻ വന്ന വഴിയേ
തിരിച്ചുപോവാൻ തുടങ്ങാവേ സമീപത്രം പണ്ട്‌പാളി
യുടെ ഇടയിൽ കേരംക്കപ്പെട്ട് ഒരു മമ്മരംബുദ്ധത്തെ തുടന്ന്
ജഗന്നാമനമായ ഒരു തങ്ങാനീതുപം ആ മരതകർമ്മവി
യുടെ മരില്ല പ്രത്രക്ഷപ്പെട്ട്.

ഒരു വന്ദനവത്രക്കപ്പോലെ അകന്ദാഭാവിഞ്ചുവിച്ചു
ആ വിശ്രദമായിനിയുടെ വഭന്വിംബാ, ഒരു നിമിഷം
നേരുമെങ്കിലും ദ്രുജിപ്പമാറ്റത്തിൽ പെട്ടാൽ വിനീടാരി
ക്കലും മരശവാൻ കഴിയാത്ത നീനായിരുന്നു. അവളുടെ
അവയവങ്ങൾ സ്വജ്ഞിവിധാനനിയമത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ദേശ
മെന്റു അനുകരിച്ചു് നിർദ്ദേശമാക്കംബന്നും രഹിക്ക
പ്പെട്ടിരുന്നു. വിശാലങ്ങളായ നീലങ്ങന്തുങ്ങൾ അനി
തരവനിതാസുലമായ ഒരു മോഹനരസത്തെ ശത്രവിജ്യി
രിക്കശാരു് വിജയസിംഹൻറു മേൽ വിലഗ്നങ്ങളായി
വിളിക്കി. അനവള്രുമായ രചനാസൗഖ്യവത്തെ സുസു് ധിട
മാക്കിയ അധികാരാജുങ്ങൾ അവയുടെ പാടലിമയാൽ
അവളുടെ ശരീരകാന്തിക്ക വിചത്രുതയത്തെ വർത്തിച്ചു. ഗണ്യ
മണ്ഡലമാക്കട്ട രക്തയവള്ളുങ്ങങ്ങളുടെ സമുച്ചിതമായ
സംഘര്ഷന്നത്താൽ ഉം മുത്തമായ ഒരു വിശ്രാംകാന്തിരയ

പ്രകടമാക്കി. കുറത്ത് മിനത്ത കൂടിലകന്നേഴ്സം ശിര സ്ഥിരത്തിനാം പ്രവർദ്ദിച്ചു് സൂന്ധപ്പേരെത്തിലുടെ ജീവന തേതയും പിനിട്ടു് കണക്കാലോളിച്ചും എത്തിയിരുന്നു. അവരുടെ ഒരു കുറേറും പത്രതാൻപത്ര വയസ്സു്. പ്രായ മാറ്റിരിക്കും. മല്ലുമെഴുന്നതുതേ പ്രാവിച്ചുതായിരുന്നു അതു പെണ്ണുകിടാവിശ്വനും അതുതി; ഏകിലും ശരീര തനിഞ്ചും ദേവാംഗനാസ്ത്രമായ ലാഡവും അവരുടെ ശാല്പംകുടി പൊക്കം തോന്തിച്ചു്. എന്നാലും അതു തുപം എന്നുത്താരും ഉൽക്കുള്ളമായ അന്നപാതാലും പ്രശാട താലും അന്നഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന വള്ളിക്കു വയ്ക്കു. കൂടാതെ ശ്ലാകാസ്ത്രമായി ആജ്ഞാവായും അവസ്ഥിടെ ശരീരഗതി ലാളിത്രസമ്മിറുമായ ഒരു ഗവ്ഹിക്കയേ ആവിധ്യാരിച്ചു്. കുറത്ത സൃഷ്ടിപത്തിൽ വെയ്ക്കുതും ശരീര തനിൽ മുടക്കിക്കിടക്കുന്നതുമായ ക്രൈക്ക്, പട്ടതരീയം അതിയായ വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങൾ അവരും സമുഭായത്തിൽ തേനുപദാരശ്രാത അലക്കാക്കിനാവലൈനു തെളിയിച്ചു്.

നമ്മുടെ കമാഗതിക്കിടക്കിയിൽ പ്രത്രക്ഷേപ്പുട കൂടു മോഹനാംഗിയെ യമാശക്തി നാം വള്ളിച്ചു സ്ഥിതിക്കു് കമാരംഭത്തിനു മേതുത്രതനും വീരനുമായ യുവദ്ദോഖാലാ വിശ്വനും അതുതിയേ സംബന്ധിച്ചും മതനും ലീക്കിക്കു നീതു് മാനുവായനാജിരോടു ചെയ്യുന്ന ഒരപൊയമായി രിക്കമെന്നുള്ളതിനായും അതിൽനിന്നും മുക്കി നേടാൻ ആയവള്ളിം ശ്രമിക്കാം.

ഈദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ അഴകും അകുംഭണ്ടക്കതി യുദ്ധി തുപം പ്രബവിശ്വാസത്താട്ടക്കുടിയവന്നതു; കൂദയപത്ര

നാലോ ഇത്തപ്പത്തേമ്പു വച്ചല്ലെല്ലു പ്രായമും കാണിം. ശരീര വള്ളം എൻ്റെ കലാന്തിട്ടും അസിതപ്പായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒമ്മുഖി ഭക്ഷിണംഡമാണെന്നു വിളിച്ചുപറത്തു. അദ്ദേഹം ഉന്നതുനും മനോധരമായ ആളുതിവിശ്വഷ തോട്ടുടക്കിയവനമാണിങ്ങനു. അധികം നെല്ലിങ്ഗതോ അധികം തടിച്ചുതോ ആയിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം. എന്നാൽ ആ സർവ്വാംഗത്തും വഴിപോലെ വികസിച്ചു അനന്വാതത്തേയും ലാഘവത്തേയും സമ ചിത്തമായ സക്രാന്താടക്കുടി മുത്രക്കുമാക്കി. അദ്ദേഹ തതിന്റെ മുഖം പുതഞ്ചൈസൗംഡ്രൂത്തിനു മാത്രകയായി അണു. കുറതെ കള്ളുകൾ വിതാലങ്ങളെപ്പുകും വിഞ്ചി ജ്ഞാനയ്ക്കും പ്രഭാപുരാതനത്തിനാകരമായി കാണപ്പെട്ടു. പരിക ക്കുറി വളരെത്തവയും തലമുടി കുറത്രു ചുരുങ്ഗതും ചെറിയ മേൽമീര മേൽചുണ്ടിനും ഒരുക്കാരവും ആയി ലാഡിച്ചു. ജിതാഹലത്തിന്റെ വള്ളംതേ കവങ്ങന അധികാരാജ്യങ്ങൾ കൂടു ഇടച്ചിത്തുട്ടി പ്രകാശിച്ചു മുക്താഹലപുതിമമായ ദന്തനിര സ്നേഹമാക്കന ചുനിലംവിന്റെ ഉൽപ്പത്തി സ്ഥാനമെന്ന ക്കുവയ ഉള്ളവാക്കി. ധനിച്ചിരുന്ന ഇരുപ്പു കവചം മാഡിന്നുലേഡം സ്ക്രിപ്പാത്ത ദന്തായിങ്ങനു. വീരോഹിതമായ ഒരു ദേഹിനത അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തെ സദാ ദീപ്തിമണ്ണാക്കിച്ചെത്തു.

ഈ പുതഞ്ചുരിരോമൺഡേട്ട് മുവിൽ അപ്പതീ ക്കുതമായി ആവിർഭവിച്ചു അഭേദമ ലാഘവംബ്രയാമ തതിന്റെ വിഭാഗവിംബും ആ സദർജ്ജത്തിൽ സാധാരണ പരിധിയിൽ കവിയുംവള്ളും വിവള്ളുമായിങ്ങനു; എന്നാൽ അടുത്ത ക്കുത്താത്തിൽ പാഠകരണ്ടിയുടെ ഒരു പ്രസം

ഗണ്യമുലത്തെ പ്രസന്നമാക്കിച്ചെഴുത്തു. തുടർന്ന് അവ ഭാരത സാമ്പിതനയനങ്ങൾ പ്രോജക്റ്റപദ്ധതിയിൽനിന്ന്. എന്നതെന്നായല്ല, വിജയസിംഹൻറു മുഖത്തു് അവ, ലഗാ ഓളായപ്പോരം അവർന്നുനീയമായ ഒരു പ്രസാദവിശ്രഷ്ടം അവളുടെ ദിവ്യമായ അനുനാനത്തിലെങ്കിലും കളിയാടി. ചെട്ടേന്നംബാധ ഇന്നു ഭാവവിശ്രഷ്ടത്തിനായും തമായ്മ യേതു ചുംഗതന്നുമിച്ചു വിജയസിംഹൻ വിനീതനാഥി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“ചൊന്ന തിങ്ങേനി, ഈ ഏരുളിയ ഭാസനോടു കല്പിച്ചതുപാലു തന്നെ ഗമയണിക്കാം” അവിട്ടുന്ന “എഴുന്നുള്ളിയപ്പോ. അതിലേയുള്ളു് ഇംഗ്ലീഷ് വന്നറ നബിയും ആനദൈവം പറഞ്ഞാറിക്കു വരുു്”.

“മഹനീയന്നുണ്ടാക്കാം” അധിവാസസ്ഥാനമായ വിജയസിംഹ, താങ്കൾ ഇന്നു നിവർഖിച്ചു ആ ഡീരുന്തു തനിനു കുല്പമായ മരാറാനു് എന്നും എന്നറ ഇരുവരെ ആളു ജീവിതത്തിനിടയിൽ കണ്ണിട്ടില്ല. അതു ക്രൂരത മുഖാക്ഷിക്കുചെയ്യു് എറവും ഭയക്കരനായ ആ സിംഹത്തെ പോന്നസ്ഥാനനാക്കിയ ആ വീണ്ടുതേ പരസ്പരമാക്കുകയി കല്പന നിശ്ചയിച്ചു ഉണ്ടാവുംബിയും അന്താദരമാത്രം. ഇതു മഹാനഭാവനായ താങ്കളെ വാഴ്ത്തുവാൻ എനിക്കു വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നില്ലു്” എന്നു് ആ തങ്ങാമീമണി പറഞ്ഞു.

“ഹാ! അപ്പോരം നില്ലുംരമായ ആ സംഭവത്തിനു് അവിട്ടുന്ന ടുക്ക് സാക്ഷിണിയാണി നില്ലുംരയിൽനും അല്ലോ?” എന്നു വിജയസിംഹൻ ചേരിച്ചു.

“നിസ്സാരമോ? കൊള്ളാം. താങ്കളുടെ നോട്ടീഷൻഡ് തന്നെ ഒക്കുന്നതനാൽ ആ മുഹം ഇഴഞ്ചെറു” അവതിന്റെ ഗഹപരത്തിലേക്ക് “ എൻ്റെ കയറ്റനു ആ ക്ഷണത്തുനിന്നി കമിൽതന്നെ തോൻ ഇവിടെ എത്തി. ഭയത്താൽ വിരു ചുണ്ട് തോൻ അനാശ്വാത്ര നിന്നുംപോയി. ഏവൻ്റെ അധി തത്തിലേയുള്ളയൻ് ആ ദീനസപ്രത്യേത എവൻ്റെ സംഭ്രം തബന അടക്കിനിൽത്തി. ഇങ്ങനുകവാടം അടവഞ്ചു” താങ്കൾ ക്ഷേ പ്രാപിക്കുന്നും ചെയ്തു. ഇഴുപോൾ എത്ര ആദ്ധ്യാത്മക ഓദ്ധാടകത്തിലുണ്ടോ? തോന്നപ്പോൾ ഒപ്പുചുരു? അടച്ചതു തായി ണ്ണാൻ കേട്ടതു? ആത്മാഖാദരാധാരാന്നേരും വികുമ സിംഗൾരും വാക്കുള്ളാണോ? അവിധാമിത്തായ ഒരു യുവതിക്കു—പ്രഭ്രൂക്കിച്ചും രാജതീക്കു—ഒരു സുന്ദര തയ്യാർവൻ്റെ മുഖത്തു? അകമഴിഞ്ഞ അഭിനിവേശരഹാച്ച കുടി മുഖിക്കാൻ ദെയൽക്കുള്ളായതിനോ? ഒരു സമാധാനം ചോദിച്ചും പറയേണ്ണ ശരിയായ സന്ദർഭം ഇതുതന്നെ യാണോ? അതു പറയേണ്ണ വ്യക്തി ഇരയുള്ളുവഴിമാണോ?” എന്നോ? ആ രാജകമാരി പറത്തേ.

“പ്രാണതുല്യം പ്രിയപ്പെട്ട മധ്യരാജാൻി, അവിടു നായളിച്ചെങ്കു ആ വാക്കുകൾക്കായി നമസ്കാരം. അവിടുത്തെ പാശയുമമാകുന്ന ആ പാരിജാത കസുമത്തിൽ അപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഇം ഭാസവൻ്റെ ഘ്രാന്തം സപ്രസുവ മാണിപ്പോരും അനാഭിക്കുന്നതു. ആ എന്തെന്തിലെ നാശ്ശുകമായ കക്കിഡൈ അംവിത്തു? അതിനു സഹചിത മായ അംഗീകാരം നന്നകിയ അവിടുത്തെ കായണ്ണും തിരേക്കരെന്നു അടുത്തവർഷംപോലെ തോൻ ശിരസ്സിൽ

എറം കുന്ന്. എഴാളും വട്ടക്കരം ക്കു ഇന്ത്യ “കലാനില ഫം” രാജമന്ദിരത്തിലെ ഉദ്ഘാനത്രം കുത്തിയിൽ വച്ചു് അവിടേന്തെ പ്രഭാഗതി അറിവാൻ എന്നുകൊണ്ടുനായ്ക്കി. അതിനെ തുടക്കമുണ്ട് അതായും സുടി കിണ്ണിൽ പ്രകാശിതമായ ഒരു സരണിബന്ധ അവിടുന്ന തുരന്ന കാട്ടി. എന്നാൽ നിശ്ചിതമായ രേഖയിലിലും അവിടേന്തെ വിശ്വാസത്തി എന്നതി ത്രഞ്ഞാനായ യാത്രാരു ലക്ഷ്യാശ്വം കാണാണത്തിനാൽ ഇവൻ വീണ്ടും ഓഹം ഓഹം കൊണ്ടുനായി. എക്കിലും സപരുദ്ധയി കികാരങ്ങളേ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലേക്കു നേരിട്ടാ മുന്ന കാലവിളംബത്തിനും ഒരു സമാധാനാശാഖി മാത്രം ഇതു അനിശ്ചിതാവസ്ഥയെ അവിടുന്ന കൈക്കണ്ണാണ തായി ചിന്തിച്ചു് ഇവൻ ആശാംഗത്തിനടിമല്ലെട്ടുവാൻ കഴിക്കയില്ലെന്നറബ്ദം. മെല്ലുണ്ടെ എഴാളും വട്ടക്കണാലത്തും പലപ്പോഴം നാം തയ്യിൽ സന്ദർശനം നടന്നിട്ടുണ്ട്. പല തവണയും തൊൻ അവിടേന്തെ സമീപത്തായി കത്തിര പുറത്തും അക്കന്ദി സേവിച്ചു് ആ പരമാനന്ദ പീഡിഷം ആസപചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല പ്രാവയ്യും നിരുവിനോദ അള്ളിൽ തിരുമെന്തിയുമായി പരക്കടക്കിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പറഞ്ഞതെത്തല്ലോ ചുരുക്കാത്മകയിലും ഇതു അവാസര അപ്പുളബാനിലും മനും മയക്കന്ന ആ ഒരു വിശ്വാസത്തെ പ്രാറി മാത്രം നാശം അധികാരം മുളിത്തങ്ങളുായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കുട്ടി ഇന്നു പ്രാതത്തിലെ എന്നുറു പ്രാതമന സന്നസ്തിച്ചു് എന്നു സന്ദർശിപ്പാനായി അവിടുന്നു് ദയവു ചെയ്തു് ഇതു സ്ഥാനത്തെത്തും നുജിയ സ്ഥിതിക്കു് തൊൻ കൊ ചോടിക്കണ്ണം ബെയ്യുപ്പെട്ടുന്നു, എന്നുറു ആരാധന

വിഗ്രഹം, ഇരു എഴിയവാൻ ആകാദം സപീകരിച്ചു”
അതിനു ലക്ഷ്യം അവിട്ടേതു പ്രേമം ഇവനു
ആനാവയ്ക്കാൻ തുച്ഛമാക്കുമോ?”

അഡയാദ്വിതായി ക്ഷേപാലമലക്കത്തിൽ ആസു
തമായ പാടലകാന്തിനാൽ പുനാദക്തമായ ലാവണ്യ
വിശ്വേഷിത്താൽ അനന്ത്രമീഡയായി നീന്താക്കാണ്ഡായി
അനു ആരു രൂപക്കമാറി നമ്മുടെ യുവകാഥികൾന്റെ അധിര
ത്തിൽനിന്നും നിസ്സുതമായ മധ്യംവാങ്ങക്കൂട്ടെ ചൊവി
ക്കാണ്റു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം പരബ്രഹ്മ നിത്തിയ
പ്രോാശ പുതുതു ആജ്ഞാവുഖിയായ ആരു രാജവംശം ഇങ്ങ്
നെ അഞ്ചുളിച്ചെല്ലു.

“ജീവനായക, അവിട്ടേതു സുഭർഖ്യമായ പ്രണയ
ദണ്ഡ തോന്തു സപീകരിക്കുന്നു. അതിനു പകരം എഞ്ചൻറി
പ്രേമം തോന്തു സത്രവാചകം ചൊല്ലി അഡവിട്ടേതെങ്കിലും
ഈനാം ചെങ്കുണ്ണമെന്നില്ല. എന്തെന്നായും അതിനെ ഇതി
നകം അവിട്ടുന്നതനെ എന്നിൽനിന്നുപയരിച്ചു
കഴിഞ്ഞെതിരിക്കുന്നു.”

സപ്ത്രംസാമുംജ്ഞം ലഭിച്ചുല്ലോടും ഉണ്ണാക്കാനെ പരമാ
നാദത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ കമാനായകനായ ആരു വീര
യുവാവു് പിബെദ്ധപക്ഷമോധിനിയായ രാജത്തിനെ അംഗൾ
ഇംഗ്ലോ ചേരുതു് ഗാഡഗാഡം സംഭാദ്യോഷിച്ചു. ഇതുവരും
പ്രണയലക്ഷ്യമായ തങ്കളുടെ പ്രതിജ്ഞയെ പരസ്യമാ
മുംഖനാശില്ലായും പ്രകടമാക്കി.

“എന്നാൽ പ്രിയതമ “ആനിഗര” സംശയംനു
നിന്നേലെ സിംഹാസനത്തിൽ അഡവിട്ടേതു പ്രണയിന്നി

കൗതുക സ്ഥാനം സുർക്കിതമല്ലെന്നുള്ള പരസ്യത അവിട്ടും എപ്പോഴും “കാത്തിരിക്കണം” എന്ന് തങ്ങാണിയായ രാജഞ്ചി പറത്തു.

“തൊൻ അവിടങ്ങളും വേണ്ടി പോർ ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധമന്നും. ഇപ്പോൾ തന്ത സമിതിക്ക് രഹംതുരന്തര സമരം തന്നെ നേരിട്ടവാൻ ഇടയുണ്ട്. ആ സമർക്ക തത്തിലും മധ്യരാജഞ്ചിയുടെ സേനാനിരയിലെ മുന്നണിയി പായിരിക്കം എന്ന കാണാനുള്ളു” എന്ന വിജയസിം പൻ പറത്തു.

“ശരത്തു” എന്നിക്കരിയാം. ആബേഖാ, എൻ്റെ ഭയപാലിപ്പനായ ജൈശസമാജരണ്ട് കൊടിക്കാഴ്ചിൽ വിപുവക്കണ്ണികൾ നിമിഷംപുതി വന്നേവരുണ്ട് എന്നാണെ കൊടിക്കുന്നതു. നിയമദ്വിഷ്ട്രാ അദ്ദേഹം സ്ഥിരമാ സന്തതിനവകാശി അല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഫുമർ പ്രണയമലമായി വയ്ക്കാടിക്കിൽ തുണായ ജൈശുപത്ര നാണ്ട്. അതിനരേഖം കറെ കാലം കഴിത്തോണ്ട് അദ്ദേഹം അധികാരിയെ പട്ടംമറിഷിയായി സ്പീക്കരിച്ചു. അഞ്ചു ലാഡുത്രുജീവിതത്തിലേ എക്കസന്താനമാണു് തൊൻ: അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതിനു മന്ദായി കിനീംകാവകാരം എന്നിൽ അർപ്പിച്ചു് അതിനെ രാജുത്തിലേ പ്രഭാവു നാശേ കൊണ്ടു് രഹപമച്ചരസ്സും അംഗീകരിപ്പിച്ചു. ജൈശുന്ന മെഞ്ഞപ്പുംവായി അവരുംയിരു് അനുവധി മ്രൂപത്തിനിനും രാജപാദവിക്കം അവകാശിയാക്കി. എൻ്റെ സംരക്ഷണാംാരവും മുത്ത സജ്ജമാംരൻ എന്നുള്ള നിഖലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കി

പ്രുട്ട. അപ്പേരിൽ തിരുമുഖിൽ വച്ച് സത്രവാഹകം ചൊല്ലിയാണ് ഒരുപ്പും എന്നർ ക്ഷീണിക്കാറും കയ്യേ റാത്രും. എന്നിട്ട് അപ്പേരിൽ മരണയോഗം രാജുപ്പോലെ യായ ജേരുഞ്ഞും എന്നർ നേരെ തിരിത്തിരിക്കുണ്ടാണ്” എന്ന് യഥാദാർ (ഇതായും ശ്രീനാരാധരാജത്തിയുടെ നാമദിയും) പറത്തു.

“എന്നാൽ മഹാരാജത്തി തന്റെ യുദ്ധക്കാടി ഉയർത്തുന്നോടു ആരു ദേവിയുടെ ഇപ്പോൾക്കുതന്നായ പ്രജകൾ അതിനു ചുററിലും സംഘം ചേരും. വിപ്പുവകാടി കളിക്കുന്ന സംഘടന എന്തു വേഗത്തിലോ അതിൽ പതിനുടക്ക തപരയിലാക്കിരിക്കും രാജഭക്തന്മാരുടെ സംഘ ഗ്രൂപ്പീകരണം. തിരുമനസ്സുക്കാണ്ട്” ഇതുവരെ ഒരു തിരുവഴിത്തുവിളിംബുരും മുഖേന ഇപ്പോൾക്കാസന്നാരു ആ ഫോനം ചെയ്യാതെതന്നെന്നാണ്” തൊൻ അത്രുതപ്പു കൊത്തു്” എന്ന വിജയസിംഹൻ പറത്തു.

“ഓ! തൊൻ കാരണം ക്രടാതെയല്ല നിങ്ങളും നീയും കുഡാക്കായി രിക്കുന്നതു്. ആവർഗ്ഗം പ്രമുഖനില്ലെ മാത്രമാണ്. ഇക്കണ്ണത്തിൽ തൊൻ യുദ്ധക്കാടി ഉയർത്തി ഒരു സെന്റ്രൽ തന്ത ശൈഖരിച്ചു്” അതിനെന്ന ശത്രുവിന്നർ നേരെ നീക്കുന്നു. പക്ഷേ നെടുക്കു പണമീല്ല. ദണ്ഡാരം മിക്കവാറും ചീത്തിരിയും യാണ്. ഇപ്പോഴതെത അസപസംവശമയിൽ ഒരു നിയമസഭ വിളിച്ചുകൂടി പുതിയ നീക്കത്തി ചുമത്രുന്ന കാര്യവും വിഷമമാണ്. ചുരുക്കി തന്ത്രിൽ തൊൻ പറത്തുമ്പോൾ അവിടുന്ന വിന്ധ്യസിക്കമോ?”

വിജയസിംഹൻ:—എന്നു അതു?"?

മഹാരാജൻ:—നാലുതിനായിരം ആപ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടും ശ്രീനഗരങ്ങളിലെ മഹാരാജൻി തന്റെ രാജുരക്ഷയ്ക്ക് വേണ്ടി ഒരു ചെസ്റ്റ്രത്തെ ദേവരി കാണ്ട നില്പുത്തിയില്ലാതെ വിശ്വിക്കുന്നുണ്ട്.

വിജയ:—ഈ ചൂടുപരാ അത്രുതും! എത്തു ഫോജിപ്പ്. നാലുതിനായിരം ആപയെന്നോ അവിട്ടനു കല്പിച്ചതു?

യദ്ദോധന:—അംഗത; ഒരു രാജാവിയുടെ ആവശ്യത്തിനും അതുകു വലുതല്ല. എന്നാലും ഫോജിച്ച ഒരു ഭാഡാഗാരണ്യത്തും, പാവപ്പെട്ട പ്രഭുസമുദായത്തെയും, നില്മനമായ സംസ്ഥാനത്തെയും കാക്കുവോടു അഭ്യന്താരം വലിയ സംഖ്യ തന്നെ.

വിജയ:—നാലുതിനായിരം ആപ! ഏതൊരു ചേര്ത്ത്!

യദ്ദോധന:—എൻ്റെ പ്രണയയാമമേ, എന്നുണ്ടെങ്കിൽ പറയുന്നതു? എനിക്കു മനസ്സിലുാക്കാതെ എന്നോ അവിട്ടതേ ചിന്തകളിൽ നില്പീനമായിരിക്കുന്നു.

വിജയ:—പ്രിയതമേ, ഈ തുകയുടെ അഞ്ചാവംകൊണ്ടു മാത്രമാണു് അവിട്ടനു് സമരപതാക പാറിക്കാതെ അടക്കാഡിയിരിക്കുന്നതെന്നാണോ പറയുന്നതു?

യദ്ദോധന:—അംഗത; അതുതന്നുണ്ട് പരമാത്മം. എന്നാൽ ഇപ്പോഴേതെ എൻ്റെ ഇംഗ്ലീഷ് സംഭയ മരയ്ക്കുന്നതിനു് തൊന്തെ എൻ്റെ കഴിവതു ശ്രമിക്കുന്നും. എന്നെന്നാൽ വില്പവക്കാരികൾക്കു

ഡെയ്റ്റ്‌ബു എൻറീറ പക്ഷക്കാർ മന്ത്രിസ്ഥാപം വരുത്തുന്നതു് അന്നവിതമെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു.

വിജയഃ— ഞാൻ മിക്കവാറും ഇവിധഭൂതി ശങ്കയ്ക്കു തന്നെ വശാവദനായി. എന്നാലും അവിട്ടേതെ ആവശ്യങ്ങൾ വളരും കൈതച്ചയനും താരതമ്പ്രൗഢ കിസ്സാവുമാണെന്നു് ഞാൻ ധരിച്ചില്ല.

അദ്ദോധരഃ— പരമാത്മം ഇതൊക്കെയാണു്. അപ്പും യിരാ ഒന്നാൾ അടങ്കിയ ഒരു ബഹുമുഖ്യം ഇപ്പോൾ ദൈവരിക്കണ്ണംബേനും, ആ സേനയെ സമരാന്വീകരി ലേയ്ക്കു നയിക്കുമെങ്കിൽ അതിനുള്ള ചെലവു നേരിട്ടാൻ ചന്തുളുമായ തുക വേണുമെന്നും, അതി ലേയ്ക്കു നാലുതിനായിരു അപയോഗതെ കാഞ്ച ക്കും നിധിക്കാൻ നില്ക്കുത്തിരിക്കുമ്പോൾ എൻറീറയന്കാഞ്ചമാറ്റിയായ മാത്രാണ്യപ്രഭ ഇന്നു കാല തുരു പരക്കയുണ്ടായി.

വിജയഃ— അതുള്ളം എത്ര സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതു വെറു യാഉള്ളിക്കുമ്പു. എന്തോ ദൈവനിധ്യയം ഇതിലുണ്ടോ. തിരുമേനി, അവിട്ടേതെ ശത്രുക്ക്കുള്ള അവക്കുട ആവശ്യങ്ങൾക്കാണ്ടു തന്നെ പ്രാജ്യ പ്രീടിക്കാനും സാധിക്കുന്നകിൽ അതു നല്ല ഒരു പ്രതികരംമായി വരികയില്ലോ?

അദ്ദോധരഃ— നിശ്ചയമായി. പക്ഷേ ഇതു് എങ്കിനെ സാധിക്കും?

വിജയഃ— ഇന്ന രാത്രിതന്നെ ഞാൻ ഒരു കാഞ്ചനിധിയി പോകുന്നുണ്ടോ. അതു കഴിതെന്നു് ഞാൻ

തിരുവാവിൽ എന്നതും, അക്കദ്ദും, വിവരങ്ങൾ വിശദമാണി തിരുമനസ്സാന്തിക്കാം. ഇപ്പോൾ ചോകാൻ അനന്തരാവാദം തന്നൊന്ന്.”

യോഗ്യാധികാരി:—“ഈ മുഖ്യമുച്ചട്ടും മറ്റും, ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആ ധാരാധികാരിയും ഉള്ളതിലുണ്ടാണോ?

വിജയ:—അതേ; പക്ഷേ ഇന്നു് നല്ല ജോലി ഉണ്ടായെങ്കാം. തന്ത്രാംബാഡി വെന്നില്ലെങ്കിൽ പിലപ്പോൾ ആവാദത്തിൽ ചാടി എന്നും വരാം.

യോഗ്യാധികാരി:—സുക്ഷമിക്കണം. അവിട്ടുന്ന കണ്ണൂറാറിരിക്കുന്ന ആ ഉദ്ധർമം എന്തുതന്നെന്ന ആര്യാല്പം അതിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ വിജയം സിലബിയൂണ്ടാണ് സർവ്വേവതകളിൽ അനുബന്ധമിക്കും!

വിജയ:—എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നു.

ആ കാമിനീകാരുക്കാം ഗാഡിംബാ രാജ്യത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന വേർപ്പിരിത്തു.

മുന്നാമല്ലറയ്

വിജയസിംഹൻ അരംമനനയിലേ കതിരല്ലായതെനി ലേക്കെ കടന്നു. അവിടെ അംഗദപ്രതിശ്രീരാജു അംഗരക്ഷകനായ “ഭാരമാഡര”നെന്നു യുവാവും രണ്ട് കതിരകളേയാതുയ്ക്കു സജ്ജമാക്കി കാത്തു നില്പിയായിരുന്നു. അല്ലെന്നോട്ടിനുംതും സപാമിയും ഭൂത്രനും അരംമനയുടെ അതിത്ത്വി കടന്നു രാജപാതയിലിരുന്നു.

ഭാരമാഡരൻ ആതൃത്വികയിൽ സുമ്മവനായ ഒരു യുവാവാശം. നല്ല ചൊടിയും എന്തും ചെയ്യാൻ ധീരതയുള്ള പ്രസ്തുത യുവാവിന്റെ ശാരിരക്കിനു നല്ല പുഴുംയും ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. സമരാക്കണാഞ്ചീരു പ്രാദേശിക ദിച്ചും ധീരതൃക്കാളിയിൽ പങ്കെടുവാൻ വിജയം വരിച്ചു പ്രസിദ്ധനായിതുണ്ടാമെന്നാണെന്നു ആ യുവാവിന്റെ അത്ര. ഇത്തരം ആതൃക്കഴിപ്പുള്ള ഒരു തരണം വിജയസിംഹനു പ്രോബിളി ഒരു സപാമിയുടെ നേരു എത്രമാത്രം വിശിഷ്ടമായ ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണെന്നു. നമ്മക്കും ഹിന്ദുവന്നു താഴെ. ഇതു വിധം പ്രശ്നപ്പെട്ടായ ഒരു സപാമിയെ ഓവി കണാൻ സംഗതി വന്നതിൽ ഭാരമാഡരൻ അതീയ കവിതയെ അഭിമാനം ചെന്നുണ്ട്. ഇതു വസ്തുതകളെല്ലാംതെന്നു വിജയസിംഹൻ മനസ്സിലാക്കി; കൂടാതെ അൻറെ അംഗരക്ഷകൻ എത്രമാത്രം ഉന്നതമായ മാനസികരണാഗ്രഹത്കളുള്ളവനാണെന്നും അറിവാണ് അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വമന്മണം തില്ല. ഭാരമാഡരൻ സപവസ്ത്രധാരണവിഷയത്തിൽ

വലിയ നിശ്ചിഷ്ടങ്ങളും ഒരു ചെരുപ്പുക്കാരനായിരുന്നു. അസൃത നിരാവേളയിൽ അഭ്യാസം ധരിച്ചിരുന്നതു് അതി പുഡ കയറ്റ് ഒരു ഫോം കുവച്ചുമാറു. അഞ്ചുമുഖത്തിലെ അയഞ്ചിരുന്നുത്തിൽ ഒരു കൂദാശ തുബളം പുട്ടിപ്പിക്കു ചെയ്തിരുന്നു.

വിജയസിംഹൻം ഭാഗമാദരം അല്ലെന്നരേതുകൾ മെച്ചമെച്ചവലംബിച്ചു രാത്രു ഇട.ന്. അവർ നാഗരപരിധി കടന്നു് നേപ്പാളുതേരുക്കളും വിസ്'തുതമാണു മാർക്കണ്ണിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒട്ടവിൽ വിജയസിംഹൻ തന്റെ അംഗപത്രത നിയന്ത്രിച്ചു് പഴിയരികിൽ നിന്നു തിരിത്തേു് ഭാഗമാദരനെ കൈകൂട്ടി വിളിച്ചു. യജമാനന്റെ സമീ പത്തുനിന്നും അല്ലെന്നതിലാണു അഞ്ചുമുഖത്തെ പിൻ ഇടന്ന് അംഗരക്ഷകൾ ഉടൻ സപാനിയുടെ അരികി ലെത്തി. വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു:—

“ഓശു, അല്ലെന്നരുതിനില്ലെന്നിൽ നിന്റെ കരുംകൾ കൗൺ പരീക്ഷിക്കാനുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നും നേരിട്ടം.”

“പ്രിഡാ, ഇതു കൂലുനു കേരിക്കാൻ എന്നെന്നു കൊണ്ടു കുറഞ്ഞുകൊടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നറിയാമോ? അവ ചുണ്ടെ ഭത്രനാണു ജോലി ചെയ്യാൻ യോഗ്യന്നുണ്ടോ ദാനെന്നും തെളിയിക്കാൻ എന്നിക്കു വലിയ ആന്തരിക്കുണ്ടോ?” എന്നു ഭാഗമാദരൻ പറഞ്ഞു.

“ചില നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്റെ ആ വാദം ഉറയിൽനിന്നുണ്ടാണി വരും. ദാനും ദാനും ചോദിക്കേണ്ടു. സംഖ്യംവലത്തിൽ മികച്ച താതുവിനേന്നും നമ്മക്കു നേരിട്ടാണു ഇട വരുന്നാവത്കുണ്ടു അതുണ്ടാണും ആദ്യംഗിക്കു

വാൻ നീ മടിക്കമോ?" എന്നു് വിജയസിംഹൻ മോബിച്ച്.

ഡാക്ടറാഃ—“എന്നെങ്ങാണ്ട്” എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയു ഒന്നു് മാർക്കട്ടി വധു പറയുവാൻ എനിക്കു മടി യാണ്ട്”. എന്നാൽ ഇതും മാത്രം ഞാൻ അവി ട്രഞ്ചാട്ട് ഉറപ്പു പറയാം. അതാവതു”, എന്തു വന്നിച്ചു ശത്രുവന്തിലും എന്നാൽ കഴിയുന്നതോ കൈയും ഞാൻ ചെയ്യാം.

വിജയഃ—കൊള്ളിച്ചാം; ബുലിപ്പുമ്പോൾ മരംപട്ടി. എന്നാൽ ഇനി കേട്ടകൊള്ളി. എനിക്കു് അറിവു ലഭിച്ച പ്രകാരം അല്ലെന്തിനുള്ളിൽ മുന്നു നേപ്പാൾ യോധമാർ ഇതിലേ യജം; ഒരു യജമാനനം രണ്ട് ത്രിപ്പരാതം, ഒരു പ്രത്രുകയാവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് ഞാൻ അവം തട്ടക്കാൻ വിചംഖിക്കുന്നു. നീ എന്ന സംഘക്കുമാരാണെന്നു്?

ഡാക്ടറാഃ—എൻറീ റോറത്തിലേ അവസാനതേത തുട്ടി കൂതാ ചിറ്റന്തരവരെ.

വിജയഃ—പ്രീതപ്പെട്ട ദാനു, അപായകരമായ മരിവു കാണണം നീരിന്റെ രക്തം ചിറ്റനാവെക്കിൽ അതു് എനിക്കു തീരാതെ സങ്കരേത ഉള്ളവാക്കം. നാഡാ ആകുമിക്കാൻ പോകുന്ന അതു നേപ്പാൾ ദേഹിയൻറെ വന്നുനാം നിശ്ചിതമാക്കവാൻ വേണ്ടി നിബന്ധ സ്ഥിതാതെ വേറെ ക്രൂരവെയും സമായങ്ങെതെ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കാതിരുന്നതെന്നു് നീ അഞ്ചലപ്പെട്ട മായിരിക്കം. എന്നാൽ അതിനു കാരണമെന്തു്. കിനാമതായി ഇതു സംഭവം അഡിക്കം ആക്കുകയി

അറിയുന്നതു” എനിക്കിഴുമില്ല. രണ്ടാമത്തൊയി കിനൻറ സഹായങ്കാണ്ട മാത്രം സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാർത്തമാണ് തെന്നു” എനിക്കു “നല്ല ഉറപ്പും ഉണ്ടു്.

നമ്മുടെ കമാനായകൾന്റെ മേലുറ്റെത സംഭാഷണം അവസാനിച്ചുതോടെ കൂതിരകളിടെ കൂടുവടിഞ്ഞും രംജ പാതയിൽക്കൂടി തങ്ങളെ സമിപ്പിക്കുന്നതു് അവൻ കേട്ട. വിജയ:—ഓരു, എൻ്റെ അട്ടത്തു ചേന്ന് സന്നദ്ധനായി നിന്നുകൊടുക്ക.

ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി അഭ്യേഷം സപ്രത്യേക്കൾ മിവരേതയും നേരാക്കിയപ്പോരി ആ ബാധകൾന്റെ മുവ തതിലേ ഭാവം അഭ്യേഷതേത നിത്രഹം സംതൃപ്തിനാക്കി. എവരെന്നും ദാരശാഖരബൾന്റെ സുഖരവഭന്നതിലേ ഓരോ സിരയിലും ദ്രവ്യനിശ്ചയവും യുലസനാലതയും ഇത്തീരുമായി കാണ്പെട്ടു.

ആ സാധാരണത്തിലേ മജ്ജിയ വൈളിച്ചുത്തിൽക്കൂടി പുരാഭാഗതേതയും പ്രവർത്തനംചെയ്യു അവരുടെ ദ്രശ്മ കിടി, അനുപാതകമാരായ മുന്ന പേര്, അവൻ നില്കുന്ന സ്ഥലതേതക്ക് വരുന്നതു കണ്ടി. ആ പമികമാരിൽ ഒരാറി മററ രണ്ടാഴ്വടക്കയും മുധിൽ അല്ലും അകവൽത്തൊയി യാത്രചെയ്യുയായിരുന്നു. അവൻ എല്ലംവരും താനു ആത്മ മണ്ണത്തിനും രക്ഷയും ഉതകുന്ന ആയുധങ്ങൾ ലോപം കുടാതെ ധരിച്ചിരുന്നു. വാരം, കറാറി, കൈതേരുക്കി “എന്നീവക തന്റെ മേലുറ്റെത കുട്ടത്തിൽ ഉംചേപ്പു കുന്നു. മുന്ന പേരും ആയസകവചങ്ങൾക്കാണ്ടി” ശരീരം ശേഖരണംചെയ്യു. ഇവരിൽ പ്രധാനി മല്ലവയ

സൂനം മറ്റ രാജ്ഞിപേരും ഇങ്ങപത്തിലും വയസ്സു വീതം
പ്രായമുള്ള ബലിപ്പുകായണ്ണമായിരുന്നു.

സംഘടനം നടക്കവാൻ ഒരു വന്ന ആ സ്ഥാന
അനിലേ പാത നല്ല വിസ്‌തൃതിയുള്ളതായാൽ. വിജയ
സിംഹനം സമചരനം മന്ദതികയിൽ രോധിക്കുന്ന നട
വിൽക്കുടി പുരോഗമിക്കവേ നൈപുംബേരീയരായ പട്ടിക
നാർ ശീലുഗതികയിൽ വരികയായിരുന്നു.

“നില്ലു അവിടെ” എന്ന് അതുജ്ഞാസപരത്തിൽ
വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“ഹാ! പെരുംതീയിൽ കവർഷ്ടി തടങ്കുന്ന തസ്തി
മാർ!” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടയാം തന്നെ കൈതോളം
കൈച്ചുത്തു് വിജയസിംഹനെ ലാക്കാക്കി വെടിവച്ചു്.

വെടിയുണ്ട് വിജയസിംഹൻ മുഖത്തിനട്ടത്തു
കുടി ചീറിക്കൊണ്ട് പാശ്രദുപോയി. “നിങ്ങൾക്ക
തോന്തിയപോലെ ഞങ്ങളെ വിഴിച്ചുകൊള്ളു. പക്ഷേ
ഉടൻതന്നെ കീഴടങ്ങിക്കൊള്ളു. അതും മതി.”

ഇതും പറഞ്ഞിട്ടു് വധ്യം ഉണ്ടി വിഡി
ക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ കമാനായകൾ കുതിരയെ പായിച്ചു്
മിന്നാട്ടുത്തു.

നൈപുംബേരീയൻ സമചരനാർ രണ്ടു പേരും
ഇതിനിടയിൽ ധോക്കുത്തിലെത്തി. എന്നാൽ ധീര
നായ ഭാമോദരൻ അവരിൽ ജൈവനെ തട്ടു. മറവ
നാക്കേ സപ്പസപാമിയുടെ സമാധിത്തിനു കുടി.

നൗക്കിപ്പും പെട്ടെന്നു് രംഗരൂപം മാറ്റി യുലു
ശ്രീഭിഖിൽനിന്നു് “കല്പാനിവയം” അരുംനായിലെ കസ്ത

സമന തതിൽ മഹാരാജ്ഞെ യദ്ദോധനരാജുടേ സന്നിധിയാന തതിൽ നാമുടെ മാനൃവായനക്കാണേ ക്ഷുണ്ണിക്കേണ്ടിയിലി കണ്ണ.

യദ്ദോധന തന്റെ ധനകാർത്ഥാല്പുക്കഷ്ണായ മാത്രം സ്ഥാപ്തി, മററായ സചിവനായ പ്രക്ഷേപംപല്പ്പു, രാജ്ഞിയുടെ പ്രധാന പരിചാരികമാർ എന്നിവരാൽ നിശ്ചവിതയായി മേല്പുന്തെ ക്ഷുമസംബന്ധത്തിൽ ഇരിയ്ക്കു യായിരുന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ യദ്ദോധനരാജേവി കൂടുതു മേരുമേലുള്ള ഘട്ടികാരത്തിൽ ഉജ്ജിപ്പതിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് വിജയസിംഹൻ്റെ ആഗമനം ഉണ്ടാക്കാത്തതെ കണ്ണു് അത്രുതപ്പുട്ട്.

“വിജയസിംഹൻ്റെ ഈ സാധാരണത്തിൽ നാമു സദാർഡിക്കാമെന്ന വാക്കേ തന്നിട്ടണ്ടു്. അദ്ദേഹം വന്ന തിനു ദേഹം നാമക്കു് ഒരുമിച്ചിരുന്നു് ഇപ്പോഴെതെ നാമുടെ ദർശനാവധിയും പരിഹാരമണ്ണാക്കാവാളിൽ മാർഗ്ഗത്തപ്പുറവി ചിന്തിക്കണാമോ് തൊൻ കുങ്ഠി തിരിക്കുന്നതു്” എന്ന രാജ്ഞി മാത്രം സ്ഥാപ്തിവിനെ നോക്കിപ്പുറത്തു.

മാ. പ്ര:—ക്ഷുണ്ണിച്ചതുപോലെ സംഗതികൾ കൈ ദർശന ഘട്ടത്തിലേക്കുതന്നു നീങ്ങളുകയാണോ്. എന്നാൽ തിങ്കമന്നല്ലുകൊണ്ടു് സമരപതാക ഉയര്ത്തുന്ന ക്ഷുണ്ണാ തതിൽ അതിനു കീഴിൽ സംഖ്യം ചേരുവാൻ അനേക കായിരം പേരു കാത്തുന്നില്ലെന്നു്.

യദ്ദോധന:—മാ! പ്രക്ഷേ, കൊട്ടിക്കീഴിൽ സേവനത്തിനു ശ്രദ്ധനവക്കു് റബ്ബും കൊട്ടിക്കാൻ വകയില്ലോരു

കൊടി ഉള്ളത്തുന്നതെങ്കിനീ വാസ്തവത്തിൽ
പ്രഥം, എൻ്റെ അരുദേശങ്ങളിൽ രത്നങ്ങളിലോ
പണയം വച്ച് വേണ്ടുന്ന പണം ഉണ്ടാക്കബാൻ
ഞാൻ ഗൗഡാവമായി ആലോച്ചിക്കുന്നു.

മാത്രാണ്യഃ—പൊന്തിൽക്കുന്നീ, അവിട്ടുനോ ആ പത
നത്തിൽ എത്താവൽ ഇരുക്കപ്പെൻ അന്നറുഹിക്കുന്നു.

മാത്രാണ്യപ്രഥവിന്റെ ഇത് അതിനുസരിച്ചു മഹാ
രാജത്തി വിജയസിംഹൻറ വാക്കക്കുള്ള ടാൾ, തുടർ
കുമ്ഭി ഐടികാരണതിലേക്കു ക്ലോട്ടിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിൽ വാതിൽ തുനും ബാഡരായ
ഞാൻ അക്കത്തു പ്രഥവയിച്ചു. വുലബേ കണ്ണട്ട് രാജായി
ആദ്ദോഡതോട്ടുടി പറത്തു.

“അത്രുഖാദരായഞാൻ ഇതാ വന്നവല്ലോ; നമ്മുടെ
വിചപ്പു ഉപദേശകൾ. ബാഡരായഞാറേ, നാലുതിനാ
യിരം തുപ ഇപ്പും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ
സിംഹാസനത്തിന്റെ രക്ഷ അസ്തുമിച്ചു എന്നതോന്നു
പറയണം. ആ തുക എത്ര വിധത്തിലാണു ലഭിക്കുന്നതോ? ശൈലി
ശൈലിടെ ആലോചന ഇപ്പും അതാണോ.”

ബാദഃ—അടിയന്നും ഇത് ചിന്ത തുടങ്ങിയിട്ടും മാസങ്ങൾം
ചിലതു കഴിത്തു. പണത്തിനുന്നതാണ് പോംവഴി
യെന്നും ആലോച്ചിച്ചിട്ടും രഹതവും കാണുന്നില്ല.
ഈപ്പുംകുട്ടി കുന്നിൽ കയപോലെ രഹതവെന്ത്
മാനംകുട്ടി തിങ്മനസ്സറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ
പെണ്ണാഗ്രാവും അടിയൻറ ശിരസ്സിലാണു വന്ന
കയറിയിരിക്കുന്നതും.

“എന്തു വർത്തം നാശം” താങ്കൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്? ” എന്ന് മഹാജാജത്തി ചക്രിതയാണി ചോദിച്ചു. ആ സമ്പ്രസ്ഥിലേ മറന്നഗസ്ത്രം മുഖ്യപദ്ധതിലും ഒരു കാളിമ വ്യാപിച്ചു.

“വിഷ്വകാരികളായ പ്രഭുക്കരാർ” “അന്തഃസം ചൂടി”യിൽ ഒരു വലിയ ദൈവസ്ഥാന്തരം സജ്ജുമാഫി നിന്തിയിരിക്കുന്നു. കാലംവിളിംബും ആകാതെ ശ്രീനഗരത്തെ ആക്രമിക്കാനാണവരുടെ അത്യാവത്ത്” എന്ന് പുല്ല ബാംഗരാധിശ്വരൻ പറഞ്ഞു.

സംഖാവാസികളാട്ടെ മുഖം വിളിത്തു. എന്നാൽ മനസ്പിനിയായ മഹാജാജത്തി റാത്രും യാത്രായും ചൂഞ്ഞുവും ആകാതെ ഒരു വീരംഗനയുടെ ഉന്നത പ്രഭാവത്തെ മുഖകമലഞ്ചിൽ പ്രകടമാക്കി. ആ രാജകുമാരി മഹട്ടിക്കാരത്തിലേക്കു നോക്കിയ ഒഴിപ്പം ഇങ്ങനെന്ന പറഞ്ഞു:

“അങ്ങളിനെ നമ്മുടെ പ്രധാന നഗരം തന്നെ രോധിച്ചു കവച്ച് ചെയ്യാനാണു ഒറ്റക്കളാട്ടെ ഇത്തോം; അണ്ണേ? എന്നാൽ നാഡു ഉറച്ചുകഴിത്തു. ബാംഗരാധിശ്വരൻ, ഇത് റാത്രിയിൽത്തന്നെ താങ്കൾ പുരപ്പുടണം. ഇപ്പോൾ ഇത് ദിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ധനികനായ എന്തെങ്കിലും ഒരു സപ്രണാവൃഷ്ടിയിൽ ആക്രിക്കേഷ്ടു ചോരിക്ക, നിസ്സും മുകയായ നാലുതിനായിരം ആചയ്യും ശ്രീനഗരസംസ്ഥാനത്തിലേ മഹാജാജത്തിയുടെ ആളരണാട്ടും രതാങ്കാട്ടും വില്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നായാദ്ദോട് പരക്ക. എന്നാൽ വേഗം പുരപ്പുട്ടക്.”

ബാംഗരാജാ—മാ! ചോന്ന തിരുമേന്തി, അതു ചെയ്യാൻ പഠിപ്പു. രാജകീയാഭരണങ്ങൾ ചെന്നും വാഞ്ഛന്ന

എത്തായവനും രാജഗ്രോഹാപരാധത്തിനു ശിക്ഷാർ മന്ദാദാനന്നു ഒരു നിയമം ഇം നാട്ടിലുണ്ടായാൽ വസ്തുത അടക്കിയൻ തിങ്ങമനസ്സുറിയിച്ചുകൊള്ളിന്നു.

“അങ്ങൾനെന്താണോ?” എന്നും മഹാരാജത്തി സംഭവ നേരാട്ടുടി ചോദിച്ചു.

“ആരു വാദരാധ്യാനൻ വിടക്കാണെന്നു” പറമാത്മ മാണം “എന്നു” ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയമാവലിക്കിൽ നില്ലാത നായ യഴക്കിയപരമ്പര പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഇം പരം തന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷിക്കാട്ടി. മുഖതന്നായും ആ സവംശക്തതന്നിൽ തന്നൊധ്യാനം” ഇന്നീ നമ്മുടെ ആദായയല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു” എന്നും മഹാരാജത്തി ഭഗവാന്നയായി പറഞ്ഞു.

ആ രാജുമൺത്രിയുടെ ഇഷ്ടതൊഴിയായ “മഹിരാക്ഷി” സ്വാമിനിയുടെ സങ്കടം കണ്ടു ചൊട്ടിക്കരഞ്ഞുചോദി. യദ്യാധ്യാത്മ ഘട്ടികാരം നോക്കി. മണി പത്രടിച്ചുതു കേട്ട ഏപ്പാൾ ആ മഹതിയുടെ വ്രാഭ്യം ക്ഷീണിച്ചു.

എന്നാൽ ആ മണിനും ചെവിയിൽ മുഴങ്ങി ക്ഷണിക്കാവു തന്നെ ചുഞ്ഞസംന്തതിയെന്ന് ഗ്രൂപ്പക വാദം തുറന്നു “രംഭാഴ്ചകൾ പുത്രക്ക്ഷേപ്പുട്ട്. അവരിൽ താരം അഴുക്കടത്തു വന്നുണ്ടാണെ യഥിച്ചു” നാലുപാടം പ്രക്ഷേപണ കേശങ്ങളോടുകൂടിയവനായിരുന്നു. അയാഴ്ചക ക്ഷണങ്ങൾ പുറകിൽ ചേരുത്തു ബന്ധിക്കാപ്പെട്ടിരുന്നു. ദിനിയും സംശ്രാന്തിയും അയാഴ്ചക നോട്ടുത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണ ചെപ്പുട്ട്. മറുവയാം വിജയസിംഹനായിരുന്നു.

യുദ്ധാധരങ്ങളുടെ എഴുപയം ആ ലാവണ്ണ്യാമതിന്റെ
ബഹനക്കു ചുക്കുംജാട്ടാട്ടാപ്പ് തന്നെ ആ നാഡാത്തിരേക്കുതായ
ചൂണ്ണാടി.

“തിരുമനസ്സിലേക്ക്” അത്രാവശ്രൂമെന്നു കല്പിച്ച
നാല്പതിനായിരും മുപ്പു മുത്താ തിരുച്ചുത്താഴ്യായി വന്നി
രിക്കുന്നു” എന്ന വിജയസിംഹൻ അഭിയിച്ചു.

അതുപോലെ മുലാ ഉച്ചവായ ഒരു ത്രിസ്തുപം
നാലുപാട്ടം കേരിക്കുന്നുപെട്ടി.

“മുതിൽ ഒരു വിശ്രാം കുടിയുണ്ട്. അതായതു്
നേപ്പാളുട്ടിലേ ധനംകൊണ്ട് തിരുമെന്തി അവിട്ടുതെ
ഗതുക്കേളാട്ടുപാരാട്ടണം എന്ന ബൈവനിശ്ചയമാണ്! അതേ—രാജഗ്രോഹികളായ അവിട്ടേതെ ഗതുക്കേളു
സഹായിക്കാൻ നേപ്പാളുമധ്യരാജാവു് ഗ്രൂപ്പമായി അയച്ച
പണച്ചുമടാണു് ഇന്നു നമ്മൾ ലഭിച്ചതു്. നേപ്പാളുടെയാട്ട
ധാതൊരപ്പരാധവും സപ്രസ്തവിയേപോലും സ്വർക്കാരത്തെ
തുപ്പാദിത്താട്ട ചെയ്തു വണ്ണുന്നു സമുച്ചിതമായ ചെമ്പവ
ശിക്ഷയാണിതു്. നേപ്പാളുടെതെ രാജപ്രതിനിധിയായ
പുത്രജനാണു് പണച്ചുമടം ഏടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വന്നതു്.
അയാറി ഇതാ നില്ക്കുന്നു. താരാന്താമാ, ത്രീനാഗരത്തിലെ
മധ്യരാജഞ്ചിത്യുടെ തുപ്പാദിഷ്ടാച്ചിൽ നമ്മുളിക്കു. തിരു
മനസ്സിലെ കാരണയ്ക്കായി പ്രാത്മിക്രു്”.

ഇതു വാക്കുകളുടെ കുടി വിജയസിംഹൻ, ബന്ധന
സ്ഥാനായ താരാനാമപരെ മുന്നോട്ടു തഞ്ചീ നിന്തി.
നേപ്പാളുടെതെ രാജപ്രതിനിധിയാക്കേ ക്രൈസ്തവരുടുടെ
ചർച്ചാജോലിയും പതിച്ചു് പ്രശ്നാജ്ഞനാട്ടെ ധാരിച്ചു.

നാലാമല്ല്യം

—ചന്ദ്രകുമാരൻ—

നാം വിവരിച്ചു എ സംഭവം മിക്കവാറും മിന്നൽ
വേഗത്തിലാണെ നടന്നതു്. മഹാശാഖതിക്കു വേണ്ടുന്നയ
നാല്പതിനായിരും രൂപം ഏതു വിധമാണെങ്കാഞ്ചേൻഒ¹
തെന്നുള്ളി ആരുപ്പോചനയ്ക്കിടയിൽ എ തുക വന്നുവേൻ്റി
രിക്കുന്ന എന്നുള്ളി ശ്രൂദിവാത്തന്ത്രയാട്ടകുടി വിജയസിംഹൻറു
പെട്ടെന്നുള്ളി ആഗമനത്തിൽ എതാണ്ടു് രൂപവികമായ
ക്രി രക്ഷി പ്രവർത്തിക്കുന്നണണ്ണനാം എപ്പോവക്കു്, ഭേദാധ
മായി. ശ്രീനഗരത്തിലെ രാജത്തിയുടെ ശത്രുക്കരുക്കു് സ
ഹായധനമായി നേപ്പാളു രാജാവിനായും അയയ്യേപ്പുട്ടു
തുകയാണു് ഇതെന്നുള്ളി വസ്തുത കുടി അസ്താവിക്കുപ്പുട്ടു
പ്പോരു സഭാവാസികളുടെയിടയിൽ ഒരു നട്ടക്കാ തന്നെ
ഉണ്ടായി. ഇതു അസാധാരണമായ പ്രവൃത്തം, ആണ
ഭാന്തേര യാവിച്ചുകൊണ്ടുള്ളി നേപ്പാളു രാജപ്രതിനിധി
യുടെ നമസ്കാരങ്ങിയ സ്ഥിരീകരിച്ചു്. നമ്മുടെ കമാത്രനു
വിനെ തുടങ്ങാതിനു മുമ്പായി, ഇതു നാല്പതിനായിരും
ആപം അന്നാഴത്തെ നാണ്യവിലയ്ക്കു് ഇപ്പോഴേന്തെ രണ്ട്
വക്കും ആപയ്ക്കു് തുല്യമാണെന്നാം അതുനുസരിച്ചു് കാൽപ്പന
സാധ്യപ്പെടാം കൈപ്പകരിക്കുന്നതാണെന്നാംകുടി വായനക്കാരെ
അറിയിക്കേണ്ടതുള്ളെണ്ടു്. അതിനായും രാജകീയഭാവാം
വിക്രമാശും പുതിയ നികത്തി ചുമത്തുനന്ന കാൽപ്പന ദിസ്ത്രീഡ
മായും ഇതുനന്ന ആ സദർഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു തുക
യുടെ പ്രാധാന്യം എത്രയെന്നുമാറിക്കാവുന്നതാണു്.
ഈതുയും വലിയ ഒരു സംഖ്യ വിളുവക്കാരികളായ പ്രഭേദി

കുടുംബക്കുറവും ചേരാതെ വഴിയിൽ യച്ച തന്നെ അതിനെ അപഹരിച്ചു. തല്ലുപ്പാധാന്മർഹിക്കുന്ന ഒരു കമ്മത്രേ. അങ്ങളിടെ ഉപജാപത്തിനു വൈദ്യല്പ്പവും പ്രാബല്യവും ഇരുവാക്കാൻ ഉതകുന്ന ഇതു സംഖ്യ രാജ പ്രാധിക്കുന്ന ക്രമിക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന എക്കിലുണ്ടാക്കാവുന്ന ഫലം എത്രയും ഭീമമായിരിക്കുമായിരുന്നു.

ഈ സുരണ്ണീയമായ നിരാവേളയിൽ വിജയസിം ഹൻ എല്ലിച്ച ധീരവും സംഭേദനക്കവുമായ ഭണ്ഡന താൽ അദ്ദേഹം യഗോധരാദേവിയുടെ പേരിൽ അന്ന ചീഥു സേവനം എത്രമാത്രം മഹത്തായിരുന്ന എന്ന് മെല്ലിരഞ്ഞെ വസ്തുതകളിൽനിന്ന് എഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. പിന്നെ, ഇതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം മഹാരാജത്തി ആടു തുഴുതിയിൽ ഒരു വീർന്നു അവസ്ഥയെ മാത്രം വഹിച്ചിരുന്നു, ഇപ്പോൾ മെഡിറസ്റ്റുമായ ഒരു പരിശീലനം അദ്ദേഹം ആ പ്രേരിക്കുന്ന സന്നിധിയാന്തരെ അലക്കരിച്ചതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടിയാവണ്ണുണ്ടോ?

“കരണാസമ്മദ്ധമായ ദേവി, അടിയൻ്റെ പ്രാണ ദാനം ചെയ്യുണ്ടെന്നും” എന്ന് താരാനംമൻ രാജത്തി യുടെ കാൽ പിണിച്ച അവിച്ച.

യഗോധരഃ—ധീരനായ വിജയസിംഹ, മഹത്തായി ദ്രോഹമായുള്ള മരുരാജപകാരന്തിനും നാം ഇപ്പോൾ താങ്കൾക്കു കുടുമ്പട്ടിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള പരമാത്മം അനുകരിക്കില്ലെന്നു. എന്നാൽ താങ്കൾ വെളിപ്പു കുത്തിയ അത്രതകരമായ ആ വാത്തകൾ വാച്ചാമണം വരുമാംവണ്ണം സംഭേദനക്കുണ്ടുകയാൽ നാഡി

എങ്ങളുടെ ഓപനാശക്കിൽ തന്നെ മിക്കവാറും അസൂഡായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എങ്ങനെ താങ്കൾക്കു കടപ്പെട്ടത്തിലെ ആ സേവനത്തിനു വിജയമായ സംഭവങ്ങൾ കൂടുതലില്ല പറഞ്ഞ് താന്നുപോക്കിക്കുന്നു.

വിജയഃ— ഈന്ന സാധാരണത്തിൽ ഒരു നിയമിത്തസമയത്തു് നേപ്പാള മഹാരാജാവിൻ്റെ ഒരു പ്രതിപത്തിയ്ക്കും രണ്ടുകംപടികകാരോടുള്ള നാലുതിനായിരം ത്രഖ്യം കൊണ്ട് ശ്രീനഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണോ “എന്നിക്കുവിവ കിട്ടി. ഈ ത്രഖ്യം തിരുമന്നിലേ ശത്രുക്കളിൽ വിച്ചുവക്കാരികളുമായ അവിടത്തെ പ്രജകളിടെ ഉപദയാഗത്തിനാണെന്നും കൂടി അംഗി തൈപ്പോരി താൻ അവരെ തടക്കാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. അപുകാരം അന്നപ്പീശ്വരത്തിൻ്റെ ഘലമായി താരാനാമൻ ഈതാ ത്രഖ്യാതത്തിൽ വീണകിടക്കുന്നു. ഈയാളിടെ സമചാരികൾ രണ്ടുപേരും മറിയേറു “പട്ടണത്തിനു വെള്ളിയിൽ വഴിയരികിലുള്ള ഒരു കടിലിൽ കിടക്കുന്നു. ഈവർ കൊണ്ടുവന്ന ത്രഖ്യ ഈതാ തിരുമുന്നിൽ സർപ്പിക്കുന്നു പോകുന്നു.”

ഈ വാക്കുകളോടുള്ള വിജയസിംഹൻ തിരിച്ചറുതാൻ കടന്നവന്ന ശ്രദ്ധവാതിൽ ത്രഖ്യം. നാലുമുണ്ടുണ്ടുകളിലുമോബരണം അക്കത്രു കടന്നോ “മഹാരാജത്തിനെ വണ്ണണമെന്നിനിന്നുണ്ടായി അതിവിനിതനായി അതുവിക്കും രജണിയുടെ ധാരതത്തിൽ അർപ്പിച്ച ശാശ്വം

വീണ്ടും ഗുംഖാതിൽ വഴി തിരിച്ചു പോകി ബാക്കി സമീക്ഷിച്ചിട്ടും നാലുഞ്ചു തവണായാൽ കൊണ്ടുവന്ന് തിരിച്ചുവിൽ വച്ചു.

“ഗ്രന്ഥവാനായ യുഖാവോ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളിടെ യജും ശാന്തൻറു വീരകമ്മതിൽ ഭവണ സഹായം ചെയ്തു. പക്ഷേ നിങ്ങളിടെ വസ്തുതിന്റെ അറിവതിൽ രക്തം കാണുന്നാല്ലോ. ഒരു! നിങ്ങൾക്കു മറിവു പററിയോ? കഴിഞ്ഞു!” എന്ന രാജജി ചോടിച്ചു.

“വെറും ഒരു പോരൽ മാത്രം തിങ്ങേണ്ടീ! അതു” ഒരു പക്ഷേ കുറേ കരിംമായിരുന്നാലും ഈ വിധമുള്ള ഒരു സേവനത്തിൽ കിട്ടിയതുകൊണ്ടും അതിനെ നില്ലും മരായിട്ടു അടിയൻ കയറ്റുന്നുള്ളു” എന്നു “ഭാമോദരൻ പറഞ്ഞു.

“യുഖാവോ നിങ്ങളിടെ പേരെന്താണോ? പറയു. പിന്നു ഈ ധീരകമ്മതിൽ വിജയാനിംഘന സഹായി ക്കാൻകൂടിയ മറ്റാളുകളുടെയും പേരുകൾ എന്നിക്കെടുത്താണും അവക്കല്ലൂം യഥോച്ചിതം സമ്മാനഭാനം ചെയ്യാൻ നാം വിചാരിക്കുന്നോ” എന്നു “മഹാരാജജി അങ്ങളിലേയ്ക്കു.

ഈയു കേട്ടു “ശരണാഗതനായ താരാനാമൻ ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു.

“കൂപാസമിദ്ധായ പോന്നതിനുമേണ്ടീ, ഈ പ്രത്യേകിയ നായ പോരാളിയോടൊന്നിച്ചു” അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗ മക്ഷക്കനായ ഈ ശ്വാലപന്നല്ലാതെ മറ്റായഞ്ചുഡായിയന്നില്ല. അവക്കണക്കുലമായ യാത്രാനം അന്ന എന്നിൽനിന്നു പ്രതീണിഷ്ഠവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും, എന്നെന്ന പരമ

ഈക്കളീലാചാല്പാ തോർ വീഞ്ഞനഗത്തിക്കേൾ അംഗി നദിക്കുന്നവനാണ്. അതിനാൽ ഈ ബാലനം യജമാനനം അശഭ്രമമായ വീഞ്ഞനതാടക്കടി പോത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ തോൻ ഇപ്പോൾ ഇന്തവിധി നമ്മുടെ എഞ്ചൻറ പ്രാണനേന യാചിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.”

പ്രസ്തുത സാധാരണത്തിലേ ധീരുത്തുത്തിന്റെ ഫൂഡാന്നും, അറു സാധിയും, പ്രദോഹിക്കപ്പെട്ട അസാധാരണ പാടവന്തെ അധികരിച്ചുള്ള കീത്തനത്താൽ അല്ലവും ഉണ്ടാക്കാൻ ചേരിച്ചില്ല. ദധാരാപ്പതി, മാത്രം അഥവാ, യക്ഷാർഹപ്രാപ്തി, അതുംബാധരായണമുണ്ട്, മറി രാക്ഷി എന്നിവർ അംഗീഴ്ത്തപരവരവരായി വിജയസിദ്ധം നേരും അംഗരക്ഷകനേരും നോക്കി.

“മെൽ പറാത്ത പരിത്വാടികളിലാണ്” നിങ്ങൾ ബന്ധനസ്ഥനാഡുതെക്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവനേന്തോ സപംതത്രുതേന്തോ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു വിധി കല്പിക്കാണുള്ള അവകാശം എന്നിക്കില്ല. നിങ്ങൾ ആരുടെ ശക്തിക്ക കീഴടക്കിയോ അദ്ദേഹമാണ് ന്രായമായി നിങ്ങളുടെ വിധിക്കത്താവാക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ വിജയസിദ്ധംപ്രാണി ഇന്തയാളിടെ കാഞ്ഞത്തിൽ താങ്കളുടെ ഇപ്പും ചോലെ ചെയ്യു് എന്ന രാജഭരി പറഞ്ഞു.

വിജയസിദ്ധം നമ്മുടെ നുഖിന്നൈനായി; അദ്ദേഹം അംഗരക്ഷകനാട് പറഞ്ഞു.

“ഭാടി, ഇന്തയാളിടെ കെട്ടശിക്രി. അയാളിടെ വിധി എൻ്റെ കൂട്ടിലുംതുകൊണ്ടു്” തോൻ അഭ്യരംക്ക്

പ്രാണം ചെയ്യും; ഇതുമുക്ക് സപ്രാജ്ഞത്വ തിരിച്ചെത്തി തന്റെ ഒഴംഗം ചരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചു തായി നേപ്പാട്ടത്തിലേ തിരക്കേന്തിരം അറിയിക്കുന്നതിനാകി അഞ്ചുംടിടുട സപ്രാത്യുമം തൊൻ മടക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.”

താരാനാടൻ ബന്ധനവിമുക്തനായി എഴുന്നേറ്റുന്നു. അന്നത്തോട് തുറിന്തിരുന്ന അധിഭർത്താവോദ്ദേശവിനായാനപ്രിതനാഡി പറഞ്ഞു.

“രാജാക്കമാരെ സേവിക്കുന്നവക്ക്” അവകാട എഴുതഗതിയ്ക്ക് വിചരിതമായി പുല കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്മിക്കേണ്ടി വരും. അതുതന്നും തിരക്കുമനീ, അടിയൻറും കമ; ഇപ്പോഴാക്കട്ടെ തിരക്കുമല്ലെല്ലെങ്കിലും കാഞ്ഞുപുന്നമായ ഭാവവിശ്വാസത്തെ അന്വേച്ചുവിശ്വരിവാൻ സാഗതിവന്നതിനാൽ അടിയൻറു പെഞ്ചത്രം വിഹലമായതിൽ തെള്ളും വേദമില്ല.” തിരിഞ്ഞു “വിജയസിംഹദേന നോക്കി) “പ്രദാ, എന്നിക്ക്” അപ്പേഖാടു “ഈ കാൽം മാത്രമേ പറവാനുള്ളത്. ഒരു മനസ്സും മരിറാക്കാൻവോടും എന്തിനും വേണ്ടിയാണോ പ്രഖ്യാന കടപ്പാടു വഹിക്കുംതു” അതിനുതന്നും ഏതുവേണ്ടുന്നു “ എന്നും അവിട്ടുതേയ്ക്കു കുപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു”; അതായതു “ പ്രഖ്യാന്.”

താരാനാടൻ ഒരു പ്രശ്നപ്പു കുട്ടംബത്തിലെ അംഗവും സംസ്കാരസമ്പന്നമായിരുന്നു. എന്നാൽ രാജ്ഞത്രഞ്ചിഷ്യത്തിൽ ചെറപ്പും ഇതും തന്നെ നല്ല ശിക്ഷണം സിലവിച്ചു “ അല്ലെങ്കിൽ നേപ്പാട്ട രണ്ടുംടി തിരക്കാൻ ചാടില്ലോത്തെ ഒരു ജേതാവായ സദ്ഗുരുരബന്നൻ

പ്രസിലി നേടി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇപ്പോഴും തെ ചെയ്യാറാൻമാരിയില്ല ബാധിച്ചായ കൂക്കാർത്തിനും അ മുഴുമായിരുന്നു. രാജഗ്രോഹികളിടെ ബന്ധവും പ്രേരകനു മെന്ന നിലയിൽ വയ്പുന്നായിരുന്നിട്ടും അധികാരിക്കുന്ന ജീവനം സ്പാതന്ത്ര്യവും തിരിച്ചു നൽകപ്പെട്ടതിനാൽ അധികാരിക്കുന്നതും തുതജ്ഞനായി.

താരാനാമൻ രാജത്തിനേയും മറ്റ് - സംഭാവാസിക ഒഴുവും വണങ്ങി അഭിരുചി നിന്നു നില്ക്കുന്നില്ലപ്പോൾ മാത്രം സ്ഥലം മുഖ്യമായി അറിയിച്ചു.

“അഭ്യാസാദ്ധാരണ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക്കിയിരുന്നു.”

രാജത്തി:—“എന്താ അതു”?

മാത്രം:—താരാനാമൻ കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രൂപ്പാ അതിരെ എറിയുന്നതാണ് “സൈനിക്കാനാണ്” നേപ്പാളാസമിവർഷിരുന്ന കല്പന എന്നറിഞ്ഞില്ല.

വിജയ:—അതു സംബന്ധിച്ച് വേണ്ട അറിവെല്ലാം ഞാൻ സന്ധാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രാജത്തി:—ഈ തുറയും സാധിച്ച വിജയസിംഹൻ്റെ അക്കാദ്ധം മരന്നപോക്കെല്ലും വിചാരിക്കാൻ ന്വാകമില്ല.

മാത്രം:—എന്നാൽ ഈന്തി നമ്മൾ “അതു കേരിക്കുക തന്നെ.

അക്കമെ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി രാജത്തി വിജയ സിംഹനു തക്കണ്ണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. കുറച്ചുനേരത്തിനു മുമ്പുണ്ടായ സംഘട്ടനം നിമിത്തം ക്ഷുഡാത്തനായിരുന്നിന്നിരുന്ന നമ്മുടെ ക്രമാനുശക്തി രാജകീയ മഹാന്നാശനത്തിലൂ

സപ്താംഗാജ്ഞപദ്ധതി ഉച്ചവുംനാം വെള്ളും ശം ഇപ്പു കാരം താൻറെ കമയാരംഭിച്ചു.

“വിപുവകാരികളായ രാജഗ്രാഹികൾക്കു സഹായി കാൻ ഇതുവും ഭീമഭാവ ഒരു തുകയും കൊടുത്തു” എപ്പോഴു രാജാവയച്ച മുതിരാധിയിൽ മാർഗ്ഗാധ്യാത്മിയിൽ വച്ചു തുടക്കം വരുന്നു ലേരിപ്പിച്ചു അതു ഉണ്ടോ, എന്നിക്കേങ്ങി നെ അവിബാൻ ഇട വന്നു എന്നും വിവരം വികാരമായി തിരുമനസ്സുറിയിക്കേണ്ണു കുത്തവുമാണോ” ഇനിയിപ്പും എനിക്കുംതു.

അവിടെക്കുടിയിൽനാവാട്ടെയല്ലോം വീക്ഷണം ഗാമുമായ ഉൽക്കണ്ണും സൃഷ്ടിപ്പിച്ചു. എന്നെന്നാൽ മധ്യാഹ്നതി പോലും വിജയസിംഹൻ ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രേരിതനാൻ തുടങ്ങുന്ന വിശ്വേഷണമെല്ലാം അറിഞ്ഞെന്നി നന്നില്ല.

“ഈ അംഗത്വത്തിൽ അല്ലോ നേരത്തേ കുടി അനുന്ന ഈ ലക്ഷ്മാജി” എൻ്റെ കുളിൽ കിട്ടുവാൻ ഇടയായി, എങ്ങിനെയെന്നാം എവിടെവച്ചുനാം ഫോഡി കേണ്ടു” എന്ന പറത്തുകൊണ്ടു് വിജയസിംഹൻ ലക്ഷ്മാജി മേഖലപ്പുറത്തിട്ടുണ്ടോ വീണ്ടും തുടന്നു.

“ഈ ലക്ഷ്മാജിയും ഗ്രാഹക്കരത്തിൽ എഴുതുപ്പെട്ട ചില പ്രമാണങ്ങൾ അടങ്കിയിൽനാതായി കണ്ടു. ഈ പ്രമാണങ്ങളിൽ എറബും പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതു് ഗ്രഹങ്ങൾവില്ലയിൽ നിഃജ്ഞാനനായ ശ്രാൻ വാഹിച്ചു് ശാം യഥാ ഉണ്ടായിൽ പകർത്തിവരുത്തു. ഇന്നതേരു സാധാരണ

நிலே ஸுங்கனோட் வெளிக்கூற அது புதேகு
புதானம் ஹதா ஹா கடலாஸ்திய தொன் பகுதிய
தான். அதினை மேற்பூர்த்து வழைந். ஹது கேப்பாகு
நிலே டிபேருஸிளம் மஹாராஜாவின்ற விழப்பாகு
காஞ்சுந்திராய “ஒனிஷேவாணவ” என்ற பக்கை
நின் வந்தான்.”

மஹாராஜனி:—ஹ! ஹதின வலிய பூயாந்தா
யிரிக்கு. ஏந்தாக டிபேருஸிளம் மஹாராஜா
வின் ஏந்தாட்டு பகுதோனியதற்குதாகவேன்.
கேப்பாக ஸுங்காந்தின்ற கிழக்கை அதி
த்திய தொட்டுக்கிடக்கூற நம்மெ ஞீந்தர
ஸங்காநம் அதே நூரூள்ளுக்கிரக்க முனு கேப்பா
கூடுதின்ற, ஒரு ஓரூபாவியை ஏந்தாகி வாலம்
டிபேருஸிளம்ற புவலமாகவி காட்டிறுக்கூடியிடு
வஷ்ட பூரு பற்றாயி. ஹனியு அநேவம்
அதினை, உபேக்ஷிக்கான் விவாரிக்கூனிலு.
அதே நூரூள்ளுக்கிரக்க முனு கேப்பாகுதியில்
உரப்பூட்டுகிடக் ஞீந்தரம் அனாதே ராஜாவு
அநேவத்தின்ற கனியூபுதுந பானம்வெழுயாக
அனாதை ஒரு புதேகுராஜுமாயித்தீன். அதி
நேர் கேப்பாகுராஜாவினாகி அவகாசவு
போயி. அதுகூடு டிபேருஸிளம்கூற இலா
ரம் அங்காநக்கிலான். ஏதுயாலும் விஜய
ஸிளம்புகு பகுதிய அது ஏதுது வங்கியு
கூட்டாக கூட்டா.

വിജയസിംഹൻ താഴേ ടറയുംപ്രകാരം ലേവന
പഠനം ആട്ടണി.

സേപ്റ്റാമ്പ്രാജ്ഞസെസ്റ്റയം,
കലിച്ചിനം 1708527.

ഭാക്ഷിണാത്രനായ ഒരു ഹീനകലജാതന വിവാഹം
ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീനഗരരാജതിയുടെ
സ്നേഹ വിപ്പവകരമായ ഒരു സംഘടനയിൽ ഉംപ്പെട്ട്
ധീരംബന്ധ സമർപ്പംരംഭത്തിനൊരുക്കി നില്ക്കുന്ന ശ്രീനഗര
സംസ്ഥാനത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായതോടു് ഭ്രഹ്മഗ്രാമി
മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയും തോന്തിയിട്ടുള്ള അപാര
മായ മമതയെപ്പറ്റി അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വ്യവിച
സദനാശ്വാസിരിക്കുമെന്ന വിച്ചപ്പിക്കുന്നു. രാജവംഡ
ത്തിന്റെ മുഖസ്സുംബന്ധ പാരമ്പര്യത്തിനു വികലുമായി
തോന്തിയപോലെ വിവാഹബന്ധം പുലത്തുവാൻ
ചെയ്യുപ്പെട്ടുന്ന യഞ്ചായരയുടെ ധിക്കാരത്തെ കുസ്ത
കുടാതെ എതിത്തു ശ്രീനഗരലുംകുളേ തൈപ്പെള്ളുടെ തന്ത്ര
രാണി ദിക്കലും മറന്തിപ്പില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോഴാക്കേ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് മെംത്തുപ്പാഡി, അതണ്ണഗിരിപ്പു മുട
ക്കായിവരുടെ പ്രാത്മകയെ തിരുവാളുമണായി ചെവി
ക്കാളിക്കയും, അതനുസരിച്ചു് ശ്രീനഗരത്തിലേ പ്രസിദ്ധ
ദായത്തിന്റെ ഉപദേശാഗത്തിനായി നാലുതിനായിരം
ആ വെള്ളിനാണെയത്തിൽ ചുണ്ണി സഞ്ചികളിലാക്കി
അഞ്ചോട്ടുയയ്യാൻ കല്പനയാവുകയും ഉണ്ടായി. ഗംഗ
മായ ആലോചനയും ദേശം വിച്ചപ്പെട്ടുനും സംരൂപണ
ഖാനാഡി ദാരാനാമേനു മുഴു പ്രവൃത്തിരാണി വാഹി

നായി നോൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അധാരം റണ്ട് ദ്രുതഗതിയും നാലു മുഖിക്കുന്നതും നാലു ചിവസം ഒക്കാണ്ട് ശ്രീനഗരത്തിലെത്തുന്നതുമാകന്നു. ശ്രീനഗര തീരം എത്തിയാലുടൻ അധാരം ഒന്നേരു നിങ്ങളുടെ പ്രസതിയിൽ വരും. സംഘടിതപ്രഭ്ലക്ഷ്മി പ്രതിനിധി ഹായ ആരോഗ്യിലും നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി കാത്തി രിക്കാൻ എപ്പും ചെയ്യാണു മുഖിക്കുന്നയുംനു ദ്രവ്യം ഉടൻതന്നെ അധാരുടെ പക്കൽ എപ്പിക്കാബെന്നുള്ളി താണു്. താരാനാമൻ മുഖിക്കുന്ന പുരപ്പുചന്തിനു മുഖാക്കി മുഴുവൻ സംഗതിക്കുള്ളാം നിങ്ങളെ അറിയിക്കാനായിട്ടാണു് മന്ത്രി മുഴുവൻ സദേശം അയയ്യുന്നതു്. അഥാളുടെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് നിങ്ങൾ വേണ്ട എപ്പും കുക്കര ചെയ്തു സന്നദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ മുഴുവൻ രണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നു.

—

നിങ്ങളുടെ വിഹപസ്തമിന്റും ശരിയേബരഭവൻ

അരംപാമല്ലപ്പായം

റേഖക്കി യദരാധര നിശ്ചലധാരിതന്നു് ഇത്
ലേവനപറന്തേ ഗ്രവിച്ചു്. എന്നാൽ ആ രാജതയൻ
ഒട്ട ഗ്രാമപഞ്ചായിൽ ഇടയ്ക്കിട്ടുള്ളവായ വണ്ണങ്ങൾ
സൈപ്രാത ഭ്രാഹ്മിന്റെ നിജ്ഞംമായ വഞ്ചനയും പെരാ
വിക്ക മനോഭാവവും എത്രമാത്രം നിശ്ചിതമായ വികാര
ങ്ങളും അവളും ഉള്ളവാക്കിയിരിക്കണമെന്നു് എന്ന തെളിയിച്ചു്.
മാത്രാശ്രമപ്രഭവിന്റെയും ദക്ഷയപരപ്രഭവിന്റെയും
നേതൃത്വം അതാണങ്ങളും ഡി. ഉള്ളിൽ ഉള്ളിച്ചു് അമർക്ക
തതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു
നിന്ത്രും കിട്ടിക്കമായിതന്നു പരഞ്ഞ വാക്കുങ്ങളും രാജഗ്രാമങ്ങൾ
കൂടിലെ നിയമത്തെ ആരംഭിച്ചു് രാജത്തിന്റെ വാഴ്ചയും ബഹു
മാനങ്ങളും പുരുഷരിച്ചു് അവർ വളരെ പണിപ്പെട്ടു്
അക്കാദമി, അവിടെ കുടിയിതന്നു മറവള്ളിവ
രണ്ടാം എത്ര പറയേണ്ട എന്നറിയാതെ പക്കച്ചു്. മുല്ല
ബാശരാധനനാകട്ടേ ചീതാകലനാട്ടി ഭിത്തിയും ചുരി
നിലകൊണ്ടു.

എക്കുഡേശം ഒരു നിമിഷത്തെ ഗാസ്മായ നില്ക്കുമ്പു
തയ്ക്കശേഷം മഹാരാജത്തി ഇങ്ങനെ അതാളിച്ചെത്തുത്തു്—

“ഭ്രാഹ്മാനിംധമഹാരാജാവിനു് എന്റെ നേരെ
ആഫ്രിക്കലുമായ ഒരു വെവരം ഉണ്ടാക്കിയിനു് സംശയ
മില്ലു്. യല്ലപ്പെട്ടുപന്നതിനു് നിശ്ചിതവും സാധ്യവുമായ
ഒരു കാരണം കാണാതെത്തുകൊണ്ടു് ധനവ്യയം ചെയ്തു്
എന്നിക്കു കഴി ഉത്താണ്ടുവാൻ അംഗീകാരം യന്ത്രിക്കാണുണ്ടു്,”

“എന്നാൽ ഇവയുള്ളതു” ആജടെ പേരിലംബായ
ചീരിക്കുന്നതു? ” എന്ന മാത്രാണ്യപ്രള ചോദിച്ചു.

“ആ വിവരം എഴുത്തിൽ കാണുന്നില്ല; എക്കിലും
ആശ്രം അതു” തൊൻ വായിച്ചുപ്പോരുതന്നെ ഉള്ളിലും
തോന്നാലുണ്ടായി. എന്നിട്ട് ഗാർഹ്യിച്ച പൂർവ്വംൻ
എനിക്ക മടിഈയിങ്ങനു. പക്ഷേ ഒട്ടവിൽ സംശയ
മെല്ലാം തീസ്റ്റ. താരാനാമൻറു സമൂത്തിൽനിന്നു
എൻറു ഉംഗം രഹിയാണെന്ന തെളിഞ്ഞു” എന്നു
വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

മധ്യാരാജ്ഞി:—എൻറു ഉംഗം പരക്കുണ്ണാക്കിൽ
രാജപ്രാതിനിധ്യം ചോഡ്യം അപമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടി
ക്കുന്ന എന്നാണു തോന്നുന്നതു”.

മാത്രാംബം:—ആജടെ പേക്കാണു “ഈ എഴുത്തു”?

വിജയ:—എഴുത്തു” നേപ്പാള രാജപ്രാതിനിധിയായി തുടീ
നഗരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള രാജേന്ദ്രപാലൻറു
പ്രക്കാണു”. ഈ വിവരം താരാനാമൻ പറ
ഞ്ഞാണു” തൊൻ അറിഞ്ഞതു”. ഇനി അതിനു
സംശയത്തിനവകാശമില്ല.

അങ്ങിനെയാണുകിൽ രാജേന്ദ്രപാലനു നംജ
ദ്രോധകററ ചുമ്പത്തി വധിക്കണമെന്നു” നാംവാസി
കളിൽ പലരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടു. എക്കിലും രാജഞ്ഞിക്ക്
അർക്കേത്തുത്തിൽ വലിയ വൈദ്യവ്യുമാണാണ്ടായതു”. അതി
നും കമംറി മാത്രാണ്യപ്രളവിൻറു അഭിപ്രായം
കുണ്ടിച്ചു. അംഗ്രേമം ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു.

“കല്പിച്ചു” അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നതു” അടിക്കൻ എൻറു
ക്കുറു അടിഞ്ഞാണെന്നു”. അടിയൻറു അതിനേരുടെപ്പറ്റി

പുന്നംബാധി ദോജിക്കുന്നു. ശ്രീനഹരത്തിന്റെ ശാഖിയും തന്ത്രിന്മ ക്ഷേത്രം തട്ടാളിരിക്കുന്നതുമും കാലം പ്രവല നായ നേപ്പാളുരാജാവും ഭാധി സമാധാന രത്തിൽ കഴിയുന്ന താണം നില്ക്കുന്നു.

യങ്ങൾക്കുപറ്റപ്രഭവും മുഖ ശാഖിപ്രായത്തോടു യോജി ക്കുന്നാൽ യദ്യോധര ഇപ്പോനു വോടിച്ചു.

“നഞ്ചുടെ മാനൃനായ വിജയസിംഹപ്രഭ ഏതു പറയുന്നു?”

വിജയ:—താരാനാമേരൻ ഒരു തൃത്യത ദൂർഘ്രിക്കുന്ന സർ വിഷ്ണുക്കുമ്പിം രഹസ്യംബാധിത്തനു വച്ചു കൊള്ളുവാൻ തിരുവുള്ളൂട്ടിന്തിൽ വിവാരിക്കുന്ന പക്ഷം ഭ്രാവേദ്രസിംഹമഹാരാജാവു്” ആ യവനി കൈയെ അനുഭോദി സുക്ഷ്മികാൻ സർത്താശമുള്ള വനാച്ചിരിക്കും. കുടാതെയും എത്ര പരിതസ്ഥിതി തിലും സമാധാനവല്ലതിയാണസ്പീകാന്ത്രമന്നതു അടിക്കൻ ഉപദേശിക്കുന്നതു്. പിന്നെ അടിയൻറെ കൈവശം വന്നുവേണ്ട് ലേവന്നാശഞ്ച സംബന്ധി ചുംഗന്നക്കിൽ അവ അടിക്കുന്നു കയ്യിൽത്തെന്നു വെച്ചുകൊള്ളുവാൻ കല്പനയുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അവരെ അടിക്കൻ ഭരംപരാഗപ്പെട്ടതുന്നതല്ല താണം.

മഹാരാ:—പ്രഭോ, ആ പുംബാണങ്ങളെ അവിടുന്ന മുഴും പ്രോഡ വിനിയോഗിക്കുന്നതു് എനിക്കുത്തും സമ്മതമാക്കാം. അതിനെ അവിടുന്നു് എത്ര വിധ തത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു എന്നു് അവിടുന്നു് സപ-

മനസാ വിശദമാക്കുന്നതുവരെ തത്സംബന്ധമായി
യാതൊരു ചോദ്യവും നാളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല.

പ്രഥമം:—ഈ വിഷയത്തിൽ തിരുച്ചന്ത്യറിയി
ക്കേണ്ടതായ മററാവധനമയുള്ളതു് തിരുവഞ്ചി
മുണ്ടായി ഗ്രൂപ്പിക്കണമെന്ന പ്രാത്മിക്കനം.

രാജത്തി:—അതു പറയുക.

പ്രഥമം:—തനിക്കു പററിയ പരാജയാണെന്ന അറിയി
ക്കാൻ താരാനാട്ടൻ ഇതിനിടയിൽ രാജേന്ദ്രപാ
ലന്ന സമീപിച്ചിട്ടുണ്ടാണ് തന്നെ നമ്മകു വിചാ
രിക്കാം. അതുകൊണ്ടു് താൻ എത്രമാത്രം തുരന്തര
മായ ഒരാപ്പത്തിൽ ചെട്ടിരിക്കയാണെന്നു് അയാൾ
മനസ്സിലാക്കം. പക്ഷേ അയാൾ തുപ്പാദിത്തിലെ
സ്വാധീനം പ്രതീക്കാരണത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കാവുന്ന
അരങ്ങേ അവരുടെ ശിക്ഷയെത്തന്നെന്ന് ഒരപ്പുട്ടുന്ന
ണ്ണായിരിക്കം. പക്ഷേ ഇവിടെനിന്നും പലായനം
ചെയ്യാൻ തന്നെ അയാൾ വച്ചും കുട്ടിനുണ്ടായിരിക്കം.
അങ്ങൾനു അയാൾ പെട്ടെന്നു് ശ്രീനാരാം വിട്ടു
ഓടിപ്പോകുന്നവർക്കിം ഈ മുത്താതും മഴവൻ പര
സ്വരായിൽത്തീരകയും അങ്ങൾനു തന്റെ നിരവരാ
ധിത്വാത്ത തെളിയിക്കാൻ ഭ്രഹ്മസിംഹമും
രാജംവിനു നല്ലോരിപ്പായും സിലിക്കയും ചെയ്യും.
ഈ പരിത്യസ്തിയിൽ തന്റെ ശാഖിയായ അ
രാജാവു് ആദ്യജായി താരാനാമൻ, ഒഴുതൃകയൽ
തെപ്പുറി അജന്തയും ആവിക്കം. അതിനെന്നതു്
സ്രൂപംക്ഷരലേവനാം വ്യാഖ്യനിമ്മിത്തമാണെന്ന പ്രവൃ

പുനഃവെച്ചും പിന്ന ശ്രീക്കരണത്തിലേ ഉപജാപക
സംഘത്തെ ഗ്രൂമംഡായി സഹായിച്ച് എന്നാൽ
ധാമാത്മ്യത്തെ വെറു ഒരുപാദം മാത്രമാണെന്നു
വരുത്തി അതിനെ നിങ്ങളുടെക്കുട്ടി തിരെന്നുരിക്കും.
ഒട്ടവിൽ തിരുമനസ്സിലെ നോരു ആശപ്രവർഖന
നടിനും സന്നഖ്യാനകും. അതും കൊണ്ട് ഇന്ത്യാപ്രഭ
കൈളാക്കു നിവാരണം വെച്ചുന്നതിനു വേണ്ടി
നേപ്പാളത്തിലെ തിരുമേനി ഇപ്പോൾ വെള്ള
അവധിത്തേരും തിരുമേനി ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്ന
എന്ന് രാജേന്ദ്രപാലരൂപ അറിയിക്കുന്നതു് ഉപിത
മായിരിക്കും.

രാജത്തി:—പ്രഭാ, താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം സപ്രസ്തുതി
ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണു്. ഇതിനും വിജയപൂർവ്വമായ
പരിസ്ഥാപ്തിക്കു് ഇഷാത്തും വിജയസിംഹനെ
തുന്നു എല്ലിക്കുന്നതു് എറബും നല്ലതായിരിക്കു
മെന്നാണു എഴുകു തോന്നുന്നതു്.

വിജയ:—അടക്കിയൻ ചുന്നുമനസ്സാലെ ഇരു ചുമതല എറി
ക്കുന്നു; കല്ലുന മാത്രം ഉണ്ടാക്കായും മതി.

രാജത്തി:—താങ്കൾക്കു് സവ് വിജയക്കുള്ളം ആര്യംസിച്ച
കൊണ്ടു് നാം അഭ്യന്തരം തയന്നു.

നമ്മുടെ ക്രമാന്വയകൾ “അല്ലെവും കാലവിളംബ്രം
ആകാംത രാജത്തിനെയെ തൊഴുതുകൊണ്ടു് പുഞ്ചസഭനും വിട്ടു
പുരത്തു കടന്നു. ഗ്രൂമംഡായി സ്ഥിതിവെച്ചുനു സോപാന
പരമ്പരയെ തരണാംവെച്ചു് കീഴേംചിരിക്കും രണ്ടിഞ്ചിയ
മംഗ്രംത്തിന്തുട്ടി നടരുകുണ്ടു്.

വില നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ,അരതിന വള്ളുപ്പിന വെളിയിൽ എത്തി . ഓയികു മുരു അല്ലാതെ സമിതിചേയ്യു രാജേന്ദ്രപുലസദനത്തിലേക്ക്” എന്ന തയാൻ വേഗത്തിൽ പോകി.

രാത്രി മണി പതിനൊന്ന് കഴിത്തെത്തിനാൽ ഗ്രഹ തനിന്റെ മുൻവരക്കുള്ളിൽ ശാല അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരും. എന്നാൽ വിജയസിംഹൻ ചാതിലിൽ തട്ടി ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചപ്പും പ്രാരപാലകൻ വേഗത്തിൽ വന്നു് പടി തുറന്നു.

“എന്നിക്കു് രാജേന്ദ്രപുലപ്പള്ളിനെ കണ്ടു്” വിലതു പറയേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തെയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോചുക” എന്നു് വിജയ സിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“അതിനെന്തു ഇപ്പോൾതന്നെ തൊൻ അന്നവാദം ചോദിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യാമല്ലോ; എന്ന ഫപാനു് തൊൻ അവിടെ അറിയിക്കേണ്ടിതു്?” എന്ന പ്രാരപാല കൻ ചോദിച്ചു.

“വിജയസിംഹപ്പള്ളി വന്നനീള്ളുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞതാൽ മതി.

പ്രാരപാലകൻ വിനീതനായി തൊഴുക്കൊണ്ടു് വിജയസിംഹനെ അക്കൗൺ നയിച്ചു.

രണ്ടാംനീലയിലേയ്ക്കു വഴി കാട്ടുന്ന സോഖാനപര ബര കുറി അവർ അവിരേന്ന അതിന്റെ അവസാന തത്തിൽ എത്തിനിന്നും. അവിടെയുള്ള ഒരു കത്തക തുറന്നു് മുത്തനവന്നു ചുറ്റം ധരിച്ചു ഒരു യുവാവു പൂരത്തു വന്നു്

വിജയസിംഹനെ വണ്ണാമെ. അന്നത്തോടുകൂടി കിടന്ന “
രൈ യവനികയുള്ളിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വാതിൽ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട്
“വിജയസിംഹപ്രഭു വന്നുനില്ലോ” എന്ന പറഞ്ഞു.

മുരിക്കണ്ണിൽ ദേഹിയിലഘകൾിലും ഒരു മരയുള്ളി
കിലായി രാജേന്ദ്രപാലൻ മുരിക്കണ്ണതു കാണ്ണപ്പെട്ടു.
പാനീയങ്ങളിൽ പകപ്പങ്ങളിൽ അതിരേക്കു സജ്ജമാക്കി
പ്പെട്ടിരുന്നു. വിജയസിംഹനെ കണ്ടു് രാജേന്ദ്രപാലൻ
മുങ്ങുന്നു സ്വാധത്തുമരാളി.

“പ്രഭോ, അവിടെതെ ആഗമനം എൻ്റെ ദ്രുതത്തെ
മധനീയമാക്കിച്ചേയുള്ളൂ. മുരിക്കാമല്ലോ. എന്നാണീ രാജി
യിൽ മുങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടതു്?”

വിജയ:—എൻ്റെ ആഗമനുന്നുന്നും എഴുപ്പുണ്ടിൽ
അറിയിക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ. നാഡു വിഷയങ്ങളെല്ലാ
സംബന്ധിച്ചാണു് എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ദ്രുതയെ
ക്ഷണിക്കാവാനുള്ളതു്.

രാജേന്ദ്ര:—“ഹാ! അപ്പോൾ താങ്കളുടെ പറപ്പാടു്
എന്തോ ഗൈറവമേറിയ കാൽത്തേളുള്ളിച്ചുണ്ടോ;
അംഗോ?

വിജയ:—താങ്കൾ ഒരു താരാനാമമനെ അറിയുമോ?

രാജേന്ദ്ര:—താരാനാമദേശാ! അങ്ങിനെ രോഖി തോന്ത്
കേടുതായി ഓക്കുനില്ല.

വിജയ:—ഒരു കാല്പനികായിരം ഫോഡും, അതിനേന്നും
സിച്ചു് നിങ്ങൾക്കൊന്നാംതന്നെ അറിവില്ലോ?

രാജേന്ദ്രപാലൻ മുതിന്തന്തരമാനംതന്നെ പറ
യാതെ പഞ്ചാംഗം മുഖനാ.

വിജയ:— പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ചില വിലയുള്ള മുമാൻ
അംഗ നും വന്നിട്ടില്ല?

രാജേന്ദ്ര:— ഇല്ല, രിക്കലമില്ല.

വിജയ:— ഈ തന്ത്രം ഇത് എന്തുതെന്താ?

രാജേന്ദ്ര:— ഈ എഴുത്തു എന്നറയല്ല.

വിജയ:— ശാസ്ത്രപൂർണ്ണ ഗ്രഹാക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതിയ ഈ ലേവന്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരിവുമില്ലെങ്കാണോ പറയുന്നതു?

രാജേന്ദ്രധാരം എഴുതിയ നേരക്കെന്നായി
ഭാവിച്ചു; എന്നിട്ട് നിങ്ങാണുചക്കമായ ഒരു വീക്ഷണ
തോട്ടുകൂടി ഇങ്ങനെ പറത്തു.

“ഞാൻ ഗ്രഹാക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കു പതി
വില്ല.”

വിജയ:— എന്നാൽ ഒരിന്നേവരുടേവൻ ഉപയോഗിക്കു
നണ്ടാം.

രാജേന്ദ്ര:— അതു കരിയായിരിക്കാം. താങ്കൾക്കു നല്ല
വണ്ണമറിയാം. എന്നാൽ എൻ്റെ അറിവിൽ—

വിജയ:— ഒരിന്നേവരുടേവന്നയച്ച ഈ ലേവന്തു നിങ്ങ
ളിടു കയ്യിൽ എത്തിച്ചതായി താരാനാമൻ
എന്നാട്ട സമ്മഗ്നിച്ച പറത്തു എന്നാളും വിവരം
അഭ്യാസം നിങ്ങളേയും അറിയിച്ചില്ല എന്ന പറ
യാൻ ഭാവമുണ്ടാ?

രാജേന്ദ്ര:— താരാനാമൻ! പിന്നുണ്ടം താരാനാമൻ!
അഭ്യാസം തോൻ അറികയില്ലെന്ന പറത്തുകഴിത്തു
വച്ചോ, ആദോ, എന്നെങ്കിലും വണ്ണും, വല്ല

സാഹസികനാണും താങ്കളുടെ നേരെ അവരിച്ചിട്ട് ഒന്തക്കിൽ അതിനോ, അല്ലാത്തപക്ഷം രാജ്ഞിയാൽ റീക്ഷം പ്രക്ഷൃംഖായി വർത്തിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും ഭജ്യവലികളിലും കടിലവുത്തികളിലും വല്ലവം കഴിയുമ്പോടും പ്രമാണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നും അവയിൽ ബന്ധമില്ലാതെ അവക്ക് തോന്തിയ വല്ലപേരുകളിലും ഉംഗപ്പുട്ടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനോ തൊൻ കുറക്കാരനല്ല.

വിജയഃ—മതി, മാന്ത്രം, ഇരു വിജയത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഇനി നാം അധികം പറയുമെന്നില്ല:

രാജേന്ദ്രഃ—ഈരി, എന്നും താങ്കളുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്ന; വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടാണും തൊൻ ഇതുവും നേരും നേരും ക്ഷമിച്ചിരുന്നതും.

വിജയഃ—എന്നാൽ ഇനിയും അല്ലനേരം ക്രമി താങ്കൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുമെന്നപേക്ഷയുണ്ട്. എനിക്ക് വില പ്രസ്താവനകളിലും വില നിർദ്ദേശങ്ങളിലും ചെയ്യാനാണും താങ്കൾ ഗ്രാഹിച്ചു കുറഞ്ഞും. അതുമായി നേപ്പാളിമധ്യരാജാവു ചെയ്ത ക്രമവും നീചവുമായ വണ്ണനയെ ക്ഷമാസകലിത്തമായ മനോഭാവത്തിൽ വീക്ഷണം ചെയ്യാൻ തനിക്കു സംഭവിച്ചുണ്ടെന്നും, അതോടു കൂടിയിരുന്ന ഇരു അപേരാധത്തിൽ ഭാഗം ഓക്കേയ താങ്കൾക്കും മാറ്റും തനിക്കു സംഭവിച്ചുണ്ടെന്നും താങ്കളെ അറിയിക്കാൻ ശുറിനഗരത്തിലെ മഹാ മാഞ്ചിതിരിക്കുമ്പെട്ടുകൊണ്ടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു,

രാജേന്ദ്ര:— ചെറുപ്പുകാത്ത ഒരു കുറവിൽ മറക്കുന്ന തിനം അതിനു മാസ്യ തങ്ങവാനും മനസ്സുണ്ടായ ശ്രീനഗര മഹാരാജൻി വലിയ കാരണസ്വയത്തിനും, സംശയമില്ല. ഈനി താങ്കളുടെ രണ്ടാമത്തേതു പ്രസ്താവനയും പദ്ധ്യേ ഇതുപോലെ വിഞ്ഞാനക്രമാധി രിക്ഷം.

വിജയ:— ശാരതാജ നിയുധമാണ്. കേട്ടുകൊള്ളുക. എന്നിക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള അതിപ്രധാനങ്ങളായ ചില പ്രമാണങ്ങൾ നേപ്പാളുമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി ലേയും റാഡിଓവും ദേവാംബും താങ്കളുടെയും സർക്കീസ്റ്റിക്കു ഡാനിക്കരമാണ്. ആ വിലയേ റിയ രേവകളെ തൊന്തു തിരിച്ചു തന്നെമെങ്കിൽ ശ്രീനഗരസംഘാനത്തിനേക്കു നേപ്പാളരാജംവീന വകാദമണ്ഡനാളി ദിമ്പാവാദത്തേ പിൻവലി ക്കുയും ഓവിയിൽ ദരിക്കല്ലും ഈ നിരത്തുകമായ അവകാശനാട്ടത്തെ കുത്തിപ്പുക്കുകയില്ലെന്ന ശപമാംചെയ്യും വേണാം.

രാജേന്ദ്ര:— (പരിധാസഭാവത്തിൽ) ഈ നിയുധം വലിയ അനുനാസത്തേ ചെയ്യുന്ന ഒന്നതനും. ഈനി താങ്കളുടെ ദൂനാമത്തേതു പ്രസ്താവന എന്താണു്? കേരിക്കുട്ടി.

വിജയ:— അതു തൊന്തു വിശദമാക്കാം. നേപ്പാളത്തു നിന്നയും പ്ലൈ ധനം കയ്യോറും അതിനും സംഖ്യ ടിന്റപ്രഭസമഭായത്തെ എഴുപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിചപ്പുനായ ഒരുക്കു ഏഴുപ്പാട് ചെയ്ത നിലത്തി

ക്കും സാമ്പത്തികവും താങ്കൾക്ക് ഉത്തരവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അംഗനവരീച്ചു് താങ്കൾ ഏപ്പുട്ടെവയ്ക്കു യാർക്കു ഇല അവസരമായിട്ടുണ്ട് ഗ്രാമത്തിലുണ്ടോ എന്നിക്കുറിയാം; അഥവാ മായി എന്നിക്കൊഞ്ചു സദ്ബന്ധം വേണ്ടാമെന്നോ തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അഥവാ ക്കു യാതാരു ദ്രോധവും തൊൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലും സത്യം ചെയ്യുന്നു.

രാജേന്ദ്രം:—പ്രശ്നം, താങ്കൾ എന്നേന്നു ക്കുമ്മയേ പരീക്ഷിക്കാണോ. എന്നതെന്നായല്ല, താങ്കളുടെ വാക്കുകൾ എന്നു അപേക്ഷാനിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ തൊൻ കുറ്റതുനാ. താങ്കൾ പറഞ്ഞത്തുവോ അല്ലെങ്കിൽ വിച്ചപ്പേട്ടും എന്നേന്ന് വിസ്തൃതിലില്ല.

വിജയ:—അപ്പോൾ തൊൻ ആവശ്യമുണ്ടെന്നെന്നു ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ സന്നദ്ധം നിലനിൽക്കുന്നു, അണ്ട്?

രാജേന്ദ്രം:—(ക്കും കൈകുവന്നു ഓവത്തിൽ) വിജയ സിംമ്പ്രക്ഷം, ഇന്നി ഇരു ക്കുമ്മിക്കും നിവൃത്തിയില്ല.

വിജയ:—എന്നാൽ എന്നേന്ന് നാലുമണിനു പ്രസ്താവന കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മണിക്രൂരിനുകും കൂടുകിനേൽക്കു കൂടാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളു. നിങ്ങളെ ഒരു ചാരനായി പരിഗണിച്ചു തുകിലാട്ടു കൊല്ലുവാൻ തുറന്തിലേ മഹാശാഖയിൽ തിരുമന്ത്രപ്രകാശം, കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാജേന്ദ്രപാലകുമാർ: രഹിം നന്ന കുട്ടത്താഡി വിറച്ചു വിജയസിംഹൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. നേപ്പാളി

രാജാവിശ്വർ പ്രതിനിധി നെതിരിസ്തുന്നായി. അദ്ദേഹം കൂടാൻ ഉള്ളിൽ ഉള്ളവായ പാരവസ്യം അവച്ചന്നീയ മെന്തുതാനാ പാദണം. അഥവാ സാമ്പത്തികമായി മുഴുവൻ പറഞ്ഞു—

“പ്രദേശം, അവിട്ടനേത നിയുക്തപരംക്ക്” എന്നാണ് പുണ്ണം വിധേയയന്നായി തീന്തിരിക്കുന്നു. കന്നാമതായി—

വിജയഃ—കന്നാമതായി, ഒന്നും മുള്ളം നിന്നും അയച്ചി കൂടി ആപുരോഷത പ്രദിവസംലഭത്തിനു വേണ്ടി ഏറ്റവും വാഴ്താൻ നിയുക്തനായ ആ വിശപ്രസ്തു പ്രതിപത്തി സ്ഥാന സദ്ധം ശിപ്പാക്ക് ചുരന്ന അനുബദ്ധിച്ചു” നിങ്ങൾ കൂടാൻ നിഃജീവിക്കുന്നതു തെളിയിക്കു.

“മാനും, മുതിലേ”

എന്നിലുകാരം പരംതുകൊണ്ടു” രാജേന്ദ്രപാലൻ ആ മരിയുടെ അരംഭാത്മക ദൈ വാതിൽ തുറന്നു. അടുത്ത കണ്ണ മരംരായ മരിയിലൂടെ അരംഭം വിജയസിംഹനെ നാശിച്ചു. അതിന്റെ അന്തിമിൽ കണ്ണ മുന്നാമങ്ങേന്തെ മരിയുടെ വാതിൽ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ടു” രാജേന്ദ്രപാലൻ മുഴുവൻ പറഞ്ഞു—

“പ്രദേശം, മുണ്ടു അറബിയിൽ കടക്കാം.”

നമ്മുടെ ക്രമാന്വയകൾ അക്കത്തു പ്രാബല്യിച്ചു. “അതു” താരതമ്പ്രേരണ ദൈ വെറിയ മരിയായിരുന്നു. വാതിൽ തുറന്ന ശബ്ദം കേട്ടു” അവിടെ നിന്നും രഹം ഹട്ടിയെഴുന്നേറ്റു. മാ, ആ പ്രദിവസന്താനം കാമ ദേവനെപ്പോലും നാണിപ്പിക്കുന്ന ആ ലാവസ്സുവിശ്വാശ അതായി അന്നമുള്ള മീതനും താഴുന്ന് അനുഭബാത്മിക്കു

വലിക്കുന്ന തുംബലാട്ടക്രമിയും ദിരസ്സും ഉണ്ടിതെ രഹസ്യീയ
മായ തിരസ്സു്, അതിനു ചുറം ചുറം കിടക്കുന്ന സ്ഥലം
ഗ്രാമക്കുമായ മോഹന കേൾ, ആ കുസ്തികൾ, ആ ദിവം,
ഈ വാസ്തവിലും മരാശാത്തിയിൽ കാണുന്ന അനുഭോദാ?
ഇല്ല. പോരിഞ്ഞര പൊങ്കളിനു നേരു വിജയമായ ഗ്രാമ
തതിനിരിപ്പടംഖാവു, വികുമസിംഹൻ: മുൻപു് നാം മുല
ബാഡര്യണ്ണമാന്നിച്ചു് രാജകീയാല്ലോന്തതിൽ കണ്ണ
ആ വീഞ്ഞവാരാന്നിയി. ക്ഷുണ്ടിയനാമത്തിനു തീരാക്കളുക്ക്
മുണ്ണാക്കിവാൻ ജനിച്ചു ആ മഹാ ഭീഷ. പ്രാണരക്ഷയ്ക്ക്
സമുപിതമായ മാർപ്പം കാട്ടിത്തന്നു സവംഗൾത്തുന്നനിയി
യായ ആ മുല സാത്പികനെ തഞ്ചക്കുണ്ണംതന്നേ ഉപേ
ക്ഷിച്ചു് തുറന്നു കിടന്ന സിംഹമഹപരാതിൽ കടന്ന
വാതിലാടച്ച രക്ഷ പ്രാപിച്ചു ആ ലഭജാമീനൻ—
അംഗാഖ—ആ വികുമസിംഹനുകാണു വിജയസിംഹൻ
കണ്ണതു്.

ആരാമലപ്രായം

“പ്രഭോ, താങ്കളുമായി ഒരു സന്ദർഭത്തെ കംബക്ഷി കണ്ണാ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നു്” ഈ പ്രഭു തന്നെ വിശദമാക്കം.”

ഈ വാചകിന്ത്യാട്ടക്കൂട്ടി രാജീവ്രൂപാലൻ ധാര ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ കടന്നു.

വികുമസിംഹാന നാം മുന്നു് രാജകീയാല്പാന തനിൽ വച്ചു കണ്ണ സമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്ന തീരത്പരത്തിലെയ്യുംയിങ്ങനു നമ്മുടെ ഗ്രംഖ പതി തെത്തു്. ആരു സുഖരഹനനു സുവന്നയിംഖായിങ്ങനു കിലും ആളുതി വിശദമായി വള്ളിക്കാൻ സന്ദർഭം ലഭി ക്കായ്യും ആ കുറവു് ഈവിടെ പരിധിപ്പാണ് ചിന്തി ക്കുന്നു.

പ്രസ്തുത ഘട്ടവിനു് ഏകദേശം ഇത്യപത്രതാനു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇവത്തു മീര യില്ലാത്തതിനാൽ അല്ലെം കൂടി പ്രായക്കുവു തോന്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം മെലിഞ്ഞതായിങ്ങനു; എന്നാൽ, അതു് അസംഖ്യാതമോഹനവും അവയ്വായാളുടെ പരസ്യര യോജിപ്പുകൊണ്ടു വിലോചനാസേചനക്കുവും ചലന തനിൽ ലാഡവാദിക്രമങ്ങൾ തിക്കണ്ടതും ആണെന്നു തെളിയിച്ചു. ക്ഷേത്രകൾ വിശാലങ്ങളും അസാധാരണ ചീഞ്ചിയോട്ടക്കിയതും തലമുടി കുറഞ്ഞു സ്ഥിരഗ്രാമവും

അംഗീകാരം വീണ്ടും പറയുന്നു. ശണ്യസമവം ആകുത്തും വിഴറിയതാതെ.

രാജേന്ദ്രപാലൻ മരിയിലെ വാതിലഭച്ചു പറഞ്ഞ പോയ ഉടൻ വിജയസിംഹൻ മെല്ലു അതു യുവംവിന്റെ സമീപത്തെയ്ക്കു നീങ്ങാം. വിക്രമസിംഹനാക്കട്ടെ ഗർബം കച്ചൻ മഖാവത്തിൽ കൈകൾ മാറോടു ഒച്ചത്തു കൊട്ടി കൊണ്ടു് ഉഭാസീനനെന്നപോലെ നിന്നും.

“രാജേന്ദ്രപാലൻ എൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ അറിയിച്ചു എന്നല്ലാതെ മററാൻം പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ നീങ്ങൾക്കെന്നു ആറ്റിയാമല്ലോ. കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ചു് നാം തമ്മിൽ പലപ്പോഴും കണ്ണിട്ടശ്വാസകിലും സംഭാഷണം ചെയ്യാണെന്നു ക്രൂരതയും പരിചയത്തിനോടു മണ്ണപേരും തത്തില്ലിട്ടില്ല. എന്നാലും എൻ്റെ പേരു് നീങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കും. അബന്നായ ദിവസം ഉള്ളാനത്തിൽ വച്ചു് അതുംബാശരായണനമാത്രതു നീങ്ങൾക്കു കാണുന്നിടയായി. മധ്യരാജാക്കി തിരുമനസ്സിലേ ഒരു അട്ടത്തെ ബന്ധവും അവിട്ടതെങ്കണ്ണിച്ചു് അത്രുന്നും കൈതിയുണ്ടി രോളമായിട്ടാണു് മൊൻ നീങ്ങൾക്കു കേട്ടിട്ടില്ലെന്നു്. അരമനക്കിൽ സന്നിധിതനായി കണ്ണിട്ടില്ല സദാത്തിവെല്ലാം നീങ്ങളുടെ ചെങ്ങമാറം എൻ്റെ ഇതാണ്ടിപ്പായത്തിനു് ഉപോദിശവകമായിരുന്നതാണും. ഇപ്പോഴാകട്ടെ നീങ്ങൾ ശ്രീനഗരാണിയുടെ ഒത്തുപക്ഷത്തിൽ പെട്ടവനെന്നു നില്ലുംഡയം തെളിഞ്ഞിരിക്കും. ഇത്തരം രാജഭ്രാംഗിയെയാണു് മധ്യരാജി തിരുമെന്തി അവിട്ടേന്തെ ശ്രൂലും ബുല്ലും വിശപ്പാസംജ്ഞമായി കണ്ണരുന്നതു്.

വിക്രമഃ—എതാൻ രാജപ്രോഫിയാബന്നാം” നിങ്ങൾ എന്ന് അഭി
നന്ദനയുള്ളിലാക്കി?

വിജയഃ—ഒന്നുംരാജപ്രതിനിധിയുടെ വസതിയിൽ
വച്ചു് നിങ്ങൾക്കു കണ്ണൽക്കാണ്ടു മാത്രം മനസ്സി
ലാക്കിയതാണു്.

വിക്രമഃ—ആിനാഗരസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ബന്ധുരാജുമായ
ഒന്നുംരാജപ്രതിനിധിയുടെ വസതിയിൽ
സന്നിഹിതനാക്കണ്ടു രാജപ്രോഫോ?

വിജയഃ—ഒന്നുംരാജം ആിനാഗരത്തിന്റെ ബന്ധുരാജുവു
മല്ല, അവിടത്തെ രാജപ്രതിനിധി നിശ്ചിക്കുന്നായ
ക്കേ പ്രതിപുരുഷനമല്ല. അധാരം വെറും ഒരു
ചാരണ്ടെന്ന് നിലച്ചെയ മാത്രം അവലംബിച്ചിരിക്കു
യാണു്. ഇവിടത്തെ വിളുവകാരികളായ പ്രഭക്കു
ഴിടു സംഘടനയ്ക്കു് അധാരം ആട്ടനിന്നാം മഹാ
രാജിക്കു വിപരീതമായി പലതും പ്രവർത്തിച്ചു
കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാജപ്രോഫികളായ പ്രഭക്കുന്നാം
കുടുംബം പ്രതിനിധിക്കായിട്ടുള്ള നിങ്ങൾ ഇന്നിവിടു
സന്നിഹിതനായി ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നതു്? ഒന്നുംരാജത്തെ
പ്രധാനമന്ത്രി ഇവിടത്തെ ഉപജാപകസംഘത്തി
നയച്ചുകൊടുത്ത ധനം എറ്റവും വാങ്ങാൻ മെച്ചപ്പെട്ടു
പ്രഭവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഇവിടു
വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടു്? ധനാദാനം മരച്ചിട്ടാവരുമില്ല.
കാഞ്ചുപ്രവാലനം താരാനാട്ടനം എല്ലാം എറ്റവും
പറത്തു. രാജപ്രോഫിയായ നിങ്ങൾക്കു ഇന്നി ബന്ധ
നത്തിലാക്കുക മാത്രമാണു് അട്ടത്തെ കൂത്തവും

മഹാരാജിയുടെ പിതാവിന്റെ ഓഗ്രിനേയൻസം, “പല്ലഭേദപരം” പ്രക്കടംബുത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിനിധിയെന്നും, ടല തരഞ്ഞിലുള്ള രാജബഹു മന്ത്രികൾക്ക് അവകാശിയെന്നും മറുമുള്ള നിങ്ങളുടെ ഓവമെല്ലാം ഈനി നിഷ്ഠാപ്രയോജനമെന്നു കണ്ണതിക്കാരാംകു. നിങ്ങളുടെ സർവ്വാപരാധ്യങ്ങളിൽ തൊന്ത്രം ഇന്നമത്തെന്ന മഹാരാജി തിരക്കേണ്ടിയോടു സന്തതിക്കേണ്ടാണ്.”

വിക്രമഃ—(കന്ത്യക്കുട്ട ചിന്നംപോലെ അങ്ങനെമായ നേരുണ്ടാക്കു ഉത്തരി മിചിച്ചുകൊണ്ട്) “ദ്രോഹി, വല്ല യിടത്തും കിടന്ന തെണ്ണി, നിനക്ക് ശ്രീനഗര സംസ്ഥാനത്തിൽ കാഞ്ഞമെന്തു്? എവിടെനിന്നോ വന്ന കയറി അരമനയിൽ ചിലക്കുടെ ആനന്ദത്തും നിമിത്തം രാജത്തിയുടെ സേവ പിടിച്ചു് സർവ്വാധികാരവും കരാധമമാക്കാൻ ഉത്സാഹമിക്കുന്ന നീവൻ. നിന്റെ വാദ ഉണ്ടി ജീവനെ ഒക്സിച്ചുകൊള്ളു.”

രോഷ്യാകലനായി ഇതും പറഞ്ഞിട്ടു് വിക്രമ സിംഹൻ താൻറെ വധാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറയിൽനിന്നുരി.

ങ്ങ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഇതു സംരംഭം സംപ്രവൃത്ത മായി എക്കിലും അതിനെ നേരിട്ടിവാൻ വിജയസിംഹൻ കൈകെക്കാണു ആ. രാധത്തെ ക്ഷാരി എത്രയോ മുമ്പായി അന്നും.

മുഖ്യാട്ടു് ദൗ കതികൊണ്ടു. തുടന്റു് വിജയസിംഹൻ താൻറെ ഇംഗ്ലീഷ്യന്റെത്തു കൈകെക്കാണ്ടു് ആ സാഹ സിയായ താങ്ങനാൻറെ വധാർഗ്ഗത്തിൽ പിടിക്കുടി അതിനെ

അപമഹിച്ചു. ഇതു "അദ്ദേഹത്തിനു" ഒരു ക്ഷണങ്ങേന്നതെന്നു
ജോലിയേ ആക്കിയാണുള്ളത്. എന്നാൽ ആ ഡീരേയോല്ലാ
വാക്കട്ടെ തന്റെ അസിലതയേ കൊണ്ടത്തിനിന്നും ഒക്ത
മാക്കാൻപോലും വിനിച്ചിപ്പില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.—

“യുവാദേവ, ആയസകവ ചതുരയു സുരക്ഷിതനായ
കംബേഴു നേരിട്ടിയു നിങ്ങൾതന്നെ രഖുലിം പ്രവ
ത്തിച്ചു. ഇതാ നിങ്ങളിടെ വാരം തിരുത്തു എടുത്തുകൊണ്ടു.
നിങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചു” എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുതെല്ലാം പറ
മാത്മമാബന്നാം “പരിത്യസമിതികൾ വിരുദ്ധമാക്കിയിരി
ക്കുന്നു. മഹാരാജി തിരുമെന്നിയുമായി എററവും അടുത്ത
രക്തബന്ധമുള്ള നിങ്ങൾ രബിക്കലും അവിട്ടുത്തയ്ക്കു
വിധാതിതമാക്കി നില്ലേണ്ടയാള്ളു. മെണ്ണുപ്രഭവും നിങ്ങ
ളിടുക അടുത്ത. ത്രണാതിതനെന്നെയകിലും മഹാരാജി
തിരുമെന്നിക്കു “അവകാശപ്പെടാവുനിടത്തും ദ്രുംഗമായ
ബന്ധം അദ്ദേഹത്തിനില്ല. പിന്നെ ധാർമ്മികമായി നോക്കു
നാപക്ഷം മെണ്ണുപ്രഭവിന്റെ ചെയ്തിക്കുള്ളും നീതി
വിശല്ലമായിട്ടുള്ളതാണു്. ശ്രീനഗരത്തിലെ രാജസിംഹാ
സന്നദ്ധത നൃയമായി അർഹമിക്കുന്നതു് കൂഴിന്തുചേരയ
“ജയരാമസിംഹ” മഹാരാജാവിന്റെ ഒരുസപ്തത്രിയായ
യദ്രാധാരാദേവിയാണു്. മെണ്ണുപ്രഭവും മഹാരാജാവിന്റെ
പുത്രനാണക്കിലും നിയമസാധുതപം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു ഒരു
സന്താനമല്ല. മഹാരാജാവും ആജക്കിളം കൂടി ഒപ്പുകൂക്ക
ണ്ണുന്ന “ശ്രീനഗര”സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അധിഭർത്താ
യാക്കി പ്രവർഖനം ചെയ്തു യദ്രാധാരാദേവിയെല്ലാത്ത
രായി ആയുധം എടുക്കുന്നവനെ രാജദ്രോഹി എന്നല്ലാതെ
പിന്നെ എല്ലു പേരു പറഞ്ഞാണു വിളിക്കുണ്ടതു്?

അതുകാരി⁹ മെച്ചപ്പെട്ട മാനാലിക്കു നീനുദേശിക്കുവാൻ വരു വായുക്കാണ്. അമാളിടെ പക്ഷത്തു വേഗം നില്ക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ വശ്രമാരാഞ്ചനാജീവിയിൽ പക്ഷം നേരില്ല. നിങ്ങളിൽ അക്രോട്ടണിൽ ഒപ്പന്വന്നാണെന്ന് വജനാതു¹⁰ മഹാക്രഷ്ണാണ്. ഈ വാത്ത മഹാരാജി തിരുമനസ്സിലേയും ഒരു ധർമ്മപ്രമാണ ഉള്ളവാണെന്ന്. തിരുമനസ്സിലേയുള്ളതിരായി പ്രബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ജീവി അവിടുതെ പ്രജകളിടെ ക്രട്ടണിൽ കാണുകയില്ല. നേരം മറിച്ചു¹¹ ശ്രീനഗരത്തിലെ പ്രജകളിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും ഇതുമാത്രം പരിന്നുംബയും വിച്ഛിന്നും സംസ്ഥാനസ്വന്ധായും സുന്ദരിയും പ്രജാവശസ്ത്രയുമായ ഒരു സപാമിനിയെ, തന്റെ ഭാനംചെയ്യുതിയിൽ ഇത്രപറന്നോടു കൂടിപ്പെടുത്താണ്.”

വിജയസിംഹൻറ ദീർഘമായ ഇരു പ്രഭാഞ്ജന തനിനിടക്കിൽ പലപ്പോഴും, വികുമസിംഹൻറ അന്തരംഗം¹² വിവിധക്ഷ്യങ്ങൾക്കും അധിനിന്മായി ഭവിച്ചു എന്നു¹³ എന്തു യുവാവിൻറുവും ഒരു ദിവസിയില്ല. ഒരുവിടു നമ്മുടെ കൂദാനായകൾ പറഞ്ഞു നിന്തിയപ്പോരി, അതു യുവാവു¹⁴ കരത്തുവരുത്താൽ തന്റെ മാറ്റത്തു പ്രയരിച്ചു കൊണ്ടു¹⁵ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:

“പ്രഭോ, ബാലബുദ്ധികൊണ്ടു¹⁶ എന്ന് ആല്ലിച്ച തെല്ലാം ക്ഷമിക്കുണ്ടാം. അവിടുന്ന പറഞ്ഞുതെല്ലാം പറഞ്ഞുമാത്മാണും¹⁷. ഒരു പ്രബാവകൾ “ഭൗദ്യത്തെ പററി ചാവികരിക്കും” ഉച്ചേശം ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണും¹⁸ അവിടുതെ പ്രഭാഞ്ജനം. അവിടുതെ വാക്കുകൾ എന്നു

“പദ്ധതിയുപ പരിപൂർണ്ണനാക്കണം. അവിട്ടനും ഉച്ചരിക്കുന്ന ഒരേരോ അസ്ത്രാധികാരിയും വിശദിപ്പിക്കുമായ് ഒരുപ്പുംപോലെ എൻ്റെ എഴുന്നളിൽ മുഴച്ച കയറ്റന.”

ഈ വികാരാദ്ദേശം കണ്ണു “വിജയസിംഹൻ്റെ അത്തരം പ്രക്രിയ, അതിന്റെ പെട്ടെന്നംിൽ അരവിഞ്ഞാവംപോലെ തന്നെ അതിന്റെ കുമ്ഭനഗതമായ അഭിവൃദ്ധിയും കാണുകയുണ്ടായി. ചുഡക്കിപ്പുറത്താൽ തന്റെ വിനിത മായ ഒരുപ്പക്ഷയോ തുണ്ടോഷ്വാദമോ ഈ വിധം പ്രഖ്യാപിക്കുമായ ഒരു ഘട്ടത്തെ ഉള്ളവാക്കമായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിട്ടില്ല.

“ഈനിങ്ങനും പീരുക്കണമെന്നില്ല. അഭോ, അവിട്ടുന്നതെ വാക്കുകൾ എൻ്റെ അപരാധത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെപ്പറ്റി എന്നു നന്നായി ചാമ്പിപ്പിക്കുന്നു. ഈനിങ്ങന്റെ മഹാരാജാം തിങ്കളന്നും പാശങ്കുതന്നായ ഭാസനാക്കി കാലം കഴിച്ചുകൊള്ളണം. ഈപ്പോരി അവിട്ടനും എന്നു അനേന്നപശ്ചിമാ പുബ്ലീപ്പുറവാൻ കാരണം മെന്തനും പുരയണം” എന്നും വികുംബസിംഹൻ്റെ പറഞ്ഞതു.

വിജയഃ—പറ്റയാര, കെട്ടിക്കൊള്ളിക്കു. ഒരു കാൽം സംബന്ധിച്ചും മെമ്പുംപ്രഭാവിനെ ചെന്ന കാണ്ണണമോം എന്നും ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. അതും അല്ലവും കാല വിളംബം വരാതെ സാധിക്കുവാനോം എൻ്റെ ഈ പുറപ്പാട്.

വികുമഃ—“മെമ്പുംപ്രഭാവാം മഹാരാജാം തിങ്കളന്നും ചേരുമ്പുസ്ഥാപിക്കുന്നോ?

விஜயः— எங்க, ஹெபூஷனே ஹூ கலுபம் ஏது வியற்றிலும் அமுத்தைப்படுத்துமென்றதில் ஸஂஸய மிழு. அரஹூர் மெற்றிப்புத்திரை நாடுக்கட்டுத்துடி ரிக்கன்தினோ அமுவா வயபி஠ந்தில் தனை கூறுராதிரிக்கன்தினோ ஏரெனாக்காளடு குசி யூஶோ ஏரூர் கொக்காநாக்காந்தர் புயாக புவதாம். அரஹேம் ஹெபூர் ஏவிடெயாஸ் பாக்கந்து?

விகுமः— காலை எந்த அரசுடியத்தினே ஸ்ராஷ்கிகை என்னு?; அது ஸமலுதேதையூ? அவிடுதே துடி குடிசூக்காளடு போக்காது? ஏகிக்கு? அதுநம் ஸங்கைப்புமொளு?.

விஜயः— கிழமீல் பூரப்பூத்து ஸமங்க காத்து? எந்தெந்த கிழ்ச்சை. நாம் குமிசூ பூரப்பூத்து என்றுதெரியும்போது விலாத்தகாரைமாக்காது கிழமீல் குரீநாரங் விடு? ஒரு ஸழவிதமாய மூரத்திலெல்து நாதுவரை எந்த கிழமீலை ஸமீபிக்கவில்லை. நாம் தமிழ்த் ஸமயிக்கேளை ஸமயவும் ஸமலவும் கிழமீல் தனை எனியையிக்கக.

விகுமः— குரீநாரங்கிலை கிளம் அது நாடிக அஞ்சல தையி ஒரு செஷபுஷ்டியை தீர்த்து? “ஒஹாபால மணிம்” ஏன் விழிக்கைப்பூத்து ஒரு வசிதயல இளடு? நாலை கூலுத்தாடுமளிக்கு? எந்தெந்த காத்துக்கிள்டு. அவிடும்? அது ஸழவத்து? ஏதைக்கூடும்.

விஜயः— ஹரி, பாலதை ஸமயத்தின் என்னவிடெ உண்ணியிரிக்கா. ஒடுள்ளத் தால் தமிழ்த் தூண்ணய ஹுத் ஸபாந்தங்கேதை ஸாஸ்வயித்து” ராஜேந்ற பாலன் மேஷித்துாக்க நினைவு ஏற்று பரிசு?

விதுமः— அது “தாக்காசீ” ஏழிப்புநதித் தூண்மிக்க கேட்டா? அது “ஸாஸ்வயித்து” ரெக்ஷரங்போலும் செல்லியித் தீவிட்டிப்பூக்காக்கத்தார்” தாக்கத்தை நிற்க ஒடுஞ்சூ உதவாரா என்ன பரிசு.

விஜயः— அது ஹரி, நினைவு ஏதென்ற அதுதான்தூண்ணயீந்நாக்கத்தை ஏடுவேன் அந்நாஸரிக்காதே நிலு தீவிட்டிப்போலும். நல்ல ஸமாயானம் தேவையது. ஏடுள்ளத் தெடுக்க பிரியாம். ரோபாலம்பிர திதித் தூண்ணய காளை. புண்டுத்தத்தித் தூண்ணய மனி யோந்துடி என்ன அந்நமநயித்தினை பூந்துபோடு. அந்நரக்குக்கள் பாலமாப்போல் ஏடுவேன் அந்நா மிக்கம். ஏடுள்ளத் தெடுவை.

ஷவிடெ நெறுடெ குமாதத்துவின் அஸ்துநேர உதையூடு” குடு தங்கம் வாசத்தி மரை விலு நேதநாஸங்கிவ கூலை விவரிக்கேள்கிறிக்கொன.

ஹாஜேந்றபாலன் விஜயஸிஂமநே குடிக்கொள்ளு” விதுமஸிஂமநே ஸநியிதிலாக்கி திரித்துவான்” நெந்ற இரியித் தூண்ணய புவேயித்து” ஹதிப்பாயி. அஸ்துநேரத் தாஸமாய சிதையூடு ஶோஞ்சம் அந்தேநம் நெந்ற காஞ்சுந்தியாய “கம்பாலகை” அரிகிற வாசத்தி அப்பூஷங்கே பரிதங்கிதியித் தக்கத்தீக்கி

കുറഞ്ഞീയമെന്തെന്ന ചിന്ത തുടങ്ങി. അവരുടെ സംശ്ലിഷ്ടാന്തരം മുഖം മുഖം വിസ്തൃതമായി പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതി പ്രസ്തിച്ഛിലും നമ്മുടെ കമ്മാഗതിക്ക് “അതുന്നാഫേക്ക്സിൽ മായ അതിന്റെ അവസാനഭാഗത്തെ കരിക്കുന്നു.

“വിജയസിംഹൻ പോയിട്ട്” സമയം എത്താണു് വളരെ അധികമായി. വിക്രമസിംഹന്മായി ഇതു നേരം ചെറു ചെയ്യേണ്ട വിജയമെന്തെന്നു് തൊൻ അത്രുന്ന പ്രേട്ടനു് എന്ന പരാമരിക്കാണു് രാജേന്ദ്രപാലൻ തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറു് കാൽപ്പൈ മാറ്റം കേരളപ്പിക്കാതെ മന്ദതിയിൽ അക്കണ്ടു കിടന്നു് വിക്രമസിംഹൻ ഇന്തനു മരിയുടെ വംതിഖോട്ട് ചേന്ന നിന്നു ചെവി കൊടുത്തു. വിജയസിംഹൻ യാതു പരഞ്ഞതു പിരിയാറായി എന്നു് അവരുടെ സംശ്ലിഷ്ടാന്തരം തനിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുകയായി അദ്ദേഹം വേഗത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നു് തന്റെ മരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആസനന്മ നായ ശ്രദ്ധം കാഞ്ഞുംരുക്കിയോടിക്കുന്ന പരഞ്ഞതു:—

“വിജയസിംഹൻ യാതു പരഞ്ഞതു പിരിയാറായി. ഇപ്പോൾ ഇതിശ്വേത വരം; ദിണാതിരിക്കു.”

അതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ കമ്മാനായകൾ ക്ഷണം തനിൽ പ്രത്രക്ഷനായി രാജേന്ദ്രപാലനോട് യാതു പരഞ്ഞതെ ശ്രദ്ധം ആ മന്ദിരം വിട്ടപോയി. വിജയസിംഹൻ പിരിത്തെപ്പോരാം നേപ്പാടുരാജപ്പതിക്കിയി അണ്ണറ കാഞ്ഞുംരുക്കിയോട് പരഞ്ഞതു.

“ഖുഡാരം നമ്മുടെ പിടിയിൽ അക്കപ്പേട്ടവോയി.”
കമ്മ്പാലൻ:—അവിട്ടനു പറയുന്നതു് എനിക്കു മനസ്സി
ഡാക്കന്നില്ല.

രാജേന്ദ്ര:—മനസ്സിലുംകാൻ എത്തുള്ളത്, വിജയസിംഹൻറ
വിധി എഴുതിക്കഴിത്തു. അഡാരം മരിക്കാൻ ഈനി
താമസമില്ല.

കമ്മ —വിസ്തീച്ച പറയണം.

രാജേന്ദ്ര:—അക്കദത്ത് മരിയുടെ വാതിലിനട്ടതു് ചെന്നു
അവകാട സംഭാഷണം കേരംകൊന്നായി തൊൻ
കുളിച്ചനിന്നപ്പോൾ ഈനി “ഗോപാലമാരി” തനിൽ
വച്ചു് നാശൈ പ്രംാതമാരിയു് കാണാമെന്നും വെള്ള
പ്പിനു് അഞ്ചുമണിക്കു് കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും താൻ
യാതു് തിരിക്കുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞതു് വിജയ
സിംഹൻ വികുമനോടു യാതു് ചോദിക്കുന്നതു്
കേട്ടു.

കമ്മ:—ഹാ! ഗോപാലമാരിരും വഴിയുവല്ലതിലോ?
ഇംഗ്ലീഷ്, നല്ല തരം. പക്ഷേ, വികുമണിംഹൻ
വിജയനെ വല്ല കയ്ക്കിലും അക്കപ്പേട്ടത്തുവാൻ
ആർമിക്കയാണോ?

“നമുക്കു് അംതൊന്നു തീച്ചയായിട്ടിരിയണം” എന്ന
പറഞ്ഞിട്ടു് രാജേന്ദ്രപാലൻ കാഞ്ഞിഡിയും കുടി
വികുമണിംഹൻറു മരിക്കിലേക്കു കടന്നുചെന്ന. അവിടെ
ആരു തയണൾ ചീനതാകലവന്നായി മാറ്റതു് കൈകുറ
ചേര്ത്തുകെട്ടിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ണ.

“എതാ വികുമപ്രഭോ, ഈ ഗാധമാരു ചിന്ന യൂളിൽ കാരണം? വിജയസിംഹൻം താങ്കളിലായി എത്തുനടന്നു?” എന്ന രാജേന്ദ്രപാഖൻ ചോദിച്ചു.

“അതെതാനം ഇന്തി പറഞ്ഞിട്ട് പ്രയോജനമില്ല. ചക്രവർത്തി, എന്നെന്നാൽ തങ്ങളിടെ സംഭാഷണവിഷയ തതിൽ ലേഡംപോലും പുറത്തു പോകാതവള്ളും അതാരം എന്നൊക്കുണ്ട് സത്യം, ചെയ്തിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊൻ. അധികാരിയിൽ വിടിയിൽ യെട്ടം പോയി. രാജേന്ദ്രാധകരം ചുമതലി എന്നെന്ന മഹാരാജിയിടെ അംഗരക്ഷകന്മാരുടെ കള്ളിൽ എറിപ്പുകാണ് അഭദ്രപ്രഥമം വിചാരിച്ചും കഴിയു മായിക്കും. അതുകൊണ്ട് “അശ്വിനിക്കിൾറ അതിനെ ദൈപ്പാം അനുഭൂക്ഷബാനം, താസംബന്ധമായ രഹസ്യ മൊന്നം പുറത്തുവിട്ടുന്നതബല്ലുന്ന സത്യംചെയ്യാനം തൊൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്ന്. അതിനാൽ ദയവുചെയ്തു “എന്നോടൊന്നം ചോദിക്കുന്നതേ; എന്നിക്കുപ്പം വിത്രമം അവയ്യുമാണു്. അതുകൊണ്ട് “നാഭൈ ഉദയത്തിനു മുമ്പു തന്നെ തൊൻ ഇവിടം വിട്ടവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു് വികുമസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

രാജേന്ദ്ര: — ഒരി, താങ്കൾ ചെയ്തു സത്യതെത്തു തൊൻ മാനി ക്കുന്നുമല്ലോ. ഒന്നും വാനം. വികുമപ്രഭോ, താങ്കൾക്കു പ്രഭാതരത്തിൽ ദോശനമായ ഒരു യാത്രയും സംഗതി വരുട്ടു.

ഇതുയും പറഞ്ഞിട്ടു് നേപ്പാളുക്കിലേ രാജപ്രതി നിധിയും കാർണ്ണഭർത്തിയും ആ ഫലതയുണ്ടാക്കിയാൽ സന്നിധിക്കുന്നതിൽനിന്നും പ്രിഞ്ഞു.

എഴുമല്ലും

ശാസ്ത്രിയാ

വിജയസിംഹപ്പള്ളിനെ വച്ചികിൽവച്ചു അപ്പാ
യപ്പേട്ടഞ്ചാൻ വേണ്ട സകല എപ്പാട്ടക്കളിൽ ദിജ്ഞബുദ്ധി
യായ രാജേന്ദ്രപാലനും കാര്യത്തിനുകുടി അതു രാത്രി
കിൽ തന്നെ വേണ്ടപോലെ സാധിച്ചു.

അ എപ്പാട്ടക്കെല്ലപ്പറി ഒരു വിശദമായ വിവരങ്ങൾ
തനിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതുവരുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അ
തിലേജ്യോന്നുള്ളില്ല. വെള്ളപ്പാർക്കാലത്തു് അഭ്യ
മണിക്കൂർ തന്നെ വിജയസിംഹൻ ഉണ്ടാം പ്രാതത്തു
അദ്ദേഹം കഴിച്ചുണ്ടോ കവചാദികരിയരിച്ചു് കത്തിരപ്പിന്തു
കയറി രാജഗ്രാമം വിട്ട് പറഞ്ഞുകടന്നു. വിശപ്പേന്നായ
ഭാമോദരനം സപാമിഡൈപ്പോബെ ആയുധം ദരിച്ചു്
അംഗപാരോധണം ചെയ്തു് അഭ്യേഷംതെ അന്നഗമിച്ചു്.
അലേചിവസം സാധാവ്യാന്തിൽ എററ ക്ഷേത്രം നിനിത്തം
യാതൊരുസ്തക്കുംവും അതു ധീരനായ യുദ്ധവിനു് മുറയ
വസ്ത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ
യോഗ്യമാണോ്. എന്നെന്നൊൽ അ മറിവു് വളരെ നില്ലും
മഹാശിക്കന്നേതെങ്കളിൽ.

പ്രഭവിന്റെയും അംഗരക്ഷകരണ്റെയും മാർപ്പം, ശ്രീ
നഘരത്തിലെ പ്രധാന പ്രാധാന്യപ്രിവാകരന്തെ ഗ്രഹം സമിതി
ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥാനത്തിനു സർവീപമുള്ള വിസ്തൃതമായ
സമഖ്യയിൽ ഫലവുക്കൾവില്ലെന്നുമികരിക്കും സമരവു
യിൽ കിടന്നിരുന്ന രാജപാതയായിരുന്നു. അതു പ്രഭാഗ
അതിന്റെ നാമശയയും കക്കിപ്പുരം എന്നായും. അതുണ്ണനിക

കാലത്തു് ധനികമാണു ചെറുമാർ സുവാശാസതി നായി നിന്മിക്കാണുള്ള നാട്ടുവാഴത്തെ ഗ്രീസ്റ്റാലിനങ്ങളോ ടൊപ്പു, മോഹനമായ ദരബേസ്സു് പ്രാധിപിവാക്കൻറെ വകയാൽ ഈ പാതയ്ക്കിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു.

വിജയസിംഹൻ പതിവുപോലെ ആദിത്യ അല്ലോ കുരത്തായി യാത്രചെയ്യുമായിരുന്നു. ആപ്പുതു ഗജം അക്കല തതായി അംഗരക്ഷകനാം സപാനിൽപ്പെ അംഗമായിരും. വഴി യരികിലുള്ള തോട്ടുപള്ളിടെ അതിന്തി വിട്ടു് ഒരു ചെറിയ കുറത്തിൽ രോബിനു് ഇരുവരും മാത്രമായി രണ്ടു ചുവരു ചോല വെടിക്കുന്നു തഴച്ചുവളർത്തിനിനിക്കുന്നു. ഈ മരനു കുള്ളുവി ചുണ്ടു ലിഞ്ചികൾക്കിടയിൽക്കൂടി നഞ്ചെട പമ്പി കമാർ നാതിമംഡതിയിൽ കതിരക്കുന്ന നയിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. എന്തെന്നാൽ ആ പന്മാവു് ഭര്ത്തരവും, യാത്ര യുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ അംഗപ്രകാശം കുമത്തിലധികം ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിജയസിംഹൻറെ ഫൈഡം വിശ്വാസമായിരുന്നു. എന്നാൽ വെടിക്കുട്ടത്തിനിനിടയിൽക്കൂടി നാട്ടുന്ന ആ പാതയിൽ പുളിവും പരിചാരകനം പ്രവേശിച്ചു ക്ഷണാത്തിൽതന്നെ പല സ്ഥാനത്തു നിന്നും ആയുധ പാണിക്കുടെ പെട്ടുന്നില്ല ഒരു സംപാദനമായി. തത്തു് ഹലമായി വിജയസിംഹപ്രകാശ നാലു പ്രതിയോഗിക്കുടേണ്ടും, ദാമോദരനും അന്തരും തന്നെ ഭോന്തനും പ്രതി പ്രസ്തുപിക്കുടേണ്ടും ആകുമണ്ണത്തെ ഒരേ സമയത്തിൽ കൊരി ട്രവാൻ സന്നഖ്യരാക്കേണ്ടി വന്നു.

പണ്ണലാഡലവരെയ്യുംപ്പും പ്രകാശത്തോട് കൂടി വിജയസിംഹൻറെ വബ്സുഗം കോരത്തിനിനിന്നും മുക്കമായി.

പാനന്തരം അശ്വർ അധ്യപതയെ പെട്ടെന്ന്^o ഒരു വലി തേരജ്ജീ തിരിക്കുയാൽ ഒരു എഴുതക്കർമ്മ കൂത്തപ്പോൾ അതിയന്ത്രിക്കാനും അഭ്യന്തരം അതു മുഗ്ധന്തെ രക്ഷിക്കായും ചെയ്തു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അതു പ്രതിയോഗിയുടെ തിരോഗാളം നമ്മുടെ ക്രമാന്വയക്കർമ്മ വെച്ചുറവും രണ്ടായി പിളന്നുവീണു. അതിനെന്നതുടന്ന്^o കണ്ണടക്കാർ തുരക്കുന്ന സമയത്തിനുള്ളിൽ ശത്രുക്കളിൽ മരഹാത്മവനക്കുടി അതു പ്രഭ്രതജനാർ വെട്ടിവീഴ്ത്തി. എന്നാൽ അതേ നിമിഷത്തിൽ മുന്നാമദ്ദേശ പ്രതിയോഗി മന്ത്രാലംഖനരു^o പ്രഭ്രവിന്നോടുകൂടി നാലാമദ്ദേശവൻ പുരക്കിയ്ക്കിനു കൊണ്ടു^o വിജയസ്ഥിംഘനെ കുത്തുവാൻ ഒരു കാരി.

യീരനായ അതു ക്ഷത്രിയ തങ്ങൾക്കുറി കമ അതു എം ദക്ഷനിയമായിത്തീരമായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ പുരക്കിയ്ക്കിനു നിന്നും ഏകാംബരാം പ്രഭ്രവിനെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരു ദിവസം ആവശ്യമായിരുന്നു. എന്നും അവൻ വാരം അതു യീരയോല്ലാവിക്കുന്നു കൂടുകിയിൽ കൂത്രിയിരക്കാൻ സന്നദ്ധ നാമി നില്പിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു^o നാം മുൻ പരഞ്ഞെ പോലെ അനന്തരമായ ഒരു പ്രാണിനു അഭ്യൂതം നശ്ച മാകാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ മാത്രത്വവിനിയോഗത്തിൽ രക്ഷാമന്ത്രം മോഹമല്ലേർ നിന്നും സംഖ്യിച്ചുപോലെ അവിടെ സന്നിഹിതമായി. അതു^o വിന്ദപ്രമോധനമായ ഒരു കമനികരപ്പല്ലവംഖായിരുന്നു. അതെത്ത്; അതിപ്രകാരമേരിയ ഒരു കംാര പ്രഭ്രതലാസ്ത്രരക്കുറി ഇള്ളംകത്തിരിയിൽ തിരുക്കാം. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ അതു^o ഭീംവായ അതു ദിവാനുക്കർമ്മ

വക്ഷ സമഖ്യയും കോളേജുകളും മുഴുവൻ അവക്കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിലിട്ടുണ്ട്.

ശബ്ദാഖനായ എലാതുകൾക്കും അധികമായ കുംഭങ്ങൾ കേട്ട് വിജയസിംഹൻ തിരിത്തുരുത്തിനാക്കിയപ്പോൾ കണ്ണ കൂട്ട്, തന്നെ ചുറവിനിന്ന ആ പത്രം¹ എത്രമാത്രം ഒരുക്കാമായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വോല്ലുപ്പെട്ടിരുത്തി. എന്നാൽ പിന്തിരിത്തുള്ള ആ നോട്ട്, മേലുണ്ടായിരുന്ന കിന്ന് പൊട്ടന്നനേരം ദ്രുമിയിൽ പതിച്ചതോ ഭഗദ്ധനിൽ കിന്നം ശാപ്രതീക്ഷിതമായി പോതിവന്നതോ ആരണ്ണനു തോന്തിച്ചു വിശപ്രമോഷിനിയായ ആ രക്ഷാധാരം ശ്രീനഗരസംഘമാനത്തിന്റെ ശാഖാഭ്രതിയല്ലാതെ മറ്റായാലുന്നാണ്ടുമാത്രതു കാണിച്ചുപ്പോരു വിജയസിംഹൻ അനുഭവിച്ചു ആയുമ്പും ആനുഭവും എത്രമാത്രം മഹത്തായിരുന്നു.

മണിപുര ദേശീയനായ ആ പ്രഭുവിന്റെ കരബറിയത്തിനു² കൂടുതലായി എത്തുകുംഭം കൈകി വേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കിയിൽ അതു³ ഹ്രസ്വത്തിൽ ഒരു സാഖ്യമായി രിക്ഷം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചതുര്മ്മല്ലിപ്പറവി ആ ധീരം യോശ്വരവിന്റെ ശാസിലാത്തയിൽനിന്നും സമുച്ചിതമായ ദണ്ഡനേരം ലഭിക്കാനായി അവിടെ നിന്നില്ല. അവൻ വാഴ്ത്തം പരിചയും കൂരുത്തറിത്തിട്ടു് ചെടിക്കൂട്ടത്തിൽ ചാടി മറത്തു.

“പ്രിയപ്പെട്ട തിരഞ്ഞെടുക്കി, ഏതാൾ അവിടുതേയും⁴ എത്രമാത്രം കൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാമനേ, എന്തെന്ന് ആണ്

യെത്തിന് “ കെത്തിയണ്ടോ ? ” ഈ വാക്കുകളാട്ടക്കി അതു
പ്രിയരാജം തന്റെ കെത്തിരഒൽ തിരിച്ചു് നിലയില്ലാത്ത
അനന്ദരാഗത്താട്ടക്കി രാജത്തിലെ കടക്കുമ്പിച്ചുരുൾക്കും
തന്റെ അംഗരക്ഷകനെ സഹായിക്കാനായി അധാരത്തെ
സമീപത്തേയ്ക്ക് പാതയു.

രാജപാതയിലെ ഒരു അതീവ വകുമാഡ തിരിച്ച്,
കണ്ണ സമരംഗങ്ങളിലും ഒട്ടക്കന്ന സംഭവങ്ങളേ
അന്നോന്നുരംഗധനമിതന്മാക്ക് കണ്ണ കൂടാതെവല്ലും പ്രതി
ബന്ധപ്രദമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജയസിംഹൻറെ
വാഹനാശപം ഒരു ക്ഷണത്തിന്നുള്ളിൽ, അദ്ദേഹത്തെ
ഭാമോദരഹന്നു സമീപത്തിലേയ്ക്ക് നാശിച്ചു. ആ രംഗത്തെ
അപ്പോഴിന്നു സ്ഥിതി ഇരുക്കുന്ന അത്യിരുന്നു. അംഗരക്ഷ
കനാഡ ഡീര യുവാവിനോടൊറു നാലു ഏംതക്കുമാരിൽ
ഒരു വെട്ടുകൊണ്ടു ഗതപ്രാണനായി നിലപ്പാതയിൽ
കിടന്നു. എന്നാൽ മുന്നു സമരവിഭജണമാരാട്ട് ഒരു ബൊ
ലൻ, അവൻ എത്രമാറ്റും അരുദയാധനപട്ടവായാലും, അം
ഗിക്കനും പോരാട്ടി നില്ക്കുക എന്നതു് തുപ്പു് ദസാല്പര
മായ ഒരു കൂത്തുമാണ്. ഇതു വന്നുത പ്രസ്തുത രംഗത്തിലെ
അപ്പോഴിന്നു അവന്നുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതമാവുകയും
ചെയ്തു, എന്നെന്നായ വിജയസിംഹൻ രംഗത്തിൽ ആ
ത്രക്ഷപ്രപ്രട ക്ഷണത്തിൽ ഏംതക്കുമാരിൽ ഒരു വെന്നു
ഭാമോദരഹനു കെത്തിരപ്പുരത്തുനിന്നും വലിച്ചു താഴേയിട്ടു്
ഇന്നവിധി തീംഖണി കാട്ടുകയായിരുന്നു. “മിണ്ണാതെ അന
ദാഡുന്ന കിടക്കും”; അപ്പേക്കിൽ നിന്നും കമ ഇപ്പോൾ
നുഴിയും.”

ഈ വാക്കുകൾ ഉള്ളരിച്ചു തീ നന്തിന മുമ്പ് വിജയൻ സ്ഥിരമാൻ വായുവേഗത്തിൽ അവിടെ എത്തി വിഭവം യന്നായ ആ ഘാതകനെ വെച്ചിവീഴ്ത്തി. ദാമോദരനാക്കേ, തന്നെ പിടിക്രമിയിൽനാണ് മറ്റൊരണ്ടു ഘാതകനും ഒരു ക്രമാനുസരിച്ചും ക്രമാനുസരിച്ചും പണിപ്പെട്ടു രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരു തരക്ക്ഷണം തന്നെ വിജയൻസിംഹ നാൽ നിരായാധനാക്കപ്പെട്ടു; അതു കണ്ട് മറ്റൊരു പാല യന്നതിനായി തിരിഞ്ഞു.

എന്നാൽ അംഗരക്ഷകനായ തരുണൻ തന്റെ വധാർത്ഥത്തിൽ ക്രൂരിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഘാതകനെ അന്തരാഖ്യാ വനം ചെയ്തു, അയാൾ ധമനത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മുഖ്യമായും അഥവാ പിടിക്രമി ആയുധം വയ്ക്കിച്ചു തടവുകാരനാക്കി.

ഡാമോദരനെ ആകുമിച്ചു നംബു ഘാതകനും ഒരു യുവാവിനാൽ വധിക്കപ്പെട്ടുകൂടു, ഒരു വിജയൻസിംഹനാൽ നിലം പതിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൂടു, ദേശമിച്ചു രണ്ട് പേര് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകൂടും ഉണ്ടായി.

“എൻ്റെ ആജ്ഞയെ കുടാതെ ഒരടി അന്നങ്ങളിപ്പോക താഴു”; അന്നങ്ങളാൽ അതു നിങ്ങളുടെ അവസാനനിമിഷമാണെന്നോത്രുകൊംക്ക. ദാരു, നീ ഈ മുഹൂര്ത്തിൽ കൊണ്ടാണ്” എന്നു നമ്മുടെ കൂട്ടാനായകൾ പറഞ്ഞു.

ഇതിനീട്ടിയിൽ അദ്ദേഹം ഘാതകനും ആയുധം അഭേദ്യമാണ് പെടുക്കി പടപ്പിനുള്ളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. വിജയൻസിംഹൻ്റെ ആജ്ഞയെന്നുസരിച്ചു, ഡാമോദരൻ്റെ മുമ്പാവയിൽ താഴവുകാരെ മുയിൽ നടത്തിച്ചു എല്ലാ

വജംകുടി എടുന്ന യുദ്ധരാഹത്തിലേക്ക് പോകി. അവിടെ
റോധിസ്സർ നടപിൽ യദ്ദോധര ഘാതകങ്ങളിൽ ഒരു
വൻ മരിവു് കഴകി തുച്ഛു് മതന്ന വച്ചു കെട്ടുന്നതു
കാണു് ഭാമോദരൻ ആയുദ്ധം ആരത്താൽ വിവുതവാ
നനായിത്തീന്.

ആ വീരാംഗനയാൽ മുയ്കതമായ കംര ഘാത
കവൻറ കണ്ണപുദ്ദേശത്തിനു ഡാശേയായി വക്ഷസ്സിനെ
ഭേദിച്ചിരുന്നു. ദേവി ഇതിനിടയിൽ ആ ശ്രദ്ധയേത
വച്ചിച്ചു് രിമനഷ്ട്രക്റ്റേറു ചാനംവെയ്യുയാൽ ഇനി
സ്പർശയോഗ്രമല്ലെന്നു കയറ്റി അതിനെ ഒരു കൊണ്ണിൽ
പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു. അതിനരേഖയം രാജ്ഞി ആ ക്ഷേത
രത്തിൽനിന്നും പൊങ്കിയ രക്തപ്രവാഹത്തെ തടയാൻ
തന്നെ ഉത്തരീകരിച്ചു മരിവായിൽ ചേത്ത്¹ അമർത്തി
പൂഢിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്രീസപാഖവത്തിൽ കാണുന്ന
വിഭിന്ന ലക്ഷണങ്ങളെ അപലചിക്കുന്നവർ അപ്രകാരം
ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ഇത് വിഭിന്നതകൾ ചില
പ്രോം ഏതുമാത്രം രമണീയമായി പ്രത്രക്ഷേപ്പുമെന്നും,
അവയുടെ കാലാവധി കിരണാസമുദം ഏതു ചും
വ്യാപിക്കുമെന്നും ഇക്കുട്ടർ ബാക്കേണ്ടതാണു്. ഒരു
വനിത എന്ന നിലയിൽ ആഭ്രം അവരും അതിനെ
പ്രയോഗിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു സ്രീ എന്ന നിലയിൽ
അതിന്നെ സ്പർശത്തിൽനിന്നും അവരും ജീതുല്ലോച്ച
കുടി പിന്തിരിത്തെ. സപ്രകാരകനെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി
അവരും സങ്കോചം കുടാതെ കൊല്പത്തെന്ന നടത്തുമായി
യാണു. എന്നാൽ ആയുധം പ്രയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്രോം
രക്തം കണ്ടു് അവരും കൈമേണ്ണും ഉണ്ടായി. ടെംബിൽ

കാൺകരക്ക്⁹ അത്രത്തും തോന്നാഞ്ചു വിധത്തിൽ, ആ ക്ഷതമേറാ മ്ലാതകൻ ഒരു ശത്രുവാന്മാന വസ്തുത അവരും മറന്നിട്ടു് ഒരു സമസ്യയിൽക്കൊ നിലച്ചിൽ അവന്റെ ജീവരക്ഷ ചെയ്യാൻ ഉള്ളക്കണ്ണു പ്രഭാവി പ്പീഥു്. വിശിഷ്ട, ആചര്യവുട്ടത്തിൽ, തനിക്കു കഴിയു മാറ്റിക്കൊക്കിൽ, കാട്ടകവന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരു മഹാശസനം വരുത്തുവന്നു അതു മഹതി സമുദ്ധം നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നുകൂടി ഇപ്പോൾ രോഴ്ദിനു മുമ്പു പോലും തന്റെ മനസ്സാക്കിയെ തപിപ്പിക്കുമെന്നു പിന്തിച്ചു് അവരും തുണം ചുണ്ടി.

വിജയസിംഹൻ, മഹാരാജാജ്ഞിയുടെ ധർമ്മാചാര്യത്വത്തെ കണ്ടു് നിതരാം പ്രണയമസ്തനമായ എത്തുവരെതാടക്കുടി ആ പ്രശ്നാവസ്ഥയെ സമീപിച്ചിട്ടു് വിനയമയുരമാകും വണ്ണം ഇങ്ങനെ പ്രായമിച്ചു്—

“അതു പ്രായത്തി ഇരയുള്ളവനെ “എൻപ്പിക്കുണ്ടെന്നു യാചിക്കുന്നു” — ഈതിനെന്നതുടന്നണായ അഭ്രേമ തനിന്റെ കടക്ക്ഷവീക്ഷണം അക്ഷണ്ണത്തിൽ അഭ്രേമം ഉള്ളിൽ കൊണ്ട വിന്താഗതിഈ പ്രത്രക്ഷമാക്കി.

മ്ലാതകവന്റെ ക്ഷതത്തെ പരിശോധിച്ചു് ശ്രദ്ധ ജീവന്തേഹം അതു് ആയുത് കരമബ്ലൂനം, ചികിത്സ കൊണ്ടു സുവം പ്രാപിക്കുന്നതാണെന്നും വിജയസിംഹൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്. പിന്നീടു് അഭ്രേമം തന്റെ അംഗ രക്ഷക്കേന്ന വിളിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു്—

“ഓമു, ഇന്നതേതു ഇം അക്കുമണ്ണത്തിന്റെ ഉള്ളം മെരുതും, ആരുടെ പ്രശ്നയുണ്ടാണു്” അതു

നടത്തപ്പെട്ടതെന്നും ഇരു മലാതകന്മാരോട് ചോദിച്ചുവിയു. ഇവരും ഇ ചിത്രങ്ങൾനും അല്ലെങ്കിൽ ആട്ടിക്കണ്ണാട്ട പോയിട്ട് വേഗം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു്.

ഈ കല്ലായണസ്ഥിച്ചു് ഭാദ്യാഭാൻ തടവുകാരേയും ആട്ടിക്കണ്ണാട്ടു് വഴി വിട്ടു് എന്നാഴിനേരു സ്ഥലത്തെയ്ക്കു പോയി. പിന്നീടു് വിജയസിമഹൻ, തന്നാൽ പരാജിത നാക്കപ്പെട്ടു ഘലാഡിക്കേണ്ടു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

“എന്നീൻറെ അംഗരക്ഷകനോടു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു് നിങ്ങൾ കേട്ടവല്ലോ. ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു തബന്നയാണു് നിങ്ങളേണ്ടം തൊൻ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു്. സത്രം പറയണം.”

മലാത:—സത്രമല്ലാതെ ഒന്നും അറിയിക്കുന്നില്ല.

വിജയ:—നിങ്ങളുടെ പേരെന്തു്? തൊഴിലെന്തു്?

മലാതക:—എന്നീൻറെ പ്രേജു് ഭേദവരെന്നു്, തൊൻ ഒരു പെൺവഴി കവച്ചുക്കാരെന്നു് മുത്തേക്കിച്ചു് അറിയിക്കുന്നതില്ലല്ലോ?

വിജയ:—ഈന്നുതെ ഇരു തുരുത്തിനു് നിങ്ങളെ പ്രേരിച്ചിച്ചതായു്?

ഭേദ:—അതെന്നിക്കറിത്തുകൂട്ട; ഏന്നാലും ഞാൻ പറയുന്നതു കേരിക്കുക. കൂനലേ പാതിരാന്തി കഴിഞ്ഞെന്നോടുകൂടി തെങ്ങളിടെ, അതായതു് പിടിച്ചുപറിക്കാതെ സങ്കേതമായ പാതമ്മല്ലിരത്തിൽ ഒട്ടപടം ധരിച്ചു രണ്ടാഴുകൾ വന്നുചേരൻ. അവരുടെ വരവിന്നീൻ ഉദ്ദേശം ഇടനെ അറിയിക്കുന്നും ധാരാളം ചാന്ദം തുക്കം കഴിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നാൽ

അവർ ആചാര്യപ്പുട്ട് കാഞ്ചം സാധിച്ചുകൊടുക്കാ
മെന്നോ, എന്തോ ഒരുരു.

വിജയ: — അവൻ നിങ്ങളുടാവശ്യപ്പുട്ടുതന്ത്രണം?¹

ക്ലേറേ — ധ്യാനാദ ക്ഷാജന്മൃഗം കൂടാതെ അവിട്ടേന
വധിക്കാതിനും, അവിട്ടേന അംഗരക്ഷഥിനു,
നിപുണതിയും ഉപദ്രവിക്കാതിന്മുന്നാനഭാഗ
വർ എങ്ങളുടാവശ്യപ്പുട്ടിരു.

വിജയ: — അവരുടെ ആത്മി എഴുപറിനെ?

ക്ലേറേ: — റണ്ട് പ്രേരണ ദീർഘകാഡമാദം ആജ്ഞാശക്ത
നാദം അത്രണാനു തോന്തി. മുഖാവരണമുണ്ടായി
രന്നതുടക്കാണ്ട് അവരുടെ ആത്മി കാണ്മാൻ
സാധിച്ചില്ല.

ഇതിൽ കുടുതലായി എന്നും അറിയിക്കാൻ ആ
മലാതകൻ അജ്ഞതനായിരുത്തിനാൽ വിജയസിംഹൻ
മോള്ളം നിബന്ധി. ഉടനെ ദാദാദരനും തടവുകാണ്ങം
തിരിച്ചേത്തി. ക്ലേറേവൻ പറഞ്ഞതു തന്നെ അവരും
പറഞ്ഞതുണ്ടായി ധരിപ്പിച്ചു. വിജയസിംഹൻ അവക്ക
വേണ്ട സംഖ്യക്കും കൊടുത്തു. അവരുടെ ധാരാളാക്കാട് പറഞ്ഞു.
ഈ സംഖ്യക്കും സംബന്ധിച്ചും കൊടുത്തു.

“ഓമു, നമീകൾ വേഗം പോകണം. കുതിരക്കെള്ളു
യാത്രയ്ക്കു സംഭവമാക്കി നിന്തു”

അംഗരക്ഷകൻ സപാനിയുടെ ആജ്ഞയന്നസരിച്ചു
കുതിരക്കെള്ളു കോപ്പുണിയിച്ചു” രാജപാതിയിലേക്കുകൊണ്ടു
പോകി. മഹാരാജ്ഞതിയും വിജയസിംഹനും ആ പ്രാത
ക്രമാദുടെ കൂർസ്സാവധമായ സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നും
ഒഴിവെന്നുമാറി ദിപ്പുതു വാര കൂറേതുണ്ടും നടന്നാണെങ്കിലും രാജ്

പാതയുടെ മരുപ്പാൽ വളർവ്വിൽ എത്തി. അങ്ങനെത്തു് പരസ്യരം അറിയിക്കേണ്ട സംഗതികൾ വേഗതയിൽ ചുരഞ്ഞതു് കേന്ദ്രപ്രസ്താവനാം” റണ്ടുപ്പത്തൊമ്പിം പരിത സ്ഥിതികൾ പ്രീപ്പിക്കുവാൻ യങ്ങാധര ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു്:

“രഹസ്യാളംതെ രാജഭൂതിനിനിയിലെ സൗഖ്യപ്പു് നായി അവിട്ടുന്നു്” ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ പതിനൊന്നു മണിക്കൂ് എന്നും പുഷ്പസദനത്തിനിന്നു് പാപ്പേട്ട തോക്കന്നാജില്ലോ? അവിട്ടുന്ന വിരിഞ്ഞാജുട്ടുനെന്നു എന്നും സ്വാഭാവികമായ കമ്മൾമുത ശ്രീനഗര ത്തിലെ പ്രധാന പ്രാധാന്യവാക്കുന്ന വകുത്തി കാണു വാൻ എന്നും പ്രീപ്പിച്ചു്. പ്രഭാതജ്ഞതാരകുടി ഉള്ളവാ കൂന ദിനത്തിൽ ചാതസ്ഥലത്തു് മറ്റു പ്രധാന പ്രഭാതജ്ഞാജിലും പെരുവ്വായിട്ടിച്ചു് നമ്മുടെ കൊട്ടിക്കൊഴിയിൽ ഒക്കു മാരെ ചേക്കുക എന്നതായിരുന്നു അഭിഭാഷിച്ചു് ഉദ്ദേശം. പ്രാധാന്യവാക്കുന്ന കൊണ്ടുവരുവാൻ പോലു ചുത്തു് തിരിച്ചുവന്നു് അഭാരം സപ്രഹരിത്തിൽ ഇല്ലെന്നും, കക്കിപുരത്തുള്ള തന്നും ശ്രീജ്യൂമദിരത്തിലേയും പോലു റിക്കയാണുന്നും അറിഞ്ഞു്. നടന്ന തന്നു കക്കിപുര ത്തിൽ എത്തുവാൻ ഉച്ചുക്കാണ്ടു് എന്നും, മാത്രാണ്യ പ്രഭി, യങ്കജപ്പറപ്പി, എന്നും തോഴിയായ മദിരാക്കി, മില പരിചാരകമാണ് മന്ത്രിവരൈനിച്ചു് കൊട്ടാര ത്തിനിന്നും പാപ്പേട്ടു്. ഉള്ളിപ്പു സ്ഥലത്തേക്കു് അര നാഴിക ചുംമയ്ക്കാണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. ആ രാത്രിയാക്കു ആത്മിമദോഷരമായിരുന്നതുണ്ടു്. രാജകീയോല്പനത്തിൽ നിന്നും വീണിക്കേണ്ടാണുണ്ടു് മഞ്ഞാഞ്ഞുന്നു കിബുമസുഗന്ധി

കാഴി പ്രസരിച്ചു. എങ്കാൽ വേഗത്തിൽ പ്രാധാപിവാക്ക് മലറിരത്തിലെത്തി. എരന്നും അന്നയായിക്കൊള്ളും കണ്ണപ്പോരു പ്രാധാപിവാക്കൻ ആനദമഗാനായി എന്തി രേറിക്കുത്തി. നൃഥാധിപൻ എങ്കാൽ കൈകിയ വിത്തനും വിഭവപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി എങ്കാൽ അതിസുവഖ്യയി എങ്കളുടെ ആത്മിമേജേട്ടൻ സെയ്യ ത്തിയ്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വെള്ളപ്പിനും ഞാൻ പത്രവ പോലെ അദ്ദേഹം മന്ത്രക്ഷണനും കൈകാൽ തുംബി ചെയ്തു ശ്രദ്ധം ഇളക്കാറുവെക്കാണ്ടു് പുഞ്ചവാടിയിൽ ഇറങ്കം ചെടികളുടെ ഇടയിൽകൂട്ടി സഖവിച്ചു. ഇപ്പോൾ എക്കു ദേശം അര മൺകൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോരു ചെറിയ ഒരു ഉന്നതതട്ടിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, രാജപാതയും സമീപപ്രദേശവും വികാരമാണി കാണുന്ന ഒരുക്കത്തും ഗണ്യകന്നതുമായ ഒരു ഗ്രീഷ്മാരംതട്ടിൽ കടന്ന വിശ്രമിച്ചു. ഒരു കിമിയും നിംഫുകളിൽ എന്നും തുംബയെ ആക്കച്ചിച്ചുതു് രാജപാതയിൽ വന്നുചെന്ന് ഒരു ചെറി സംഘം ആശുപാണികളുണ്ടോ. അവർ എന്നോ ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടു് അല്ലെന്നും വഴിയിൽ നിന്നിട്ടു് ചെട്ടുണ്ടോ് രണ്ടു സംഘമാണി പിരിത്തു് എന്നും ദുഃഖിയിൽനിന്നും മരണതു്. ഞാൻ മെല്ലു ഗ്രീഷ്മാരംതട്ടിൽ നിന്നിരഞ്ഞി ചെടിപ്പുടപ്പിനും പിന്നിലുജ്ജ രാലീക്കേരുങ്ങളും വഴി കാണിക്കുന്ന ഒരു തുറന്ന പാതയിൽകൂട്ടി കടന്നു് ചെടിക്കൂട്ടതട്ടിനും മറവിൽ ചൊന്നു് ഒളിച്ചുന്നും. എന്നാൽ അംഗത ക്ഷണാന്തരിയ്തനും കുറിക്കുന്ന കൂലിനും മുഖ്യമായും രോധിയിൽ കേരംക്കുപ്പുട്ടുകയും ചെടിക്കൂട്ടതട്ടിൽ നിന്നു് അടുക്കം പുരണ്ടു ചൊന്നു്,

ആല്പം വന്ന അപരപാതുഡിനാഡി ആരുളി ആകുമിക്കാണും ഉണ്ടായി. തൊൻ സമരംഗത്തേയ്ക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവിട്ടതെങ്ങാണു കതിരപ്പുരുതു കണ്ടതു്. ചെടിക തിരെ ഇടയിൽക്കൂട്ടി ഒരു ചാട്ടത്തിനു് തൊൻ അവിട്ടതെ സമീചം എത്തി, പ്രാശണം, ഒരുഷ, കുമ അവിട്ടതെ യൂറിയാമണ്ണോ?”

വിജയഃ—എൻറെ ജീവനു് തൊൻ അവിട്ടതേയ്ക്ക് കട പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്നനിക്കറിയാം. ഈ പരിത നധിതികിൽ എൻറെ ജീവരക്ഷ ചെയ്യാൻ ഒരുപം തിരക്കേന്നിയേ അയച്ചതിൽ എന്തോ അവള്ളനീയ മായ ഒരു മാധ്യരി അതാംപിള്ളിക്കുന്നു. ഈനി എനിക്കു് വേരോടു അതിപ്രധാനമാഡി കാഞ്ഞം കൂട്ടി സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു വിട തന്നും.

യദ്ദോധഃ—തരി; എൻറെ അംബാവം മറിരക്കിരെ പരി ഭേദപ്പീകരം. അതുകൊണ്ടു് തൊൻ ഇതാ ധാര യായി. ഇരക്കുന്നതിനമുണ്ടു് കൊട്ടാരത്തിൽ എ തന്നും. അതാഴത്തിനു് തൊൻ അവിട്ടതെ കാഞ്ഞിരിക്കും.

വിജയഃ—തൊൻ വരുന്നതിനു കാലവിള്ളംബമണ്ണായാൽ പേവി പരിശേഖിക്കുതു്. നിരുത്തിയുള്ളിടത്തോളം അതാഴത്തിനു് തൊൻ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി ക്കൊള്ളും.

അതു കാമിനീകാടുകുമാർ പരിരംഭണം ചെയ്തു പിരിത്തു. രാജത്തി പ്രാധ്യതിവാക്കേൻറെ ഗ്രംതി ചെയ്യും വിജയസ്ഥിംധൻ രാജപാതയിലേക്കും നടന്നു.

മട്ടാമലപ്പുരാധം

നമ്മുടെ കട്ടാനായകനും സഹമാരിയായ ബാല
നും ശീറ്റുഗതിയിൽ യാതു തുടന്ന്. എന്നാലും അവർ
നിശ്ചിതസമയത്തിനും ഒരു മണിക്രൂർ പിന്നിലുംയി
പ്പോയി. അതിനാൽ അവർ ഗോപാലമണിരത്തിൽ
മുതിയപ്പോൾ വിക്രമസിംഹൻ ഉച്ചകണ്ണേരാട്ടക്കടി
അവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചുനില്ലെങ്കായിരുന്നു. ചെറുമമ്മൻസ്വന്തര
ദേഹാട്ടക്കടി അവിടെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുഴയുടെ
തീരത്തിലും ഒഴ്ഘപസംകലനത്തിൽ ദേശത്തുകൊണ്ടു
മുന്നു കത്തിരകൾ നില്ക്കുന്നതും കൂണ്ടുപെട്ടു. അവരെ
സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് രണ്ടുപേരും നബിക്കരയിലും മുന്നാമത്തൊ
രാഡ അല്ലെങ്കിലും മാറി ഒരു രൂക്ഷമുലത്തിലും വിത്രുമും അനു
ഭവിക്കുന്നുണ്ടു് ഇരു മുന്നാമത്തേതയാർ വിക്രമസിംഹ
നായിരുന്നു. നമ്മുടെ കട്ടാനായകനേ കണ്ണ ക്ഷണിക്കിയിൽ
പ്രഭ്രതയണം അല്ലെങ്കാതെ സ്വപ്നികരിക്കാനായി എഴു
നേരും ചെന്നു.

തന്റെ അധ്യപത്തിയും അല്ലെങ്കിലും വിത്രുമും നൽകവാൻ
വേണ്ടി വിജയസിംഹൻ താഴത്തിനിടെ രണ്ടിന്നുത്തെന്നു
അംഗരക്ഷകൻ വരും ഏല്പിച്ചുണ്ടും നുഖലപെട്ടു
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“നമ്മുടെ ധാരുാരംഭത്തിൽ അല്ലവില്ലും നേരിട്ട്
വിച്ഛു എത്ര സംഭവിക്കുന്നതുപുറി ഈ ഭിത്രുന്നാരോടുള്ളാണ്
പറയുന്നതു്.”

ആദ്ധ്യാത്മക സ്വപ്നീകരിച്ച ഭാവത്തിൽ പാഠ്യാഭിഷ്ഠൻ തല വണങ്ങാം. വിജയസിംഹനാകട്ടെ വികുമസിംഹന മൊത്രു് നബിക്കരയിൽ സഖ്യരിക്ഷയേ ആ ബാലൻ ഇങ്ങനെ പറയും;—

“പ്രശ്നം, എന്നോ പ്രധാനമായ ഒരു സംഭവം അവിട്ടേതു യാതു യുള്ള പുതിവെന്നും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കണം എന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ സമയപരി പാലന്നതിൽ അവിട്ടേതുപൂജയെ ഇതു നിശ്ചയിച്ച മരഹാരാജു ഞാൻ കണ്ണിട്ടിപ്പു. എന്നിട്ടും ഒരു ദണി ക്രൂരോദ്ധം സമയം ദീർഘിച്ചുവേണ്ടമാണവിട്ടും” ഈസ്മ ലഭ്യതു വന്നുചേന്നതു്.”

വിജയസിംഹൻ അല്ലെന്നേതെങ്കിലും വികുമ സിംഹനെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. എന്നാൽ ആ പ്രഭാവം വിന്റെ മുഖഭാവം അചല്ലുവും ആളജ്വലന്തെ പ്രഭർ പ്ലിക്കന്നതുമായി കാണുപ്പുട്ടു. അതോടെ ഒരു സംഗതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴയത്തിലുംപിച്ചിരുന്ന ഒക്കെ നീഡ്രയും നീങ്ങാം.

സ്ന്യേഹിതാ, സമയത്തിൽ ഇതു നിശ്ച എന്നോ കൊപ്പും മരഹാര പുഞ്ചനില്ലെന്നും നിങ്ങൾ സമർത്ഥിച്ച തിൽ എതാണ്ടു തികച്ചും യാമാത്മുക്കണ്ടു്. എന്നാൽ അംഗരക്ഷകനോടൊന്നില്ലു് തൊന്നും മാർഗ്ഗമലേപ്പു അഭ്യാസ മലാതകനാരിയിൽനിന്നും അപൂര്ത്തിക്ഷയതമായി നേരിടേണ്ടി വന്ന ഒരു മഹാ വിപത്തിനേ തരണംചെയ്തിട്ടു് തങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നുചേന്നതു് ആശ്വയുള്ളകരമായ ഒരു ഭാഗ്യ

മെന്നോ പരയേണ്ടതുള്ള്” എന്നും വിജയസിംഹൻ പറയേതു.

വിക്രമഃ—മാ! ഇതും എവിടെവച്ചായിരുന്നു?

വിജയഃ—നാഗരത്തിനു തൊട്ട് ബെള്ളിയിൽ, ഫൂഡപിവാ കണ്ണറ ഗ്രീസ്സുക്കിരത്തിനു സമീപത്തു വച്ചു്.

വിക്രമഃ—എ സ്ഥലം എന്നിക്കരിയാം. കക്കിപുരം പക്ഷേ അവിടെനേതയും അംഗരക്ഷകനേയും ആകു മിച്ചുവർ സാധാരണ തന്റെരമാരോ പ്രതിഫലം വാക്കിക്കാണ്ടു് പെങ്ങവഴിയിൽ കൊല്ലുന്ന നടത്തുന്ന വരോ, എന്തു കുട്ടരാണു്?

വിജയഃ—തെങ്ങാലേ ആകുമിച്ചുവർ പ്രതിഫലം പറി കണ്ണാണു് സാധുക്കരെല്ല വയിക്കുന്ന കണ്ണകമാരാണു്.

വിക്രമഃ—എ കണ്ണകമാക്കു് ആരോ ക്രൂപി കൊട്ടത്തു് താങ്കളെ വയിക്കാൻ എപ്പും ചെയ്യുന്നാണു്; അല്ലോ?

വിജയഃ—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്തു് വെം പറമാത്മം മാത്ര മാണു്. ഡിനൈ, ഈ കണ്ണാര കമ്മത്തിനു് അവരെ എപ്പും ചെയ്യുതു് രാജേന്ദ്രപാലനല്ലാതെ മറ്റായ മലി.

വിക്രമസിംഹൻറു മുഖം അരുണമായി. ആ തങ്ങാൻ പല്ലു കടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

“മാ! ഇപ്പോൾ ഇതുപരസ്യത്തുമായി ആ ഭ്രാഹ്മി നിരവരാധികളുടെ തിരസ്സിൽ ഭ്രഹ്മജ്യും വഴി വലിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശാവിട്ടുനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള രാത്രാവര

പാടിയേയും തുടങ്ങ മാർത്തേജും സംബന്ധിച്ചു” എന്ന് അതാളെ അറിക്കിളിച്ചിട്ടിണ്ടാവുണ്ടോ? അവിടെ സംശയി ചീരിക്കും. എന്നാൽ എൻ്റെ അത്മാവു സാക്ഷിയായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരുക്കരം എന്ന് മിണ്ടിൽടി ലൈനിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

“സ്ന്യമിതാ, എന്ന് എങ്കെള്ളു ചൂണ്ടുമായി വിലപ സിക്കുന്നു. ചുങ്കത്തിൽ പറകയാണെങ്കിൽ എന്നിക്കും ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു” ഉള്ളിൽ യാതൊരു മക്കയും തോന്തിയിൽക്കൊണ്ടു. പക്ഷേ ഈനാലെ രാത്രിയിൽ നാറ അല്ലോ കുടി നൂക്കിച്ചിരിക്കേണ്ടതായിയെന്നു, അതിന്റെ കരവുകൊണ്ടായിരിക്കും എന്നിക്കും അഭ്യലും പറാഡിയതും. നമ്മുടെ സംശ്ലഘണം അധ്യാദി മറത്തുന്നിനു കേട്ടിരിക്കും” എന്നും വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“സത്രവും നീതിയമില്ലാത്ത തന്നെൻ—ഇതിനും കൈതാഴു ദിക്കു അധ്യാദി അനന്തവിക്കും. അവൻറെ വദ്യന പുറത്താക്കും. ഭണ്യനീതി അവൻറെ കാര്യത്തിൽ അതികക്കുമായി പ്രവർത്തിക്കും” എന്നും വികുംഖസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“ക്ഷമിക്കു ചൗഡാതീ, ക്ഷമിക്കു! ഈ ക്ഷോഭത്തെ അടക്കു. എൻ്റെന്നാൽ ഈ അസാധാരണ സംഭവം നിറുത്തിയജ്ഞിട്ടേതും വെള്ളിയിൽ അറിയാതിരിക്കുന്നതും എൻ്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കും ഉള്ളംഖലക്കും ഉപായങ്ങൾക്കും. അതാ ആ ക്രിരക്കെള്ളുമായി കാര്യത്തെ കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിചാരകമായണ്ണല്ലോ—താങ്കളിൽ തൃപ്രഥമാം—അവരുടെ മുഖിൽ വച്ചും ഈ സംഗതി

മിണ്ണിപ്പാകങ്ങതോട് എൻറെ അംഗരാഡുക്കനോടും തൊൻ പ്രദേശകും അതജനാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിന്ന അവർ കേരം ക്ഷാത്ര മുരത്തിൽ എഴുന്നിയ ദേശമാണ് തൊൻ ഇക്കാൽ താങ്കളെ അടിയിച്ചിട്ടുതന്നുള്ള വസ്തുത താങ്കൾ കരിയാമല്ലോ. നേപ്പാളരാജപ്രതിനിധിയുടെ നീരെ ദന്ധനീതി പ്രദേശഗതിയിൽ വരുത്തുന്നവക്സു ക്രിപ്പറു സിംഗൾ ഗ്രീനഗരത്തിനെതിരായി യൂദ്ധപ്രവർപ്പനം ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടും തൊൻ കാരണമായി ഈ രാജാ സംഖമാനങ്ങളിൽ കുലഹിക്കുന്നതു “എന്നിക്കേണ്ണമില്ല താനം” എന്നും വിജയസിംഗർ പറത്തു.

വിക്രമഃ—മതി; പ്രദേശ, ഈ സംഗതി റഹസ്യങ്ങൾ തന്നെ സുക്ഷിക്കണമെന്നാണ് താങ്കളുടെ അഭിഭാഷമെങ്കിൽ അതിൽ എന്നിക്കു യാതൊരു വിവരിതാക്രിപ്പായവുമില്ല. പോരെങ്കിൽ ഈ നേപ്പാള പ്രതിപുജഞ്ചമായുള്ള ബന്ധം ക്ഷണത്തിൽ ചേരുപ്പാണ് ഇടവന്നതുകൊണ്ടും എന്നിക്കു പ്രദേശക സന്ദേശവുമണ്ടും. ഈനി മഹാരാജത്തിന്റെയും തിരായയാതൊരുപജാപങ്ങളും തൊൻ പ്രതിസംഘടനയുടെ ഒരായുധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമല്ല.

വിജയഃ— തൊൻ ഒന്നു വോദിക്കുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ കുടി ഉം പ്രൂട്ടിട്ടി ഇം വിപുവസംഘത്തിൽനിന്നും, അതുമായുള്ള ബന്ധം ചേരുച്ചിട്ടും, സ്വത്തുനായി പോയവാൻ എത്തുപായമാണ് നിങ്ങൾ കണ്ണിരിക്കുന്നതു? മെങ്ങുപ്പള്ളവുമായുള്ള എൻറെ സന്ദർശനം പരാജയത്തിൽ കവാനിച്ചു എന്നും, മഹാരാജത്തി

യുടെ നേരെ ഉയർത്താപ്പെട്ട് അതുകൂടി രണ്ടിലോന്ന് റിയൂനിയൻവരെ അദ്ദേഹ നിലച്ചിൽ നിന്തുവാൻ തന്നെ പ്രഭ നിഖേളിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പോബഷി പ്രീറ്റാഡം?

വിക്രമഃ——ദ്രോശാഖലാചനശാഖക പക്ഷം തു തൊൻ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു് താങ്കളുടെ സത്രം ചെയ്തി കുണ്ട്. അതു സത്രത്തെ തൊൻ പരിപാലിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, എന്നും ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതു് അതു സംഘത്തിന്റെ അപക്ഷയട്ടത്തിൽ നീചമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി അതിനെ ഏകവെടിത്തു എന്നുള്ള ഒരു ഭിഷ്മപേര് എന്നിക്കുണ്ടാകാത്ത വിധത്തിലായിരിക്കും. ഇതിലേക്കു് എന്നും ആപ്പത്തിപലുതി എന്നെന്നു് താമസിയാതെ തന്നെ അവിടുന്നരിയും, ഇടയ്ക്കു ധരകയാണു്, മെഴുപ്പുള്ളവിനേ കാണുന്ന കാര്യത്തും താങ്കൾ അവി സാന്നമായി ഉഠുവോ?

വിജയഃ——അതിനു് ഇനി ഇള കൈമില്ല.

വിക്രമഃ——താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാജനപുത്ര തിലോ, സത്രസന്ധ്യത്തിലോ വിത്പാസിക്കുന്ന സാന്നിദ്ധ്യം. അതു സിംഹഗമ്പരത്തിൽ പ്രഭവാനി ക്കുദ്ദേശാർഥ മനസ്സുപ്പുത്തിയേ സംബന്ധിച്ചു് ഇതു വിധം അല്ലംബന്നേയാഗ്രമല്ലാത്ത ഒരഭിപ്രായവും പേരിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് അതിനുകൂടം മായ ഒരു പ്രക്രമണം എല്ലാവാൻ മാത്രമാണെന്നു എന്നും

അണിപ്പായം. എന്നാൽ, സ്നേഹത്താ, ഞാകനാന്ന പറയുന്നു. മെമ്പ്രസ്ത്വായ ജയരാമസിധ്യചന തോൻ അറിയുംപോലെ തങ്കൾ അറികയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവഗാഡ്മായ ചിന്തയ്ക്കു ശേഷം തോൻ ഒരുപായം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു മരുപ്പായത്തുകൊള്ളി, മെമ്പ്രസ്ത്വിക്കുന്ന സംസ്കാരിക്കുന്ന ഉപകരിക്കു.

വിജയഃ— എന്നാക്കരിച്ചു ഇതുതന്ത്രം മമതാമസ്തക മായ ഒരു സമാപ്തം തോന്നിയതിലേയും അനേക വദനം.

വിക്രമഃ— ആ വദനം ഇക്കാൽത്തിൽ ആവശ്യമില്ല. എന്നെന്നാൽ നാം തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന ആ നിഷ്ഠീളക്കെമത്രി കൂൺ മാത്രം താങ്കളുടെ സവർ അഭീഷ്ടങ്ങളും പ്രതിഫലംകൂടാതെ നിവർത്തിപ്പാൻ എന്ന ചുമതലക്കാരനാക്കുന്നു.

വിജയഃ— എന്നാൽ തങ്കൾ മുന്ത സുപിളിച്ച ആ ഉപാധം എന്താണോ?

വിക്രമഃ— അതു വഴിയേ വിശദമാക്കുന്നു. എന്നാൽ താങ്കളുടെ ക്രതിരകൾ വേണ്ടുവോളും വിത്രുമും അനുഭവിച്ച കഴിഞ്ഞു എന്ന വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയാതു തുടങ്ങുന്നതു നന്നാക്കിക്കും എന്നു എന്നിക്കു തോന്നുന്നു.

വിജയസിധ്യൻ സമർത്തിച്ചു. ആ സംഘം അഞ്ചു മോഹണം നിവർത്തിച്ചു. തുടർന്ന് “പത്രങ്കടാടി”യുടെ മില്ലുക്കടി കിടക്കുന്ന പന്നാവിലും വിക്രമസിഡ്ധനാശം

നീതിയായി അവർ യാത്രയാരംഭിച്ചു. വിക്രമൻം വിജയനം തെളിച്ചു് മുഹിൽ അല്ലോ മുരത്തായി സഖ്യതിങ്കായിരുന്നു. അവരുടെ പിന്നാലു ആര്യാസ്യമാശാഖ മുംബാ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് ഭാരമാംഗനം മറ്റ രണ്ട് ട്രേഡിംഗം അംഗപാത്രമാശായി ഗമിച്ചു. വിക്രമസിംഹൻറു അംഗമാരംഗം രണ്ടുപേരും ക്രാറ്റോരായ രണ്ടു് അധ്യപകാഡമാരായിരുന്നു. നേപ്പാളത്തുനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചു ധനനേതു വധിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനായിരുന്നു ഇവർ ആ യുവാവിഞ്ഞാട്ടക്രടി അയയ്യുച്ചെടുത്തു്. എക്കിലും ആകാത്തും ഇവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലാണിരുന്നതിനാൽ വെറും കരുപ്പും തിരിച്ചു പോന്നതിൽ അവർ അത്തില്ലപ്പെട്ടില്ല.

ക്രൈസ്തവത്തെന്നു് ആ യാത്ര തുടന്നു. പറുക്കാട്ടിയുടെ പരിസരപ്രദേശരംഗത്തും കടന്നു് അവർ “ലവണാകരം” എന്ന മണ്ഡലത്തിൽ എത്തി. അവിടെ ഇതു മണ്ഡലത്താർത്ഥനും അറിയപ്പെടുന്ന നഗരത്തിനു് അല്ലോ താഴത്തായി “കലാവതീ”നാഡിയിലജിക്ക കടത്തിൽ ക്രൂട്ടി ആ പുഴയേ തരണാംചെയ്യും ശേഷം നഘ്രുടെ വധിക സംഘം “അരംബപുര” മണ്ഡലത്തിന്റെ പബ്ലിക്കേറ്ററിൽ നായ പരിധിയേ സമീപിച്ചു. നമ്മുടെ യാത്രക്കാർ ഇപ്പോൾ ശ്രീനഗരത്തിൽനിന്നും നാല്ലുതുനാഴിക മുംത്തി ലെത്തിയിരുന്നു. ഇതിനകം അവർ വിനൃമ്മതിനം ഒക്കുണ്ടതിനുംവേണ്ടി ക്രൂട്ടുടെ മാൻസ്റ്റ്രമലേപ്പ് ചിലേ തുരുതു തക്കിയിട്ടണണ്ടും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്.

ആ സംഘം “നാല്ലാലി”യുടെ കിഴക്കേ ചരിവി മുംബി ദൈ” ഇരുമ്പുടണ്ടു വന്നപ്രദേശത്തിൽ പ്രവർണ്ണിച്ചു

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୋଟିଏ ଏକାଳେ ମଲ୍ଲୁଧିନତାଙ୍କୁଣ୍ଡିତ. ଯଦ୍ବୀଳ
ସଜ୍ଜିତମାତ୍ରି ମରତକକାରୀତଥାଯୁଦ୍ଧକୁ ଗହନତିରେ
ମଲ୍ଲୁକୁଟି, ନାଟ୍କକାରୀଯ ପାନମନ୍ଦାତର ନିରନ୍ତରସମ୍ବେଦ
ରତତାଳୀ ତତ୍ତ୍ଵରେ କୁଣ୍ଡାଲ୍ପୁଟ କୈ ପାତ ଯକ୍ଷଗତି
ଯିତି କିଟକିଟିକାଳି. ବିଜ୍ଞାନର ବିକ୍ରମର ପରମ୍ପରା
ମିଳିତିକ୍ରିତ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚରେଣ୍ୟାଯି. ଏକାଳୀ ଆଉ ଦୀର୍ଘବ୍ୟବ
ମେତାରେ ବିକ୍ରମର ପେଟକାଳ ଛାଇଥୁ.

“ପ୍ରଭୋ, ହୁବିକଣ୍ଠାକୁ କିମ୍ବା “ସନ୍ତ୍ରୀଳିଗମ୍ଭୀର”
ଏକାଳିକାଳେ କୈ ସମବେତେତ୍ୟୁଳାଳାରୁ” ନାମ
ହେଲ୍ପୁରାଂ ପୋକାନ୍ତରୁ” ଏକାଳୀ ଅରୁ ଯୁଵାବୁ ପରରେତୁ.
ବିଜ୍ଞାନ:—ଶରତିକେ ସଂବନ୍ଧିତ୍ତି ଏକାଳକିଲ୍ପି
ପ୍ରତ୍ୱରୁକ ଏହୁତିମ୍ବୁଂ ଉଲୋଳା?

ବିକ୍ରମ:—ଉଣଟି; ପକ୍ଷେ ଆତର ପ୍ରତ୍ୱାନମଲ୍ଲ. ହୁତୁଯି
ମାତ୍ରାଂ ଆତିକୁ ପ୍ରତ୍ୱରୁକଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନୁଷ୍ଠାନଟି. ଆତିକେ ତୁଳାଂ ରହାନ୍ତିର ନାନ୍ଦକିଯ ଅରୁ ଯତିଯୁଦ୍ଧ
ଶର୍ଯ୍ୟାକିନ୍ତିଜ୍ଞ ପରାତି ଏହୁତିବିଦ୍ୟମାଳେଣାତିକେ
ପୁରି କୈ ବିଚିତ୍ରମାତ୍ର, ଆପିପ୍ରାୟମାଳାନ୍ତିରୁ. ରେଣ୍ଟି
ନିଷ୍ଠାକୀ କୈ ପାରିଯୁଦ ପରିଣତ
ବନ୍ଦରୁତ୍ତି ରହାଇକି ହୃଦୟରେ ଶୁଭମାଳାନ୍ତିର
ଇତିଜ୍ଞ କୈ ପାରିବେତେ ସଙ୍କଳିକିକ. ହୃଦ ପାର
ତତୀକୁଟି ପରାଣ୍ଟ ପକିକରି କୌଶାଟିଗଜିଯାତି
ଆପିକ ତୁମହିଲେଯୁଦ କଟକଣାନ୍ତିର ପାତିକୁ
କାଣାଂ. ତୁମହୁଦ ପରଟି ଉତ୍ସର୍ବୁଂ ଏକାଳେ
ପରାଣ୍ଟି ସମଚକ୍ରର୍ବୁଂ ଉଣଟି. ଏକାଳୀ ହୃଦ
ଶହପରଣେ ସଂବନ୍ଧିତ୍ତି ଏହୁରବୁଂ ବିଚିତ୍ର

ମାତ୍ର କିମ୍ବା ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁରୁ”, ଅନ୍ତିମରେ ପିଣ୍ଡି
ବାସି କାହାରେବେଳେ ଚେଷ୍ଟାଜ୍ଞଙ୍କୁ ପରିଗେତ କିମ୍ବା
ପାଠକାରୀଙ୍କୁରୁ ଯଦିମୈତ୍ରମାତ୍ର କିମ୍ବା କାହାରେବେଳେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁରୁ ଏହାରେବେଳେ”.

ବିଜ୍ଞାତି:—ତୁମ୍ଭେବେଳେ କିମ୍ବାରେ ବାହୀନକାରୀଙ୍କୁ
କିମ୍ବାରେ ଆତ୍ମରୁ ଆମ୍ବାରେ କାହାରେବେଳେବେଳେ
ମନ୍ଦ୍ରାଜୀଲାକାରୀଙ୍କୁରୁ”.

ବିକ୍ରମ:—ଆମାରେବେଳେବେଳେ; ଶର୍ପମତିରେ ପିଣ୍ଡି
ବାସି, ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକାରୀ ଉପରିଭୋଗରେ ଶିଳାଶିଖି
କିମ୍ବା ରାତ୍ରି ବିଶ୍ୱାସରୁ ପାଠକାରୀ ତୁମଙ୍କିଛୁ
କାହାରେବେଳେ ବସ୍ତୁର ପରିଚ୍ୟାରୁ କିମ୍ବାରେ ବିଦ୍ୱାନଙ୍କୁ
ଏହାରେ ହୁଏ ଜୀବତିରେ ପରିମୂଲିକାରୀଙ୍କୁ
ମାତ୍ରମଲ୍ଲ, ହୁତିଲେ କଟାଯେବାକାରୀ ଏହାରେ ହୁଏ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାକାରୀଙ୍କୁ ଆପାରିତିରୁ ଆମ୍ବାରେ ଆମ୍ବାରେ
ପାଠକାରୀଙ୍କୁ ଏହାରେ ଆମ୍ବାରେ ଆମ୍ବାରେ ହୁଏ
କୌଣସିକୁ ଏହାରେ ଏହାରେ ଆମ୍ବାରେ ଆମ୍ବାରେ ହୁଏ

ବିଜ୍ଞାତି:—ଏହାରେ କାହାରେବେଳେ ଆମ୍ବାରେବେଳେ ଆମ୍ବାରେ
ତେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ କାହାରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବାରେ
ଆମ୍ବାରେ କାହାରେବେଳେ ବିଭିନ୍ନ କାହାରେ ତୁମ୍ଭେ

ବିକ୍ରମ:—ଆମାରେବେଳେବେଳେ. ଏହାରେ କାହାରେ କିମ୍ବା
ତୁମ୍ଭେବେଳେବେଳେ କାହାରେ.

ବିଜ୍ଞାତିରୁ କାହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

സ്രൂപ്പാത്മക്കിന്റെ സുചനയുള്ളിട്ടുപോലെ നമ്മുടെ കൂട്ടാ
നായകൻ തോന്തി.

“അവിട്ടേതയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കന്നില്ലോ”? എന്നു
വിക്രമസിംഹൻ ചോദിച്ചു.

വിജയ:— ഇല്ല.

വിക്രമ:—എന്നാൽ ആല്പരാതി ഇതു ഇതുമൊതിരം—
മഞ്ഞപ്പളവിന്റെ ഇതുമൊതിരം—കരുതിൽ വച്ചു
കൊരാക്ക. ഇതു വല്ലപ്പോഴിം അവിട്ടേതയ്ക്കുപ
യോഗപ്പെട്ടെടുയ്ക്കും.

ഈതുയും പറഞ്ഞതിട്ടു് ആ തങ്ങൾ അന്തിരം എന്നു വീണ്ടും
രഹസ്യത്തേ വിജയനോട് വിരാമമായി അറിയിച്ചു.
അതെന്നെന്നു് നമ്മുടെ കൂട്ടാത്മക വഴിയേ അറിയിച്ചു
കൊള്ളുകയും.

വില നിമിഷങ്ങൾക്കിള്ളിൽ കറയായ ഒരു പാറ
നീണ്ട ഒരു സ്ഥാപിക്കാൻ പുരുഷനും വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
പെംബി കാണപ്പെട്ടു. വിക്രമസിംഹൻ അതിനെ ചൂണ്ടി
ക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അതാണു് തുമയിലേക്കുള്ള പ്രവേഗനംപാരം,”
ഉത്തരക്ഷണാത്മകിൽക്കുന്ന ഭാമോദരനം രാജു കുതിര
ക്കായം കതിരയോടിച്ചു് ആ സ്ഥലത്തു വന്നുചേന്ന്.

വിക്രമസിംഹൻ ഉടനെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—
“എൻ്റെ അനുചരന്മാരേ, ഈ തുമയ്ക്കുള്ള തീർത്ത്
ജലംകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെ ഭാധാന്തി വരുത്തുവിൻ.
ആ തീർത്തം സേവിക്കാതെ തുവിടക്കിനു പോവാൻ
എന്നിക്കും മനസ്സു വരുന്നില്ല. ആശോ, അവിട്ടനോ?”

വിജയഃ— തീര്ത്തം സേവിക്കണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹം മില്ലു. എനിക്ക് ഈ പഴക്കമകളിലൊന്നും വിശപാസവമില്ലു. മാറ്റു, നിന്നകിഞ്ചുമാണെങ്കിൽ തുയ്യുംജിൽ പോ. തൊൻ കത്തിരക്കളെ നോക്കി ക്കൊള്ളാം.

വിക്രമഃ— കൊള്ളിം; എൻ്റെ അന്നചരന്മാരെ, പുരക്ക വരവിൻ്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ പ്രദ കമാരൻ ചാരങ്ങിപ്പും പൊരത്തിന്തുട്ടി താഴേംട്ടി റങ്കി. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അന്നയായികൾ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. അട്ടത്തു നടക്കാൻ പോകുന്ന കാർത്തുതെ വിശദമാക്കികൊണ്ടു് വിജയ സിംഹൻ ഉടൻ തന്റെ അന്നചരണാട്ട പറഞ്ഞു. മാമോദരൻ അത്രുടെ തുടക്കാട്ടം താല്പര്യത്തോടും സപുസപാമിയുടെ വാക്കുകളെ ഗ്രഹിച്ചു. അനന്തരം തന്റെ കത്തവ്യമെന്തെന്ന് താൻ ഒന്നും ഇല്ലാംഡിയ താവത്തിൽ ആ പരിചാരകൾ യജമാനനെ നോക്കി വിജയസിംഹൻ ആ രീരപ്പാറയുടെ പൊരത്തിൽ എത്തിനോക്കിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“ഈതാ വിക്രമാ, നിങ്ങളോടൊക്കെ വാക്ക്—ഈ പരിത്യമിതിയിൽ നിങ്ങളോടും അന്നചാരന്മാരോടും ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ ചെങ്ങമാരാൻ ശ്രാൻ നിർബ്ബ സ്ഥിതനായിത്തീന്തിരിക്കുന്നു. അതു് ഒരു വാക്കിൽ തീരേക ക്കാം. നിങ്ങൾ എൻ്റെ നടവുകാരാണു്.”

“തടവുകാണോ?” എന്ന് വിക്രമസിംഹൻ തുമാദപാ രണ്ടിൽനിന്നു ചോഡിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടുപൊലുകുന്നു

അട മുഖത്തുനിന്നും അരളുന്നാമപ്പങ്ങളേ സുചിപ്പിക്കുന്ന
ഗത്തുനങ്ങളിൽ ചുറവുമുണ്ട്.

“അതെത്ര, തന്റെ കാർ തന്നെ. ഞാൻ പറഞ്ഞത്തു”
പ്രശ്നജായിട്ടുണ്ടോല്ലോ. എന്നേൻറെ അഭാവത്തിൽ ദാമോ
ദരും വാഴുരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിവിടെ കാവൽ നില്ക്കും.
മുകളിലേക്കു പാടി കയറാൻ ഉള്ളമിക്കുന്ന അല്ലതെന്നു
ആളുന്നു തല രജായി പിളക്കു. അതോമ്മിച്ചുകൊ
ഞ്ചിന്നാം” എന്നു വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

“ചതി! ഭോധം! പ്രതിനീഡിത്തനെ ചെയ്യണം”
എന്നു അതു രണ്ടു കൂതിരക്കാരും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

വിനുമഃ—ശാന്തമായിരിക്കിൻ കുട്ടാരോ നാ ഇന പ്ര
വിന്നേൻറെ കരുതിൽ പെട്ടുവോയി. അയാളിടെ ഉദ്ദേശ
മെന്തനും നമ്മക്കു അറിക്കുന്നു.

ഈതും പറഞ്ഞതിട്ടും അതു പ്രഭു അങ്ങനെൻ്ന് തുടക്കപാറ
നിന്നുണ്ടുനിന്നുകൊണ്ടും ഉച്ചതിൽ ചോബിച്ചു.

“പ്രഭോ, അവിട്ടുനേതയും” എന്നൊന്നു വേണ്ടഞ്ഞു?“
വിജയഃ—ഈതാ യുവാദേവ, നിങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ
ചേരാൻ എന്നു പ്രേരിപ്പിച്ച ഉദ്ദേശം മെംതു
പ്രഭവിനെ ഒന്നു കാണുക എന്നതുനാണും. പ്രഭു
ഈതിനു സമീപത്തെവിടേയോ പെട്ടുനു എന്നൊന്നും
നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞതും. അദ്ദേഹവുമായി
എനിക്കൊന്നു കുട്ടിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
എവിടെ ചെലുണ്മെന്നും നിശ്ചിതമായി എന്നു
അറിയിക്കുന്നും. പ്രഭവിനും എന്നേൻറെ പേരിൽ നല്ല
തുണ്ണി തോന്തിക്കില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ അപ്പ

തെന്താനം ക്രിക്കറ്റ് മുത്തുന്നതുവരെ നിങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ ഒരു ജാമുരെമന നിലയിൽ വയ്ക്കുവാൻ ഉദ്ദ്രോഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും ഒരു കുറവാണ് ഇവിടെ സുക്കിക്കുക. ഇപ്പോൾ അക്കാദമല്ലു തനിൽ നിന്നുന്ന സുത്തും, മുന്നു സുരക്ഷിതനായി ഇവിടെ തിരുത്തു കാണാതെ പയ്യിലെ നഭോമണ്ഡലം ലത്തിൽ എത്തുന്നവക്കം തന്റെ ഒരു മാനസം വയത്തിനു പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നു് എൻ്റെ ഭാഖവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം. ലേശവും കുറഞ്ഞ ക്രിക്കറ്റ് അവൻ ഇതു തിരഞ്ഞെടുത്തിൽ വിരുക്കുന്നു. അടുക്കി അതിനു തീ കുതിച്ചു് നിങ്ങളെല്ലാം കൂടു കഴിക്കും.

രോധതാപക്കാളിടെ ഫലമായി ഉത്തരവിച്ചു കുക്കണ്ട സ്പർശങ്ങൾ അരസ്തപ്പാലമാരുടെ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു, വിജയസിംഹൻ്റെയും അംഗരക്ഷകൻ്റെയും ചെവികൾക്കു് അങ്കു് തുമയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നു വന്നു മുഹാജീറുടെ ഗജ്ജനംപോലെ തോന്തി.

വികുമസിമേൻ പറഞ്ഞു:—

“ക്രീഡിഷാതിരിക്കിന്നു് ക്രമിക്കുരേ, നിസ്ത്രയന്നായ ഇതു മുള്ളവിനു് പറവാനെങ്കിൽ തെന്നെന്നു് നമ്മക്കു കേരംക്കാം.”

“അതുകൊണ്ടു്”, വികുമ! നിങ്ങളെല്ലാം ഒരു ജാമുരെമന നിലയിൽ ഒരിക്കൽ സുക്കിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടും സുത്തുണ്ടും മയ്യത്തിനകാം എൻ്റെ സുരക്ഷിതമായ തിരിച്ചുവരവിനെ നുബാലംവിച്ചുണ്ടു് നിങ്ങളെ ജീവൻ ന്യമിതിചെയ്യുന്ന തെന്നും ഒരു താരംതുരുണ്ടിൽ കൂടു കരിച്ചുതന്ത്രം. നിങ്ങളെല്ലാം

കയറിയ താളിലെക്കിൽ ഞാൻ താം” എന്ന വിജയ സിംഹൻ പറത്തു.

വിക്രമഃ—“എൻറ കൈവരാ താഴ്ങ്ങ്”. ഈതാ ഇതു കൊല്ലാസ്സിൽത്തെന്ന മെച്ചപ്പെട്ടവിന്റെ റാസ സ്ഥാനമായ “വെങ്ങില” ദൃശ്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗ തീവ്രന്തി കിടപ്പുകൂട്ടി ഞാൻ അടയാളപ്പെടുത്തായിട്ടുണ്ട്. വേദം ലഭിച്ചതിലേക്ക് ഇവിടെനിന്നും നാലു നാഴിക മുരംഖാട്. എഴുത്തിനാം എഴുതി തീർന്നു.

“ഈയു് ഇക്കോട്ടു തരിക.”

ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി വിജയസിംഹൻ എഴുതുവാക്കി വായിച്ചുണ്ടെങ്കം പറത്തു.

“ഈയു മതി സ്ഥേമിതാം”

ഈതും പറത്തിട്ടു് എഴുതിവന്ന ഒൻറ കണ്ണ കണ്ണിനാളിൽ സുക്ഷിച്ചു വച്ചുണ്ടെങ്കം വിജ റാസിംഹൻ കതിരപ്പുറത്തു കണ്ണറിയാറുണ്ടി.

ഒൻപതാം മല്ലുറയം

വിജയസിംഹൻ വനമാർത്തിൽക്കൂടി തന്റെ ധാര
ആക്സ്, അല്പങ്ങാരത്തിനു മുമ്പുനാശ ദാഴരം സംഭവങ്ങളും
കവിച്ചുജ്ഞ സുഖാകര അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മസ്തിഷ്ഠത്തിൽ
ദ്രോഗംതുമനം ചെയ്തുകാണിക്കുന്നു. ഈ ചിന്തകൾ
ക്ഷണിക്കുന്ന നട്ടവിച്ചാണി യജ്ഞാധാരണ പി ഇട ദിവ്യലംബ
ബ്രഹ്മാംശാക എ അച്ച രാകാവത്രാന്തപ്പാലെ കാന്തി
കാളിക്കാള വിതരിക്കാണ്ട വിള്ളാളി.

സന്തൃപ്തിഗ്രഹപരത്തിൽനിന്നും “പബ്ലിലഭേദ്” തനി
ലേയ്ക്കുള്ള കുംഭ നാലു നാഴികക്കിൽ കുവിഞ്ഞിയുണ്ടും. അ
വിഭ്രാം മാർഗ്ഗം വനസ്പതിത്തായ ഒരു അദ്ദേഹത്തു
കൂടി ആക്കിയുണ്ടാണെന്ന്, വഴിച്ചുടെ മുക്കാൽ ഓഗ്രവം തരണം
ചെയ്യുപ്പാരു വിജയസിംഹൻ വിച്ചിന്ത്യവിൽ ഒരു
ആന സ്ഥലവന്നു “എന്തും അല്പും തന്ത്രജ്ഞയി രൂക്ഷാഗ
ക്കുണ്ടും ഉപരി പെംബുനിന്നു ഒരു ഭീമാകാരമായ
സത്യത്തിൻ്റെ യവളുടിവാം വിശദമാണി കാണിക്കുന്നു
കുണ്ണിൽ ചെട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും സൗകര്യപ്പെട്ടായിരുന്നു മേഖല
രണ്ടു തുരുപ്പ്. വിക്രമസിംഹൻ രചിച്ചുകൊടുത്ത ശ്രദ്ധ
ത്തിൽനിന്നും തന്റെ ഉദ്ധിഷ്ട സ്ഥാനം ഭൂതാണ്ടനും വിജയ
സിംഹൻ മനസ്സിലാക്കി. നെംതും പ്രശ്ന ബുമായും തന്റെ
സദ്ദാഹനം എത്ര വിധിയിൽ കലാനിക്ഷിമനന്നത്തു
പ്രകൃതക്കാണ്ടും നമ്മുടെ കുമാനായാൾ നിൽക്കുവെ മറ
വരുത്തു രൂക്ഷസൗഹ്യത്തിനിടയിൽനിന്നും അവരുടെ

யാരിക്കും രണ്ട് സംസ്കാരങ്ങൾ പെട്ടെന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടി. അവരുടെ ഇരുന്നുചട്ടയുടെ വിലം പിഠിച്ചു പണിത്തുറ ഞങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞുകൂടിയ ലക്ഷ്മീപ്പിള്ളിരുന്ന സ്വഭാവം തന്മാനിക്കുളം കണ്ണ നേരത്തു “അവർ വലിയ പടവിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരാണെന്നു” എങ്കുമ്പിംഗൾ യരിച്ചു; പെട്ടെന്നു “ആ തങ്ങളെൻ്റെ കണ്ണമനിയു പെട്ടുപോയ ഇത് അംഗപാത്രസ്ഥാനം തങ്ങളുടെ തിരുപ്പുത്തിലെ മുഖം വരണ്ടതുൽ മുഖം മറച്ചതിനാൽ വിജയസിംഗൾ അവരെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. രണ്ട് പേരും ദീർഘകായനാരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരു തന്മാനി മുഖഗാത്രം മരിക്കുന്ന മാസളമായി വിചുലമായിട്ടു ശരീരത്താട്ടക്രമിക്കുവന്നുണ്ടു്.

വിജയസിംഗൾ തന്നെ മുഖാവരണം മാറ്റി, അംഗേഡിത്തിനും മുഖം ഉരുളുണ്ടാവുന്നുഥണാവിനാനില്ല. നേരേ മരിച്ചു “ബദ്ധിലഭ്രത്തിൽ എത്തുനോടു തന്നെ പേരു കുടി പരശ്രമാക്കണമെന്നായിരുന്നു അംഗേഡി ത്തിന്നെ വിചാരം. തന്നു സമീക്ഷിക്കുന്ന അംഗപാമോഹ മാരെ ബൈജ്ഞികനിയമാനിത്രം മാനിച്ചു് കൂലപ്രധാനം ചെയ്യാൻ മുതിന് നമ്മുടെ ആവശ്യാലുവിനെ കണ്ണ ക്ഷുണ്ണത്തിൽ രണ്ടുപേരും ഒഴുസ്പരശത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“ഒരുവരും, ഒരു” ആ മനീഷപൂജാരനായ കൂദി പ്രക്രിയാണു്?

ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചുതോട്ടക്രമിത്തനു അവരുടെ വുമ്പും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കൊണ്ടവിളക്കത്താലുണ്ടുണ്ടി. തിളങ്കി, രണ്ട്

പേരം കതിരക്കു പാറിയു് മനോട്ട് കയറി ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞു:—“കൃഷ്ണപുട്ടി, കീഴിൽക്കളിക്കൊ.”

“നി ചുറ്റം രഖുപേരമാണോ” കൃഷ്ണപുട്ടികൾ” എന്ന
പറഞ്ഞു അഃഖം വിജയൻ മഹാവരണത്താൽ മദം മാ
ച്ചിട്ടു് വാഴ്ചി വീശി ക്രൂഷ്ണഭാരതം.

ഈ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ സമരം സംപ്രാപ്യ തന്മായി.
മനോന്മാദം പ്രമഹാസാധ്യത്വന്തത്തിൽത്തന്നെ രണ്ട് സാമ്പത്തിക
ഭൂട്ടാം മനോന്മാദത്താ വിജയസിംഹനെ നിരായുധനാക്കി
ബന്ധിക്കണമെന്നായിരുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ത
ടിച്ചു പടച്ചാളിവിജയൻ്റെ കരുതിക്കിനു വാളും തട്ടി
കൂട്ടുയാഗം രൂമിക്കുവേ തുർഹരീമന്നു ദോഡാവു് തന്നെന്റെ
കതിരെ വിജയൻ്റെ കതിരെയോട്ടപ്പുട്ടിച്ചു് അദ്ദേഹം
കവചത്തിൽ ചേരുന്ന കെട്ടിയിരുന്ന അകവസ്ത്രത്തിൽ
പിണികൂടി. അപേപ്പാഴായിരുന്നു മൺപുരഭേദത്തിനായ
ഈ പ്രാണം, അപേപ്പാത്തകരമായ കമ്മരിപ്പുത്തരേയും, ബാഹ്യ
ബലങ്ങളും, തനിക്കു ജന്മസിലുമായ മെയ് ലാലവ
തെത്തും പ്രകടമാക്കിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം
കരുതിക്കിനും തട്ടിത്തറിപ്പുക്കുന്നതിനു പകരം തടിച്ച
പടയാളിയുടെ വാദം അനായാസന വിജയൻ്റെ തട്ടിമാറ്റ
കയാണണായതു്. തുടൻം ആ ഭീമന്റെ തിരസ്തതിനെ
ലംകാക്കി നമ്മുടെ കടമാനായകൾ ഏറ്റപ്പുട്ടിച്ചു ദയക്കര
മായ ഒരു വെച്ചു് ഇന്ത്യത്തോപ്പിയെ ഭേദിക്കാൻ ശക്ത
മായില്ലെങ്കിലും അതു ധരിച്ചുയാം ജീന്നി മേൽ ഇന്ത്യൻ
കരജ്ഞംവിധമാക്കിച്ചേയ്ക്കു. അതെ ഷണ്മതിയിൽനന്നു വി
ശ്വസി സുപ്രഭാതത്തിയും പൂര്യംഗിച്ചു് അഭന്തു വുംക്കിട

“പുണ്ടാ, കീഴടക്കമിക്കൊരിക്കുന്നു.”

“தாக்கும் ஏனை பராஜிதனாகவியிடிக்கூன். அதினால் தொடர்பு கீழ்க்கண்டும்” என்று உத்திரவு பரந்தா.

“അവിടേത പ്രാണരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടി താൻ നിർദ്ദേശിച്ചു എത്തു വുവസ്ഥയും അവിടുന്ന കീഴ്

വഴിക്കുക്കാളളാമന്നോ”, ഒരു പ്രദീപം ദോഖ്യാവുമന്ന കിലക്കിൽ സത്രം ചെയ്യുന്നോ.”

മഹത്തുപാർ.—അാക്ഷിങ്ക് എന്നാശ്വരത്തും എന്നും സവിച്ചുക്കാളളാമന്നോ ഇതു സത്രം ചെയ്യുന്നോ.

“കാളളാം” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിജൻൻ തന്റെ വധു “ഗതേത താഴേ വച്ചിട്ട് പ്രദീപിന്റെ വാക്കു കയ്യിലെടുത്തു” അതിനെ ഗണാക്കി മറിച്ചുറിത്തു. അന്നും പരാജിതനായ മരിറ ദോഖ്യാവിന്റെ അസില തയ്യാറാക്കി ഹടിച്ചു മുരുങ്ങുന്നുണ്ടിത്തു. അപ്പോൾ മഹത്തുപാർ ചോദിച്ചു.

“മാന്നുരേ, താങ്കളിട വ്യവസ്ഥകൾ എന്തെങ്കിലും മാറ്റും?”

വിജ:—ഈപ്പും ക്ഷമിക്കണോ! അവിടുതെ വജ്ഞാതിയുടെ സ്ഥിതിയെതന്നോ നാട്ടുക്കാനു ഭാക്കാം. ഹ്! ഇതു “അംബുവത്ത്” തനിലേ പ്രദീപ്പും അഭ്രമാജീവിക്കുമോ എന്തോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അതു” അഭ്രമാജീവിക്കുമോ എന്നോ? കുറച്ചു വെള്ളം കിട്ടിയെങ്കിൽ—

മഹത്തുപാർ:—ഈക്കംണ്ണനു ഉരങ്ങളുടെയിടയിൽ രേഖവിയണ്ടു.

വിജയസിന്ധൻ അംബുവത്തപ്രദീപിന്റെ തീരപ്പും മെടുപ്പും ചെറുപ്പായിരിച്ചു സ്ഥലത്തെയും നേരം. അതുവിയും തീരത്തിൽ ചെന്ന വെള്ളവർമ്മടുത്തു കൊണ്ടുപോം ചേരാത്തിൽ തിരിച്ചുത്തി. ദോഖ്യാമന്ന നായി കിംകരനു പ്രദീപിന്റെ മുഖത്തിൽ കിട്ടു ചിവഞ്ഞ.

தலை” அல்லானால் கடினத்தேப்பால் அடுத்துவரவில் புஜனையுள்ளது. பூதி கல்லூரி தலை நாலுவாட்டு நோக்கி. அஃபூர் விஜயன் பரவதறு:

“ஏங்கு மத்து பதி திணமேன், எனால் சென்ற வூவாமகர் அங்கூரி தீவிரமானதான் ஸத்ரு சென்ற கடினதறு. அதுதேபாலை அவிடுண் என ஸத்ரு சென்றான். அல்லாதைப்பக்கம் மரணம் வரிசூலகாரிக்.”

இற வாக்கைக்கேள்விக்குடி அங்குமியல் கிஂாத குறு வெட்டுத்தறு. அதற்குப்பதில் பரவதறு.

“மரணம் சேருஷ்மாவையான விசாரிக்குத்தகை வூவாமகநான்” தாக்கி கொள்ளுவதனாதகியோ?” விஜய.—நீதிநிலையாய் என ஹோலூஸ்வரன் நிலயத் தொந் அபுகாரா ஸபீகாரங்காறுபூதூரை வூவாமகர் சென்றுகில்லை.

அரசூர்.—என்னால் தொந் அதின் கீஷ் வஷ்ணு இதா ஸத்ரு சென்றா.

விஜய:—ஶவிடுதே ஜீவன் ரசைப்பூது. இதி ஏதே நேரினான் இத ஞாலுங்கல் கடிக்கூது.

பூதி மதி வாயோது அலபாகா சென்று. விஜயன் ஏதுத்தகையிலும் பரவுகின்றதின் முயாயி அல்லானால் கால மின்தயிற் இங்கினின். ஒடு சிறு பூதுப்பயன்தின்ற தினாவயை “கண்ட தன்ற பாப்புக்கை ஸ்ரீக்ஷ்மாவ நினாக்கூளு” அடுத்து பரவதறு.

“என்னால் ஏன்ற ரூபாமகர் கேட்டுக்கொரிக். நின்கை என்ற பேரை மஹாஞ்சி திணமேனியிடக்

നേരു നിങ്ങൾ കൂട്ടു രാജദ്രാധപരമായ ഏവരും ഉപേ
ക്ഷിച്ചു് തിരിച്ചെ മുപ്പാദത്തെ ദാനം പ്രാബിച്ചു്
നിങ്ങളുടെ നിശ്ചിയക്കുയു ഭക്തി പ്രഥക്കിപ്പിച്ചു് സത്യ
വാഹകരു ചൊല്ലുന്നു. എന്നർ ഇതു നിശ്ചയം നിങ്ങൾ
ഒക്കെങ്ങാണ്ടിരിക്കുന്നതാണി സത്യം ചെയ്യും വേണം.

“ഞങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യുന്നു” എന്നു് രണ്ട് പ്രഥക്ക
നൂൽം ഒരു റപ്പാസത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചു.

വിജയഃ—എന്നാൽ ഇന്തി രാജദ്രാധിക്കളുടെ ചക്രവർത്തന

നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിലുണ്ടോ” എന്ന്
നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു കേരംപ്പിൻ. ചതുപതി പ്രഥ
തിങ്കേണ്ണി അവിട്ടുന്നു സാംഘികവയ്ക്കു
ഇപ്പോൾ തന്നെ ചുഡപ്പുണ്ണം. അവിടെ എന്തീ
യാലുടന്നുനേന്നു രാജദ്രാധിക്കളുടെ ക്രൂരകളു്
താൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരു കൂട്ടു തയ്യാ
റാക്കി മുതൽവരും കൊടുത്തു് മെംതുപ്പള്ളിക്കുന്നു
കയ്ക്കുന്നതിനു കൊണ്ടുണ്ടു് പരാത്ര
കൊടുക്ക. എതായാലുാ ഇപ്പോൾ മിതൽ രണ്ട്
മൺക്രൂറിനുള്ളിൽ സംഭവം മെംതുപ്പള്ളിക്കുന്നു
കയ്ക്കുന്ന എതിയിക്കുന്നും. അരംബുവത്തുനിലവ
തിങ്കേണ്ണിച്ചും അവിട്ടുന്നു അരംമനനയിൽ എന്തി
യാലുടന്നു ഇതുപോലെയും സംഭവം മെംതുപ്പള്ളി
വിനു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നും. അതു കഴിഞ്ഞു് ഇന്നു
നേന്നു വെക്കുന്നുരാ തിങ്ങം നിങ്ങളുടെ അനു
ഭാഗിക്കുമെന്തു ചുഡപ്പള്ളി് കൊട്ടാരത്തിന്വരെ

മഹാരാജത്തിൽമനസ്സിലെ രൂപാദാന്തരീയ വീണാം
അവിടുതേ കാഴ്സ്യത്തിനെ പ്രാത്മിക്കണം.

രഹത്തി:—തിതമനസ്സുകാണ്ട് തങ്ങൾക്കു മാപ്പു തങ്ങ
മെന്നോ താങ്ങൾ ഉറപ്പുപാശുണ്ടാണോ?

വിജയ:—ശ്രാവം ധാരാനാം പാശനില്ല. സധി ചെയ്തി
ക്കോടു ജോലി എൻ്റൊതല്ല. രാജുംതിൽ അതുവരു
മില്ലാതെ കലാപമുണ്ടാക്കി മഹാരാജത്തിനെ ഡിക്ക്
രിച്ച നിങ്ങൾ രൂപാദാന്തത്തിൽ വീണാം ചാപ്പു ധാപ്പി
ക്കണം. മാപ്പു തങ്ങന്നും താഞ്ഞത്തും തന്മുരാട്ടി
യുടെ യുക്താ. അതിൽ എന്നിംശാം കാഞ്ഞവു
മില്ല.

വിജയൻ അല്പംനുത്തേന്തയ്ക്ക് മെണ്ണാ അവലും
ബിച്ചു. പ്രസിദ്ധം രജാട്ടപേജം അതുംകുടി: ഗൃഹം ദിവം
സ്ഥാം ദോഷി. മുതു കുട്ടി' നഞ്ചാട കുടാനായതും
പറഞ്ഞു.

“മെന്ത്രപ്രഭവിശൻറെ പക്ഷംനെ ഇപ്പോക്കിക്കണ
തിനോ നിങ്ങൾക്കു തോന്തരിയ കാരണം പാശത്തുവകൂളിക്കു
നാതിനോ എന്നിക്കു വിരോധമില്ല. എഴുന്നുടെ തോന്ത്രങ്ങൾ
മുലം എവാൻറെ നിർബന്ധത്തിലാണോ” നിങ്ങൾ പ്രാഥ
സംഘടനയേ ഉപേക്ഷിച്ചതനാണിയിക്കുന്നു വേഗം.
പക്ഷേ രണ്ടു മണിക്കൂറിനകും തോനു പാശത്തുവപാശവ
മെന്ത്രപ്രഭവിശൻറെ സമീപത്തെയ്ക്കു മുത്തുനാ അംഗുഖ്യ
നിങ്ങൾ പിന്നാറിയ വിവരം അറിയിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ പരാജയവാർത്ത തോൻ്തരനെ മെന്ത്രപ്രഭവി
നേഞ്ഞു മുട്ടാരെയും അറിയിക്കണം. ഇന്തി തിരുമനനിമാംര,
അവിടുതേ അദമനകളിലേക്ക് പോകും.”

മെരുപതിയും അരണ്യവർത്തപ്രളിവും പിന്നീട്⁹ അവിടെ നിന്നും സമയം കൂട്ടുകാതെ അവരുടെ അരംമുന്ന കരം ദോഷി യാത്രക്കാരി. നമ്മുടെ കമ്മാനായകൾ ബന്ധിലെഴുന്നിലെയും ഹോച്ചി. ബന്ധിലെഴുന്നിലും വളരെ പുരാതനമായ ഒരു രക്ഷാസ്ഥാനമാണ്. പ്രസ്തുത കമ്മാക്കാലത്തും¹⁰ അറിവിന്റെ നാശകൾ “അംഗാരവികുലൻ” എന്ന ഒരു വദ്യാധിക പ്രഭവായിരുന്നു. മുഖ്യനക്കിലും പ്രതിത്തിൽ വെളം മുഹമ്മദായനാഡിങ്ങനു ഈ പ്രഭ അംഗാരവികുലൻ, എന്ന നാമം ദയവും ജീവ സാത്ത്‌മാക്ഷക യാൽ ഈ ചാല്ക്കൃത്തിലും ചെവരികൾക്കു സംതൃപ്താസനതെ പ്രഭാനംബേജ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓൺ മരിച്ചുപോയി. ഏതുതീയിലും പ്രതിതിയിലും പ്രഭവിന്റെ പുത്രനാരായണ മുന്നു കമാരനാം അരോഗ്യദാത്രക്കാരായി അട്ടുവേണ്ട വാർഡുക്കുത്തെ ഏന്നെങ്ങുണ്ടോക്കിരിച്ചുള്ളൂ.

വിജയസിംഗൾ മെച്ചപ്പെട്ടു വിനെ സംശ്ലിഷ്ടാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസത്തിനും ഒരു തുട്ടും മുന്പുതന്നെ രാജപ്രോഫിക്ക്ലിടെ തലവനായ ഒരു പ്രഭ ബന്ധിലെഴുന്നിലെ പാർപ്പി തുടങ്ങിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത ദിനത്തിലുക്കുടുത്തും ഇരുപ്പുവ കാരികളും പ്രഭകളും ഒരു മഹാസദ കൂട്ടവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നും¹¹. സംശയിടെ അശ്വുക്ക്ഷനായ മെത്രമും പ്രഭ മശ്വരാഹനത്തൊട്ടുടർന്നി സംശയിൽ സന്നിഹിതനായി. വന്നുവേണ്ടേണ്ട പ്രഭക്കും എറിയക്കുറം അവിടെ എത്തി കഴിഞ്ഞു. മധ്യരാജാക്കണിയുടെ നേരേ യുദ്ധത്തിനു വേണ്ട രണസന്ധം ദാവരിക്കുന്നതിനും പശ്ചാം സന്ധാരിക്കുന്ന

തിനും വേണ്ട മാർക്കറ്റ് ആലോചിക്കുന്നതിനും അതിനും പരിപാലനക്കാരിൽ കഴിയുന്നതും കുട്ടത്തൽ അംഗങ്ങളെക്കു ചേക്കുന്നതിനും ആയിട്ടാണ്⁹ അന്നത്തെ സദ വിഷിച്ചു കുട്ടിയതു്. ചുരുക്കിപ്പിറക്കുന്നതും ശ്രീനഗരസമ്പദാന ത്തിലെ വിപ്പവകാരികളുടെ സഭാവടക്കാബു ആകുമണി ത്തിനും പ്രതിരോധത്തിനും ഒന്നാംപാലെ പ്രഖ്യാപിച്ചും ലീക് രവും ആക്കിത്തീക്കാനുള്ള സകല മാർക്കറ്റുള്ളിലും പറ്റി ചുമ്പുചെയ്യുന്നതായിരുന്നു അന്നത്തെ സഭാവടത്തിന്റെ തുട്ടേണ്ടം.

പതിവുംപാലുള്ള സത്രവാചകം ചൊല്ലിയ ദേശം അംഗാരവികുമാൻ പുത്രനാൻ മുന്നും പേരും മുദ്രാക്ക് വന്നു് തങ്ങളുടെ വിതിയേറിയ വധ്യംഗങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ മേരപ്പുരാത്തു നിക്ഷേപിച്ചു് അവയെ തൊട്ടു ശപമം ചെയ്തിട്ടു് മറ്റൊരുവരും ആ രീതി ത്രട്ടവാൻ അഭ്യന്തരം കുറവാണ്. ഈ അഭ്യന്തരം ആവശ്യമില്ല. എല്ലാ വരും സത്രക്കുത്തും നിവർഖിച്ചു.

ഈ ചടങ്ങ നിവർഖിച്ചു തീന് ക്ഷേമത്തിൽത്തന്നെ അഞ്ചുള്ളേടു ബാലുന്നവരിൽ ഒന്നവൻ ധ്യാനാശാല യിൽ കടന്നവനു് മെച്ചപ്പെടുത്തിവിനെ വരിച്ചും ദേശം പറഞ്ഞു—

“തിരുമേനീ, അവിട്ടുതെ കാണുന്ന ക്ഷാരം വെള്ളിയിൽ വന്നനില്ലോ.”

മെച്ചപ്പെടുത്തു—ഹാ! ആരാ ആതു്? അരുളാം പേരെന്നും പറ എത്തിപ്പേ?

ബാലാനചരണ്:—ഉള്ളു; വിജയസിംഹൻ എന്നു സന്നി
ധാനത്തിൽ അറിയിക്കാൻ പറത്തു.

അതു പേരിന്റെ പ്രസ്താവം പ്രഭക്കഴിഞ്ഞിൽ
വലിയ ഒഴ്ചാക്കിത്തത്തെന്ന ഉള്ളവാക്കി. അംഗാരവികു
മൻറെ പ്രമാഘത്തുന്ന് മുഗീയമായ അതിവശ്രദ്ധിച്ചുടി
ഖുങ്ങലെ വിളിച്ചു പറത്തു.

“ഒദ്ദു സാക്ഷിയായി ഇതൊരു മുംഭോക്കംമായ
പ്രാരംഭമാണ്. നമ്മുടെ പരമയതു കൂട്ടിൽ അക്കപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു.”

“അവൻ മരിക്കണം, അവൻ മരിക്കണം” എന്നു
അംഗാരവികുമൻറെ മറു രണ്ടു മകളിൽ വിളിച്ചു
പറത്തു.

മെത്തു:—ക്ഷമിപ്പിന്, ചക്രാതിമാരേ, ക്ഷമിപ്പിന്.

ഇതൊരു പ്രധാന കാര്യമാണെന്നതിൽ സംശയ
മില്ല. അയാൾ എന്തിനും അതുക്കണ്ണൽ
നിന്നും വരുന്ന എന്നു നമ്മക്കരിയണാം:

“അതുകൊണ്ടു” എത്തു പ്രദയാജനം? അവൻ
നമ്മുടെ തന്ത്രവാദിശാഖ. അവൻ മരിക്കണം. നാം ചെയ്യി
ട്ടിട്ടി സത്യം അതിലേയും നമ്മും മുമ്പാലപ്പേട്ടതുനും”
എന്നു ബൗദ്ധിലഭിക്രമാധിപരൻറെ മകൾ വീണ്ടും രോഷാ
ക്കവരായി പറത്തു.

മെത്തു:—പരമാത്മം തന്നെ. എന്നാൽ അയാൾ വരട്ടു.

എടോ കട്ടി, വിജയസിംഹനെ ഇങ്ങോട്ടു കൂടി
ക്കൊണ്ടു വരു.”

വിജയസിംഹനെ ചിപ്പുപകാരിപ്പള്ളക്കേടെ സന്നി

വിജയസിംഹനെ ചിപ്പുപകാരിപ്പള്ളക്കേടെ സന്നി ഡിഗ്രിയിൽ മുഖവർപ്പിക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യാക്കി അട്ടപ്പട്ടമം ചെതു പതിപ്പള്ള പിങ്കായും വജ്രാന്തിയുടും, സചീപരത്തു നിന്നും പിരിത്തെ ദേഹം ബന്ധിച്ചെല്ലും തു നുകൾപിച്ചു നേരത്തു് ഉണ്ണായ ഏറ്റിയ സംഭവങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കു നുതു് നന്ദിക്ക കമാഗതിക്കു് ഉപദേശപ്രംഥായി രിക്കം.

നന്ദിക്ക കമാനായകൾ പ്രാദീനമായ അതു പ്രക്ഷേപണത്തിന്റെ പ്രവേശനപ്രാരംഭത്തിലേക്കു കൂടിരെതെ ദാക്കിച്ചു ചൊന്ത; അരപ്പുരം അതിന്റെ തുറന്നകിടന്ന കവാടഞ്ചിന്റെ അരികിൽനിന്നു് രണ്ട് മുന്നു് അന്തു പാണികൾ പുറത്തെയ്യുക വന്നു. മെഴുപ്പം കൂപ്പും ലുണ്ണാ എന്നും, ഉണ്ണാക്കിയും അവിട്ടുന്നായി ഒരു സന്ദ ശ്രദ്ധന്തതിനു് അവസരം ഉണ്ണാക്കിക്കൊടുക്കുമോ എന്നും അട്ടപ്പട്ടമം അവരോടു ചോദിച്ചു.

“മാനൃദ്ദേശ, താങ്കൾ ഒരുരാണു്?!” എന്നു് ഗ്രാമ്പുര പാലക്കാരിൽ ഒരവൻ ചോദിച്ചു.

വിജയഃ—മണിപുരദേശീയനായ ഒരു ഇടപ്പള്ളവംണു് എന്നു്. ചേരു് വിജയസിംഹവന്നുണ്ടു്. പ്രി തിരുമേനിക്കു് എന്നു് തീരെ അപരിചിതനല്ലെന്നും പറയുണ്ടു്.

തെന്നും നാമക്കയാളത്തിന്റെ പ്രസ്താവം ദ്രാവ്യ ഫാലകളും ചെറുഡിഡിയിൽ ഫില എടുക്കിക്കുരണ്ടുണ്ടു്.

ഉള്ളവാക്കി എന്നു് വിജയൻ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ അതു് അറിഞ്ഞതായി ഭാവിക്കാതെ അട്ടേമം നിങ്ങേല്ലു നായി കത്തിരപ്പിറക്കിയെന്ന.

“മാനും, ഈ ഭർത്താമനനായ എൻ്റെ സപംമി ദോഷ് താങ്കളിടെ സദ്ഗ്രഹം അറിയിക്കാൻ ശുക്രതു് അതു ഒപായിട്ടിട്ടു്. അധികം വരുന്നതുവരെ ഈ ശുക്രം അഞ്ചിൽ കടന്ന വിത്രുമിക്കും” എന്നു് ഗോപുരപാലൻ പറഞ്ഞു.

വിജയ:—“നിങ്കളിടെ യജമാനനമായി എനിക്കൊരു കാൺവുമില്ല. മെഴ്ചുപ്പം ഇവിടെയുണ്ടെന്നു് അറിയിക്കാതിരിക്കാൻ നിങ്കരം സത്രുലുനായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അട്ടേമം ഈ ഗ്രഹത്തിലുണ്ടെന്നു് തൊൻ തീര്ത്തായി പറയുന്നു. ഏതായാലും എൻ്റെ സദ്ഗ്രഹനിർബഹംഞ്ഞതിനെ വിളംബമില്ലെങ്കിൽ നിങ്കളിടെ കത്തവ്യം നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയപോലെ ചെയ്യേണ്ടിട്ടും.

പ്രാഹപാലൻ ഈ ഭാഷണം കേട്ട തുപ്പനായതു പോലെ ഒരു ബാലാനമാരിയെ അടക്കതു വിളിച്ചു് എന്നോ ചെവിയിൽ മരുന്തു. ബാലൻ അങ്കണ്ണത്തിൽ ക്രൂട്ടി ബല്ലപ്പെട്ടു ചെന്നു് ഗോപുരപ്പാരം കടന്നു് അല്ല. തൃക്കനായി.

വിജയസിംഹൻ ആ ബാലവന്റെ വരവും കാത്തി ഞണ. അല്ലെങ്കിൽത്തു് ആവാവു തിരിച്ചുവന്നു് വിജയ സുഖംഞ്ഞാട്ടു പറഞ്ഞു:—

“പ്രദാ, മൊയ്യപ്പള്ളിക്കുമെന്നി കല്ലറച്ചിലിതിക്ക യാണ്. ഒരു ചെറു എങ്ങനം ട്രാൻസ്ഫോർമേറുകൾ അവിടേയ്ക്ക് വരിക.”

ബന്ധിലഭ്രത്തിലെ പ്രദാവിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ മുഖ അഭ്യർത്ഥനിനും പുരാപ്പുട്ട ദയക്കരമായ ആ ശീഷനി വാക്കുകളേ കേട്ട ബാലാന്മാരുടെ വിജയസിംഹനെ ഒരു ബലിമുഹമാരി ഗണിച്ചു. അട്ടപ്പരമേതൊട്ടാട്ടു. അതുവരെമീന മാരി പെയമാറിയില്ല. ആ ചെറുപ്പക്കാമനോടൊന്നിച്ചു, ശോപ്പുരത്തിനാളിൽ കണ്ണ ഒരു ഇട്ടങ്ങളിൽ മാറ്റുതേതു തരണംചെയ്യേപ്പോൾ വിജയൻ ചോദിച്ചു.

“പ്രിയപ്പുട്ട യുവാവേ, ഈ ദിന്ദിവും അക്കാദ്ദീഡി സെസ്യവും മറ്റൊപ്പറമ്പാളിമല്ലാം കല്ലുക്കാണാതുവനു പണി ചെയ്യിരിക്കേ ‘കല്ലറ’ എന്നാളി ആ അഞ്ചുക്ക പേരിനു് അത്മമെന്താി?”

അക്കര ഇരു പ്രജനങ്ങളുടുത്തും വെരും ഒരുപരിചിതന്റെ അല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ബന്ധിലഭ്രത്തിലെ കല്ലറയെ സംബന്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഒരു ചോദ്രം ചെയ്യേണ്ടതു വരും നേരിട്ടകയില്ലായിരുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു. ഒരു ഗ്രാവേമറിയ പചിത്രത ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്നു. വഴുവും വഴുവെങ്കാലത്തിനു ഇന്നും, അതായതും ഒരു ദിനും ദിനാശ്വരത്തിനു ഇന്നും വീണ്ടുംവാനായ “മധുസൂഖന അഞ്ച്” ബന്ധിലഭ്രത്തിന്റെ നാമനായിരുന്നീൻ. അങ്ങാം ലഭ്രതും സെസ്യത്തിന്റെ ഒരു നിലവാറയിൽ അംഗീകാരം എക്കന്നായി കഴിച്ചു. ആ നിലവാറ പിന്നീടും “കല്ലറ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ആ മഹാദൈഖണ്ഡവും ഒരു വിഞ്ഞ ഒരു സന്ത്രാസിയായിരുന്നീൻ.

വിജയഃ—എന്നിട്ട് അവിടെന്നെന്ന കിടന്ന മരിച്ചിരിക്കും; അങ്ങലും?

ബാഖാനഃ— അക്കദിനനാല്ലു; ഒന്നും, അവിടെ പാർക്ക് നാതു പോലും ഒരു സുഖാസക്തിയെന്നും വ്യാപ്താനിക്കേണ്ടതും അടഞ്ഞുള്ളതും കാട്ടിലേ തുമയി ലേയ്ക്കു മാറി പാത്രം. അവിടെ വച്ചുണ്ടെങ്കും മരിച്ചതും. എന്നാൽ അഭ്യന്തരിന്റെ ആത്മാവും ഇപ്പോഴും ഇവിടെത്തെ കല്പരാഗിൽ സംശയിക്കാറുണ്ടെന്നും പറയപ്പെട്ടുന്നതും.

“ഈരി, ഇന്നേക്കുറഞ്ഞ വിശ്വാസം ഇതായിരിക്കും,”
എന്ന് വിജയസിംഹൻ പറഞ്ഞു..

ഇങ്ങനെ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു “അപ്പേരും കുടിനടന്നുപോരം ഭ്രംഗം താണിലേക്കു വഴി കാണിക്കുന്ന ഒരു സോപാനചരവരയുടെ ദിക്കംണ്ടാഗത്തും” അവൻ എന്നി. അവിടെ പ്രകാശമെറിയ ഒരു ദീപയഷ്ടി വച്ചിരുന്നതും താഴേന്തെങ്കിലും മാർപ്പറെതെ അതിവിശദം കാണിക്കിച്ചെല്ലാം ഇപ്പോൾ പാടിക്കു ഇരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ബാലാ നൗഹനം കല്പരാഗിൽ വാരുക്കണ്ട ചെന്ന.

ബുദ്ധിചരം വാതിൽ തുന്നിട്ടുകൊണ്ടു “വിജയ സിംഹൻ” എന്നറിയിച്ചു.

ആ യുവാവും പൊത്ര പോയി, നമ്മുടെ കൂടാനായ കൂടും കല്പരാഗിൽ കടന്നുപോരം അഭിഭേക്കുന്ന കവാടവും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അശാന്തമായി ഉന്നതമായും ഭാവ വിരുദ്ധമായും കുടിയാണ് “വിജയസിംഹൻ” ആ ഇപ്പോൾക്കുന്നായും സംഘാടനിൽ കടന്നാരും. അഭ്യന്തരിനെ

കണ്ണപ്പുരാം സഭാംഗങ്ങളിൽ പലകൾ, പു സ്നേഹങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷായതു്. അംഗാദവിക്രമനം മക്കൾക്കു, അവരുടെ ക്രുക്കൾ വിജയസിംഗരനു ഉടൻ വധിക്കണമെന്നാണെനിർബന്ധമായതു്. ഉദാഹരിക്കും ചേം മുഴുവൻ നൂക്ക് വിജയൻറു ആളുതിരിശ്രദ്ധവും പ്രാഭവമായി മുഖപ്രതിജ്ഞം നിർണ്ണിക്കായ ഭാവവിശ്രദ്ധവും കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ കരിച്ചു് വലിയ മതിപ്പാണണായതു്. എന്നാൽ മെംത്രപ്രഭവിശൻറു ഭർഗ്ഗമായ മുഖപ്രതിജ്ഞയും പ്രകടമാക്കിയില്ല. ആ മുള വികാരമാനാം ക്രൂരതെ ചോദിച്ചു:

“വിജയസിംഗർ, താങ്കൾ ദ്യാനമായി ഒരു സദ്ദിന നടത്തു കാംക്ഷിച്ചുവോ?”

വിജയ:—കാംക്ഷിച്ചു. പ്രഭോ, അതു് ഒരു രഹം ഗൃഹ സദ്ദിനമായിരുന്നു.

“അതു പഠില്ല; നാഡിവിടു ഒരു രഹസ്യവും വേണു്” എന്നു് അംഗാദവിക്രമൻറു മക്കൾ പറഞ്ഞു. അതിനെ പിതാവും അംഗീകരിച്ചു.

വിജയ:—(ക്ഷോഭയീനനായി) ശ്രീ, എന്നാൽ താങ്കളുടെ ഏല്ലാവക്കുടേയും മുഖിൽ വച്ചു് ദ്യാൻ പരസ്യ മായി ദണം മറയ്ക്കുതെ പറഞ്ഞാ. അക്കുകൊണ്ടു് ഇന്നത്തുലാവന്നാരായ സദാ പാനി കുളി, അതുഡി അപേക്ഷപ്പും താഴീന്തു വച്ചിട്ടു് താങ്കളുടെ മഹാശാശ്വതി അഥ യഥാധരയെ സേവിക്കാൻ ഉടൻ പുറപ്പെടുത്തണമെന്നു് ദ്യാൻ ഒപ്പാന്മാരാടപേക്ഷിക്കാം.

“ഈഞ്ഞളുടെ പരിഞ്ഞലുന്നായ പ്രപിതാമഹാൻസത്യം ഇയി ഇംഗ്ലീഷിൽ വിശ്രദിച്ചുമായ ശിക്ഷ നടിക്കു

അന്ന പേണാ” എന്ന് അംഗാവികുമ്പൻറെ മുതൽ
കും പറഞ്ഞു.

“ക്ഷമിക്കു ചങ്ങാതി, ക്ഷമിക്കു! എന്തയിക്കാരം
അതിലും നാട്രേറ്റിനേലുമാണ്” വിജയസിംഹൻ ഈ ഉ
ധിക്കാരപ്പുള്ളാഡ വാദം പുജപ്പുച്ചിക്കാനുതന്നറി
യട്ട്” എന്ന് മെച്ചപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു.

“യണ്ണോധനയുടെ ന്രായമായ ശ്രദ്ധകാർത്തെന്ന പിന്ന്
താഴെമാർക്കു ഇട്ടിക്കുന്ന ഒരവൻ്നു അധികാരത്തി
നേരൽ മാത്രമാണ്. നാട്രേറ്റെ സംബന്ധിച്ചാണകിൽ
നിങ്ങളുടെ പ്രക്ഷം പരാജയപ്പെട്ടെന്നുള്ള തിനെ സംശയ
മില്ല. അതുകൊണ്ടു” രൂമാ മന്ദ്രാരകതാ, ചൊരിഞ്ഞു
മഹാരാജ്ഞിയുടെ കാരണപ്പെടുത്തപ്പോച്ചും അർഹിക്കാത്ത
ഒരവസ്തുവിൽ എന്തെന്തും” എന്ന് വിജയസിംഹൻ
പറഞ്ഞു.

“തെങ്ങുടെ പ്രക്ഷം പരാജയപ്പെട്ടെന്നോ? അതു
കാണാം, പ്രക്ഷ നീക്കും അതിനെ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല”
എന്ന് അംഗാവികുമ്പൻ പറഞ്ഞു.

“ഈയാളുമായി ഇന്തി സംഭാഷണമാണോ യേജു;
ഒപ്പെത്തിൽ ഇത്താളുടെ വധാ ക്ഷീംട്ടു” എന്ന്
അംഗാവികുമ്പൻറെ മുതൽ പുത്രൻ പറഞ്ഞു.

വിജയഃ—നേപ്പാളിന്തുനിന്നും ഒരു വലിയ സമാധം
ലഭിക്കുമെന്നാണിപ്പോരു നിങ്ങളുംബന്നും വിഹാ
രിക്കാനും. അങ്ങ്നെ ഒരാൾ ഇന്തി യേജു.
അവിടെനിന്നായല്ല കുപ നാല്പതിനായിരവും

തൊൻ വഴിയിൽവച്ചുപറിച്ചു” മഹാരാജനിയുടെ ഒണ്ണാരത്തിലേയുംയച്ചു.

“രോഷം നിമിത്തമുണ്ടായ ഗർജ്ജനങ്ങളിൽ നിരാക്ര യിൽക്കിന്നാരാവിച്ചു ഒപ്പമാണെങ്കിലും അവസാനമില്ലാത്ത മുർഖാശംഖങ്ങളിൽ സഞ്ചയിൽ നടന്നു. “നമേം ആരോ ചതി ചുട്ടിണ്ടു” എന്നാലും ഒരുക്കരേണ്ടുന്ത് അഭിപ്രായ ചെയ്തു.

“വിക്രമസിംഹനവിടുടെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വരാതെന്നു” എന്നു മരിച്ചുവരിച്ചോടിച്ചു.

“വിക്രമൻ ചതിചുറിരിക്കുമെന്നാണു” നിങ്ങൾ കുറയുന്നതെങ്കിൽ തോർ എൻ്റെ ജീവൻകൊണ്ടു” അതിനു തന്റെ പരിധാം. എന്നു വിജയസിംഹൻ, ഇക്കാൽ അതിൽ നിങ്ങൾ മെംഗനം അവലംബിക്കേണ്ടതില്ലെല്ലാ” എന്ന മെംഗ്രം പറഞ്ഞു.

വിജയഃ—ഈലു, വിക്രമസിംഹൻ ചതിചുടിക്കിലു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു രഹസ്യമെല്ലാം കണ്ടുവിടിച്ചുതും മറ്റ് മാർത്തിക്കുടിയാണു.

“രുചതനെങ്കിലുമാകട്ടെ. നമ്മുടെ സത്യമനസ ചിച്ചു” ഇരയാം മരിക്കുണ്ടും. അരുളുകൊണ്ടു” മെംഗ്രം പ്രഭോ, ഇരയാഴുടെ വിധിയെഴുറുക. തങ്ങൾ ഇരയാളെ തുക്ക മരന്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകട്ടു” എന്നു നിങ്ങൾമാണായ വാദിലസമാദരമാർ പറഞ്ഞു.

വിജയഃ—നില്ലു, അല്ലോ ചപാടക്കുണ്ടും. വിക്രമസിംഹന പുറി നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിച്ചുവെള്ളു? എന്നാൽ കേളുന്നുള്ളുണ്ടുണ്ടു, ഇവിടെ എന്നിൽ ഉണ്ട്

യൂധി അച്ചാറി ജാമുർമാൻ". ഇതാ, പ്രശ്നം, ഇതു വായിക്കുക.

ഈ വാക്കുകളാട്ടക്രമി വിജയൻ വിക്രമസിമഹൻറ കുതിരനെ മെഞ്ഞപ്പള്ളവിന്റെ കരുതിൽ കൊടുത്തു.

“ഇതു” എൻറെ വിക്രമൻറ കുറുക്കൾ തന്നെ” എന്നോ “മെഞ്ഞപ്പള്ള പറഞ്ഞു.

“വാളിക്കുക, വായിക്കുക” എന്നെന്നു സ്പർശം ഉച്ചതിൽ പറഞ്ഞു.

“ക്രൂസാൽ കേട്ടുകൊഡിവിൻ” എന്ന പറഞ്ഞു കൊണ്ട് “മെഞ്ഞപ്പള്ള വായിച്ചു.

“മെഞ്ഞപ്പള്ള അവർക്കുകുക”,

ഗ്രീനഗാത്തിലേക്കുള്ള എൻറെ ദേശത്രം പരാജയ തനിൽ കലാരിച്ച വിവരം വിജയസിംഹൻ പറയും, യദോധരയ്ക്കു വേണ്ടി ഇംഗ്ലൈൻറനെ പോരാട്ടിനു എന്നാണു തൊന്തന്നതു. തൊന്താബന്ധകിൽ വിജയ സിംഹൻറ ക്കുയ്ക്കു വേണ്ടി ജാമുർമായി തടവിൽ കിടക്കുയാൻ. എവിടെയാണെന്ന പറയാൻ വരു. ഇന്ന സാധാരണത്തിനകം വിജയസിംഹൻ സുഖമാണി തിരിച്ചു വന്നില്ലെങ്കിൽ അവിട്ടതേ പിത്രഭാഗിനേ യൻറെ ആത്മാവിന വേണ്ടി പ്രാത്മിച്ചുകൊഡകു”.

ഈ കേട്ട് “അല്ലെന്നേന്തെങ്കു” ആൽബം മിണ്ടിയില്ല. ബന്ധിലുള്ളക്കു അവരുടെ പല്ലവി തന്നെ വീണ്ടും തുടങ്ങി. വിജയസിംഹൻ മരിക്കണമെന്നോ, വിക്രമ സിമഹൻറ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി മെഞ്ഞപ്പള്ള പറഞ്ഞിട്ടും, ആവർ ആയു ഗണിച്ചില്ല. ഒട്ടവിൽ നാജുവിൽ നിമാനാജ

ക്കേ വധിക്കാൻ ഭൂപിചക്ഷം സംശാഗങ്ങളിൽ അനുമതി നടക്കി.

വിജയഃ— എന്നാൽ എനിക്കൊരു വാക്ക് പറയാൻണെ?

അംഗാഹഃ— സഹി, അയാൾ പറയട്ടേ; അയാളുടെ വിധി തെളിപ്പെടുത്തോയി. ഒവക്കഴിയും വക്കിലാണ യാം ഇപ്പോൾ നില്ലുന്നതു്.

വിജയഃ— അതെ; മുത്രുവും ആയി മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി നില്ലുന്നാവസരത്തിലാണോ? നിങ്ങൾക്കും താരം താക്കിയും തരേണ്ടതു്. ദുന്നാ എറബണ്ണേക്കും കു മുന്നു് തപസ്സിനായി ഒരു ചോദ്യാവു് എക്കാനു വാസം തുടങ്ങിയതു് ഇതു അംഗാഹിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് ഇപ്പോഴിം ഇവിടെ സഖ്യരിക്കേന്നായി പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഇതു പരിത സ്ഥിതിയിലാണോ? നിങ്ങളുടെ വ്രദ്ധിക്കുള്ളം യോമ ക്കുള്ളം ഇവിടെ നടത്തപ്പെട്ടതു്. നിങ്ങളുടെ പക്ഷം നന്നാണെന്നീൽ നിങ്ങൾക്കു് എപ്പോൾ തുടർന്നു വരും. എന്നാൽ അതു് ഓഷ്ഠ്യത്തിലുംഞാക്കിയും നിങ്ങൾക്കു് അമംഗളിലേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. കെട്ടിൽ പറഞ്ഞതാണോ? ഇവിടെ സംശ്വിക്കാൻ പോകുന്ന തെന്നു് ആവ്യാപനം വരുന്നു. ഒന്നാക്കി! ദീപ യപ്പിക്കും എറുമാറും മങ്ങിക്കത്തുന്ന എന്നു്? വായുമണ്ഡലം തന്നെ എത്ര ഇതുള്ളടങ്കിയി കണ്ണാൻ ആ യവനികക്കുള്ളെ പിന്നിൽനിന്നും എത്ര രൂപരാജുപ്പങ്ങൾ എന്തി നോക്കുന്നീ!

വിജയസിംഹൻറ സ്റ്റരം കുമേണ ഉച്ചതിലേക്ക്⁹ ആരോധണം ചെയ്തു. അട്ടേലുകളിൽനിന്ന് വാക്കുകൾ പില്ലപ്പേരിലേ പ്രവർത്തനം നടത്തി. അവിടെക്കൂടി യിങ്ങനെ മിയു, അഴികളിട്ടുടരുന്നു. എല്ലാവരുടേയും കല്ലുകൾ വിജയൻ ചുണ്ണിക്കണണിച്ചതിനേ തുടർന്ന് മെഴ്ഞുപ്പണി വിൻറ കസാലയുടെ പിന്നിലുജ്ജി യവനികകളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞെ.

പിന്നിട്ടണ്ണു സംഭവം ഒരു ക്ഷണത്തിനുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞെ. ഈ വെച്ചനീ വേഗത്തിലായിയിങ്ങനെ അതു നട നന്നതു¹⁰. വിജയസിംഹൻ ഇടതു ഒക്കെക്കാണ്ട്¹¹ മേരപ്പുറ തിങ്ങനെ രാജവിരോധി ഉടയടി വാരി എടുത്തു. വലതു ഒക്കെക്കാണ്ട്¹² ഒരു വാദ്യംഗവും സന്ധാരിച്ചു. കല്ലറയുടെ വാതുക്കളേക്ക്¹³ ഒരു ചാട്ടം!

“ചതി!” എന്നലറ്റിക്കാണ്ട്¹⁴ ബന്ധിലനാമെൻറ പുതുനാർ വിജയസിംഹൻറ നേരേ കതിച്ചു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ കമാനായകൾ കരുംവിഞ്ഞ വാദ്യംഗംകൊണ്ടു വീണി. മുന്നു പേക്കം മറിവേറ്റു¹⁵ പിന്നോട്ട് മറിഞ്ഞു. വിജയൻ വെളിയിൽ കടന്നു¹⁶ കല്ലറ യുടെ വാതിൽ ബൈലുന അടച്ചു ബന്ധിച്ചു. അവിടെ നിന്നും പട്ടികൾ കയറി അദ്ദേഹം അക്കണ്ണത്തിൽ എത്തി. തന്നെ കല്ലറയിലേക്കു ശുട്ടിക്കാണ്ട് പോയ ബാലാനുചരൻ അവിടെ നില്ക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. വിജയനേ കണ്ട്¹⁷ അധികം അള്ളത്തെപ്പെട്ടു. അംഗതാടക്കുടി കൊന്നുവും ആ ബാലാനുറ മുഖത്തിൽ തെളിഞ്ഞെ. വിജയൻ തന്റെ കതിരായ്ക്കു കഴിഞ്ഞാണിട്ട്¹⁸ അതിനെന്നു

പുത്തു കുറി ഗോപുരപ്പാരം കടന്നു് അതിവേഗത്തിൽ സന്ധ്യാസിഗമ്പരഞ്ഞിലെയ്യും പോയി.

കല്ലിരിയ്യുള്ളിൽ മെഴുപ്പുള്ള മഹത്തിയേയും അരബ്രാവത്തിലുള്ള വിനേശ്യം അരങ്ങപാടിയുടുടക്കി. “അവ കുറു പറവി? നമ്മുടെ ഭാഗത്തെ രണ്ട് പ്രധാന വ്യതികളാണവർ” എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഈയവസരത്തിൽ അവിട്ടേതെ ബാലാനചരൻ അക്കത്തു കടന്ന വന്നു് രണ്ട് കത്തുകൾ മെഴുപ്പൻറ കരും ഏകദീപിച്ചു. അള്ള അവക്കു കൊന്നാനായി പോടിച്ചു വായിച്ചു.

“ഈ എഴുത്തുകൾ എവിടെ നിന്നാണോ?” എന്നു് പലങ്ങം ചോദിച്ചു.

“ഈ മഹത്തിലുള്ളവും അരബ്രാവത്തിലുള്ളവും അയച്ച കത്തുകളാണു്. അവർ രണ്ട് പേരും നമ്മുടെ ആട്ടക്കട്ടിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു എന്നാണു് എഴുതിക്കിട്ടിന്നു്.”

ഈ കേട്ടു് എല്ലാവരും അള്ളത്തുപരത്തുരായിരി ക്ഷേമ്യാദി വികുഖംസിംഹൻ അവിടെ കടന്ന വന്നു. താൻ അന്നവീച്ച ഭരിതങ്ങളും വിജയസിംഹൻ ചെയ്യു സഹാ യങ്ങളും വല്ലിച്ചു് അശ്വമഹം മഹത്തുപ്പള്ളിവിനെ കേരംപ്പി കുറഞ്ഞു്, സത്രുമനസ്സിലു് മഹലിൽ ആളുംഘടനക്കു സേവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നറിയിക്കുയും ചെയ്തു.

“നിങ്ങളെ വിജയസിംഹൻ എവിടെയാണു് ഗ്രഡ മാറി പാപ്പിച്ചിരുന്നതു്?” എന്നു് അംഗാരവികുമൻ ചോദിച്ചു.

സന്തുഷ്ടിയിൽ” എന്ന് വികുമസിംഹൻ പറഞ്ഞു.

അംഗാരഃ—സന്തുഷ്ടിയിലോ? അതിന്റെ ഫേഖ ശാഖാരഞ്ചിൽ വച്ചാണോ പ്രഭ്ലിസാധനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുമോ? വിജയസിംഹൻ നിങ്ങളും ടാവയ്ക്കുട്ടതു?

വികുമഃ—ശാന്തി.

അംഗാരഃ—എന്നാൽ ദോശം ഈ സംഖ്യയിൽ നിന്നു പിരിയാൻ. പോകുന്ന. പരഭാത്മത്തിൽ അതു കമ്പിക്കുപ്പട്ട സ്ഥലമാണോ. അതു മംഗളമയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനമാണെന്നോ? തൊൻ തെററിജിച്ചുപോയി. തൊൻ ഇനി എത്ര സത്രം ചെയ്തിരുന്നാലും ഈ ശ്രൂതിയിൽ ചേൻ നടക്കായില്ല.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊടു “ആ വുദ്ധപ്രഭ വിത്ര സിംഹങ്ങാട്ടാനിച്ചു” ഒസാപാനത്തിലെ തരണം ചെയ്തു കല്പിച്ചു വെളിയിൽ കുറഞ്ഞു.

“തൊണം ഇതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നോ” എന്ന് മറ്റൊക്കും സപർശം വിശ്വിച്ചു പറഞ്ഞു. അതോടൊക്കുടി തരണനാ അവർ ചുറ്റു കുറഞ്ഞു പോകിയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനൊ അല്ലെങ്കിലുള്ളതിനുള്ളിൽ എക്കുണ്ടും ആറും ഓളം കുഴിച്ചിച്ചു. മററപ്പാവയം തന്നെ വെടിത്തുപോയ തായി മെംഡ്രൂപ്പും കണ്ണു.

പതിനൊന്നാമല്ലും

ഈ നാടക്ക് യശോധരയുടെ സമീചനത്തെ
ബാധിക്കുന്ന ചെല്ലാം. വിജയസിംഹൻറു അനുമനവിലേ
യുള്ളിൽ ആഗമനം അനുഭവാതി അധികം ഇടക്കിയ നേര
അതാണാജായതു്. മഹാരാജത്തി സപകാടകനെ പ്രതി
ക്ഷിയ്യു് വളരെ നേരം ഇരുന്ന മംഗലത്തു. ദൃവിൽ ചാഞ്ച
ലമായ ദ്രോധനാടക്കുടിയാണു് തിരുന്നേനി പഞ്ചിയറ
യിലേങ്ങ പോയതു്.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ താന വിജയ
സിംഹൻ പഞ്ചിയറയുടെ മന്ദിരത്തിൽ ചെറുമൺഡ്യപ്
ത്തിൽ എത്തി കാത്തിരുന്നു. രാജത്തി പഞ്ചിക്കറപ്പുണ്ടനും
പുത്രത്തിനും വിജയനെക്കണ്ണംപാസിയ്യു്.

“ഇന്നുലെ പ്രഭാതത്തിൽ എങ്ങോട്ടായിരുന്ന യാതു്?
എന്തോ ആവായൻകരമായ ഒരു കാർത്തിനാജിനുലെ
അവിടുന്ന പോയതു്. ധാതോരു കേടും കുടാവതി. അവി
ടുന്ന സുവമായി തിരിച്ചുത്തിയെല്ലാം അതുതനെ
കാശ്യം.”

“ദേവീ, അവിടുതേ ജൈഷ്യസംഖ്യാർ ഒരും
പ്രഭവിനൊ സന്ദർഭിക്കാനായിട്ടുണ്ടു്” എന്നും ഇന്നുലെ
പോയതു്. സംഗതികൾ അധികം വശമുകം മനു്
അംഗീകാരം മാനസാനന്തരപ്പട്ടംതാഴെനും എന്നും
അംഗിയ്യു്” എന്നു് വിജയൻ പറത്തു.
യാഥായാം—എന്നിട്ട് ഫലമെന്തായി?

விஜய:— மது அது சாவகமலூடனை. அந்தேம்வுங்காயி கை ரயங்கு ஸங்கா கடஞ்சான் ஏகிகிகை ஸாயி அலீஸ். ஏகிலீஸ் ஏகென் ருமா நியீபுரேயா ஜங்மாயி கங்காயிதீ ஏகான பரங்கூகுட. ஏகென ஸாக், காமகை, சுதுபதி புலேவு அந்தையாவத்த தினில அயிபதியீங் விழுவங்கலை உடை க்ஷிதி. அதிகெந்துடங் மநா அங்காகா புயா நிகழ்த் திட்சாரியிரிகளை.

யங்கோமர:— ஹது⁹ அதிபுயங்காய கை வாத்தயலே?

விஜய:— ஏடு கீர்த் தாய்காவிரிக்கமே, சுதுபதியீங் கெஷு பங்காதியீங்கெஷு பிள்ளாரதாக் கலா பத்திரீக் களைப்போகை தனை செற்றின்ற போகி. ஹா பரினாமிதியில் அவிட்செத ஜூஷுஸ்வாக்கீர்த் தாபலூர் வெரா உங்க தினிக்கர் கை வகுக்கேமாவளைன பரவாக்கூத்.

யங்கோ:— கிழ்சு! அந்தேம் கை நிர்வாயங்குலியானா. தான் வசிக்கிக்கூத் அவிட்செத ருமா ஸமலமாக கிழ்சு.

விஜய:— அதிகெந்தபூரி ஹகி காம் கொம் அந்தேவாயி கேள்கிக்கூத். ஏகாந் கஷிவங்கைப்பூா எதான் செய்திட்சா. பக்கை மெற்றுப்படு காய்யத்தனி வேகம் உங்கவாயிரிக்கையானா.

காமிகீகாந்தக்கார் பின்டி¹⁰ பவ காந்துப்பதும் அந்தேவாயித்துக்கூண்டு குதுசெஸ்கூர தை வசிமலூர் தினில் வசு தனை கேரிகளைக்கொ தீஷ்பெபுத்துதில்.

അംഗു ദിവസം കഴിത്തു് യദശായരെമാരാജനി സംസ്ഥായിരും ഭക്താർ അടങ്കിയ തന്റെ ബൈജ്ഞാനിക ലഹരിക്കായടക്ക സേനന്മുഖ്യാനായി പുറപ്പെട്ടു. രാജ കീര്ത്തബൈജ്ഞാനിക്കിന്റെ മുൻനിരയെ മാത്രംഘാലുംപുഡിംബം വിന്റനിരയെ നന്ദപ്രാണിംബം നയിച്ചു. സേനയുടെ തുടിയ പംക്തി വിജയസിംഖന്റെ ഒന്തുത്പത്തിൽ പ്രവർത്തി ക്ഷണബന്ധനം മധ്യരാജനി വളരെ ആത്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗുദിംബം സവിനയം ഉദ്ഘവക്ഷിക്ക യാണെ പറയുതു്. അതിനുംപോലെ യാതൊരു കാരണവും പരിത്തത്രമില്ല. ഒട്ടവിൽ മഹാവീരരാജാരായ എറബം ഭക്തിയ ഒരു നല്ലികവിദ്യബൈജ്ഞാനിക്കുടെ നയിക്കാം മെന്നു്, രാജത്തിയുടെ നിർബന്ധത്താൽ അംഗുദിംബം സമ്മ തിച്ചു്.

മഹാരാജനി കൊട്ടാരത്തിലെ പരിചംരകവും ദേരുന്നും സഭാംഗങ്ങൾക്കുംകൂടി ബൈജ്ഞാനിരയുടെ നടപി മായി കതിരപ്പുരുതു യാത്രചെയ്തു. രാജനി അതിപ്രാണിയെന്നു മുരുപ്പുവട്ട ധരിച്ചിരുന്നു. ഈ കണ്ണുക തനിന്റെ അന്തംഭാഗം സുവർണ്ണവച്ചിത്തമായിരുന്നു. ദേവി യുടെ ദൈവരൂതു് ദത്തവചിത്തമായ മുഞ്ഞിയോട്ടകുടിയ ഒരു വഡ്യുതം ലാബമാനമായി കാണപ്പെട്ടു. രാജനി യുടെ പരിപ ഒരു വഡ്യുപരിപരിവാരകൾ വഹിച്ചു. എന്ന മഹീജസ്ത്രിയാണിന്തയ ചട്ടാംബരങ്ങളിൽ പ്രാണത്താം തങ്കശാഖവുംകാണ്ട തിള്ളുക്കി.

ദേവിയുടെ തോഴിമാർ എല്ലാവരം വിതിപ്പുവസ്തു മുഖ്യാനുഭവാണ് അലംകൃതമാരായി കീഴിലപ്പുരുതു കയറി.

திணமேநிக்க சூரிய விலஸி. வூஸ்பாலராயனங் ஸதவிதமாத வெங்கிளி அங்பாறுமங்கியி ஸபாமி னிக்கேங்படி ஸேவிது.

அன்று:யிரா போக்கையிட கை செஸ்குவுமாயி ராணி யக்ராயா ராஜயானியிற்கின் பூரபூர்த்திக்கைங் என வாந்த மெஷ்டுப்புலவின தாமஸியாதெ லதிது. ஶ்ரீகநாராயாந்மாநதிலெ ரங்காமதேத நாரமாய ஒக்க பூரத்தில் பூவெதிது “அவிடதேத பூஜக்கால் ஸபா க்கூரதிலாகங்வாங் ஹதுதனை நாலூயவஸரமென் களை மெஷ்டுப்புல் தாந்தர தழூலவஸதியாய நாங்காடுகை ஹபேச்சிது” வேறாத்தில் உத்தால்கிலேக்க பூஜாங் வெற்று. ஏதாக் ஜேஷுஸஃபாபரங்கர ததியை பூரித் தாரமாற்றுவேக அங்பூஷபூராய அநிலெது கொள்ளிகளை யாதோயக “நிகரவூர்”தேத கைக்கங்கள் வேள்ளி அங்கோடு ஸேநாயை நயிது.

ஶ்ரீகநாரத்தில்கின் மஹாராஜதி யாது திரி திட்டு” ஹபூரார் அநை திவஸமாயி. அங்க ஸாயாஹ ததில்தனை ஓவி ஒக்ரபூரத்தில் எடுத்துக்கூடும் வெற்று. அது நாரத்திலெ பூஜாஸழுவர் அதூரூபாக்கிரதாயி அநேவாய?தொஞ்சுடி பூரபூர்து” தக்காதெத தங்குரா ட்டியை எடுத்திரோடு ஸபாகிது.

அந்த திவஸம் காலத்து” வழகெத கோரதேத தனை ராஜதி வீளக்கும் குதிரைப்புரத்து கயரி. அது ராஜகீய ஸேந கெரை “மெஹமவதீ” நாரம் கோகி பூஜாங் இராங்கிது. நாங்காம்ரையல்தாநிகள்கர தாங்கால்வரவுபூஜ

കീകരിക്കാവിയെന്നു. കൂദാശ മേലുപടച്ച കുന്നിന് പുറകെ കണ്ണാധി ആകാശമണ്ണഘട്ടത്തിൽ ഭൂതഗതിയിൽ നീങ്ങലി കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ യഞ്ചാധി ഇതുകോണാനും കല്പിതാതെ ലഹരിക്കാരെ ദൈഹവതിയിൽ വച്ചു നേരിട്ടു മെന്നറച്ചുകൊണ്ട്² പ്രധാനം തുടങ്ങി.

രാജകീയബന്ധനാം കലാവതീനിക്കരയിൽ കൂടി മുന്നു നിരയാധി തിരിഞ്ഞെന്നു³ പ്രധാനം ചെയ്തു. വിജയ സിംഹനാക്കട്ട ഡിരൂഹാരയ തുടർച്ചയാളും കൊണ്ടു⁴ മുദ്ദേ കുടം⁵ ശത്രുവിന്റെ ഗതികയ സൃഷ്ടിപ്പുകൊണ്ടു സമ്മാനിച്ചു. അല്ലെങ്കിലും മഴ തുടങ്ങി. കലാ വതീനിക്കിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ മാരാട്ടംവൻ ചെറു കല്പോലങ്ങൾ ഒളിവാക്കി. കുമുഖ അതു⁶ ഒരു കൊടു കാറാധി മാറി.

ഇതുവും കീഴണമായ ഒരു പ്രത്തിക്കോണം മുമ്പു ഞായതാധി റാപ്പതിക്കരിവില്ലാധിയെന്നു. തുള്ളികൊണ്ടു കുടം നിരയുംവും മാരി നിരണ്ടരമാധി വന്നിച്ചു. കലാ വതിയിൽ ജലം പെതകിത്രുടങ്ങി. രാജപാതയിലെല്ലാം വെള്ളം നിരഞ്ഞു. ചെറു തോട്ടക്കുള്ളാം വഹിയ നീറി കളിമാധി. ഈ തീയകരവന്നുത്തരം സമിപ്പുകൊണ്ട്⁷ പ്രധാനം നിവർഖിക്കുന്ന കാൽം ഭട്ടംക്കുരുമാധി തന്നീൻറും. അതുപോലും പൊതുവേ കോണിച്ചു⁸ ആരാധാമ നാരെ കുടഞ്ഞു നിലവന്തിട്ടവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ഈ ഭരിത ചുഹരിയുള്ളടച്ചി യാതു ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചുതിൽ മറ്റൊരുജ്ഞി പശ്ചാത്യപിച്ചു.

മക്കപ്പരത്തുന്നിനും പ്രാതത്തിൽ സത്തുള്ളിയോടെ
പുഡാണും അരംഭിച്ചു ആ സേനയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ
സ്ഥിതി പരിശാപകരഹായിരുന്നു. മെമ്മവതീനഗരത്തി
ചേരുള്ള "ഇനിയും അയ്യു നാഴിക മും വരും. എന്നാൽ
മാരിയുള്ള" ഈ സദ്ധത്തിൽ കൂട്ടി ഒന്നു കുറഞ്ഞു.
എക്കില്ലും കൊടുക്കാറും തയക്കരമായിരുന്നു വിശി.

ഈ വിധം ബൈഷ്ണവത്തിനിടയിൽ യാത്ര
ചെയ്യുവേ മഹാരാജ്ഞി പെട്ടേനു്" യക്ഷശപരലുള്ളവി
നോട് പറഞ്ഞു:—

"പ്രഭാ, ഈതാ ഒരു സാലിംടൻ ഇങ്ങാട്ടു വരുന്നു."

"അതേ, അടിയന്നം കാണാനുണ്ടു്" എന്ന ആളു
പറഞ്ഞു.

മഴ ഇപ്പോൾ തോന്ന്. രാജ്ഞി കണ്ണ കതിരപ്പുട
യാളി നേരേ സൈന്യനിരയെ ലക്ഷ്യമാക്കി വരികയായി
ആണു. ദാരതാണ്യപ്രഭവിന്റെ ഭക്താരിൽ ചിലർ ഈ
കതിരപ്പുടയാളിയുടെ സമീപത്തുള്ളു ചെന്നു. ആ ത്രം വിജയസിംഹൻറെ ഒരു സേനയും കൊണ്ടു വന്നതായി
ആണു. വിജയസിംഹൻ തന്റെ ധീരഭന്നാരോടു കൂടി
മെമ്മവതികയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മെമ്പ്പുള്ള ആ
നഗരം വിട്ടു് തുണിനഗരത്തുള്ളജി മാർപ്പണത താണും
ചെറു തുടങ്ങി എന്നും, അഞ്ചിനെ രാജകീയസൈന്യ,
കലാവതിയുടെ തുടങ്ങക്കരയിൽക്കൂടി പ്രയാണം ചെയ്യു
തുറസേ നടി കടന്നു" മര കരയിൽ എത്തി റംജ
ധാനിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ദുതനത്തിയിൽ പ്രയാണം ചെയ്തു
താണെന്നും, അതിനാൽ ശത്രുസേനയുടെ പിന്നണിയും

ഒന്നട്ട് സമ്പരിച്ചു” എവശ്ശേ മുന്തു” രാജധാനിയിൽ എത്തുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുംണ്ടോളെ, വെള്ളനെതന്നമാണി തന്ന സദ്ദേശസാരം.

ഈ വൃത്താന്തം രാജത്തിനെയും അറിച്ചിള്ളപ്പോൾ അതു ഒപ്പി വിവർണ്ണവും നേരിയായ അതു രാജു പുതി തെള്ളം കല്പിക്കില്ല. സാമ്പദ്യം രാജാട്ടക്കി രാജത്തിയും സേനയും മെച്ചവതിയിൽ എത്തി അറഞ്ഞ യിൽ വിത്തുച്ചു.

പ്രഭാതങ്ങളാട്ടക്കി എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റും അന്ന തുരകരണീയതെപ്പുറി ചിന്തിച്ചുതുടങ്കി. ഈ തിനി യിൽ ആത്മാവാദരായണം ഷഡ്പലപ്പുട്ടു് അക്കത്തു വന്നു് ഇപ്പോനും അറിയിച്ചു:—

“തിരുമേനി; മഹാഭാഗ്യം. നാം രക്ഷിപ്പേപ്പുട്ടു്.”

യദിഃ:—എതാ അതു്? അതാണോനുമ രക്ഷിച്ചതു്?

ബംബഃ:—ചോദിക്കാനംണോ തിരുമേനി! അതു മഹാനു ഭാവൻ വിജയസിംഹപ്പുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീര തുത്യം സർവ്വ ദ്രോഹിക്കുപ്പുട്ടുണ്ട്. അതു വത്തമാനം ഇപ്പോഴാണു കിട്ടിയതു്. പ്രഭ വിപുവബേസന്മ നിരയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു് മണ്ണാട്ടു കടന്നു. അദ്ദേഹ ത്രിശ്ശേരി അനന്തരായികൾ തങ്ങളുടെ തോട്ടുകളിലേക്കു നിരത്യാഴിച്ചു. അവൻ കോട്ടയും ത്രിശ്ശേരിയിൽ കടന്നു. അവിടെ ഗവർണ്ണറം പട്ടാളക്കാരും അസ്ഥിരചിത്ര രാജി വിശ്വമിച്ചു നില്ലുന്നായിരുന്നു. വിജയൻ പീര കുക്കര കയ്യുലാക്കി. ലഫ്റ്റുക്കാരുടെ നേരെ വെട്ടി വച്ചു. പിന്നു—പിന്നു—

യേശായാ:— ചിന്ന അംഗിൾറ അവസാനമങ്ങിണെ?
കേരളിൽ.

ബാജാ:— അവസാനം തിരുമേനി, മെത്തുനം ലഹരിക്കാഞ്ചം
ആരീനഗരം വിച്ച പാഠത്തുപോയി. അവിട്ടേര
ചെവരുക്കനഗരം കൈകൾ നീട്ടി തിരുമേനിയെ
സപ്രീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിയാട്ട നില്ലുന്നു. എന്നാൽ
ഇതിനിടയിൽ ഒരു സങ്കടവാൽത്ത കൂടി. ഈ ധീര
ക്രിത്യതിന്റെ വിധാതാവു് മരണക്കാമല്ലെങ്കിലും
ഉയക്കരമായ ക്ഷേത്രമേരു കിടക്കിനു.

“എന്തും? ധീരായ എൻ്റെ പ്രാണ.—” ദേഹം
പരിയാൻ കൈതിയില്ലാതെ യേശായാ മോഹിച്ചു
വിണ്ണ.

പാത്രം നടം മല്ലും യം

രണ്ട് മുന്ന് മനിക്രമിന്ത്യിൽ മഹാരാജാന്തിയുടെ
ബോധക്കും നീങ്ങാം. അവിട്ടേന്തെങ്കും പെട്ടെന്നിങ്ങെന്നെ
വരവാൻ എത്തു ബന്ധമെന്നു് അത്രത്തെപ്പുട്ടെങ്കാണ്ടു്
സങ്കടസംഗ്രഹത്തിൽ മുഴുകി നിന്ന മാത്രാഖ്യാപളി തുട
അങ്ഗിയ സേവകമായെങ്കെ വഭന്നങ്ങൾ പ്രകാശപ്പേരെല്ലങ്ങ
ഉംയി.

രംജത്തി കിടന്ന കിടപ്പിൽത്തെന്ന മാത്രാഖ്യാപളി
വിഭാഗ അടച്ചു വിളിച്ചു് ഇപ്പോരേതെന്ന് ശ്രീനഗര
ഞ്ചിലേവയ്ക്കു പൂജപ്പെടണമെന്നാജാതാപിച്ചു. അജ്ഞതാ
സംസ്ഥാനം ഒന്നും മറയ്ക്കു പ്രയാണത്തിനായെങ്കാം.
തിരുമന്ത്രാല്ലിലെ ഓവക്കുദ്ദും തോഴിമായം യാത്രയ്ക്കു
സജ്ജമായി. എല്ലാവരം കാലവിളിഡംബമരിന്റു ശ്രീനഗര
തേരയ്ക്കും രാജപാതയിൽ കടന്നു. സപ്രകാശക്കു നേരിട്ട്
വിപത്തിനെപ്പുറി ഓത്തു് വിശ്വാസം വഹിച്ചു ദേവി
ധാത്രയ്ക്കിടയിൽ അരുരാട്ടം ഒന്നംതെന്ന മിണ്ണിയില്ല.

സാധാരണതൊട്ടുകൂടി യങ്ങായര ശ്രീനഗരത്തിൽ
എത്തി പ്രജകളാൽ അപരഹന്ത്വം സപീകരിക്കപ്പെട്ടു. കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ക്ഷേണിത്തിൽ രാജത്തി നേരെ
വിജയസിംഹൻ കിടന്ന മുറിയിലേക്കോണു നടന്നതു്. അവിടെ
യീരാധ അ ഒക്കിണാത്രയോലാവിഭാ
ദേവി കണ്ണം. ഒരുദ്ദേശം ക്ഷേണിച്ചുറുഞ്ഞേകയായിരുന്നു.
രാജി സമീപത്തിരുന്നു് ശുശ്രാനിരതയായി സമയം
കഴിപ്പുകൂടി.

ഒരു സന്തതിനാളിൽ വിജയസിംഹൻറ മരിയു്
പുന്നമായി ഉണ്ടാക്കി. രാണി അതിസ്ഥാപിച്ചയായി സപ
ക്കാമുകവൻറ ആരോഗ്യത്തിനു വേണ്ട സകല ചികിത്സ
കൂടിം ചെഴിപ്പാക്കു ചെയ്തു.

ങ്ങൾ ദിവസം പ്രഞ്ചത്തിൽ തിനക്കുത്തുക്കുകൾ
ശേഷം മഹാരാജ്ഞിയും അന്ത്യവാദരായണനും വിജയ
സിംഹനംകൂടി ദേവിയുടെ മരിയിൽ ഖരനു സംഭാഷണം
ചെയ്തുയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ബാലാനുചേരൻ പ്രദേശ
യിച്ചു് ബാദരായണനോടു് എന്തൊ മന്ത്രിച്ചു്. അനു
ന്തരാം അവൻ. വൈദികിലേയ്ക്കു ദേഹാധ്യപ്പോൾ അന്ത്യവാദ
രായണൻ ദേവികയ തൊഴുതുക്കാണാറിയിച്ചു്.

“തിരുമേനി, ക്ഷേമിണംഞാരതത്തിലെ മൺപുര
സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും അനുഭവ പേര് മുഖം കാണിക്കാ
ന്നായി ഖവിടെ വിടകൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. മൺപുരാധിരന്നായ
മരുപ്പേജേവൻറ പ്രതിനിധികളാണവർ. അതിൽ
പ്രധാനിയുടെ പേര് “കാമേരപറ” എന്നുണ്ടു്. മൺ
പുരത്തിലെ ഏററെവും വലിയ പദവിയുള്ള ഒരു പ്രഭ
വാണിജ്യമാണു്.

യാർക്കായരാഃ—കാമേരപരപ്രഭവിനെ വേഗം ഖങ്ങോട്ടു
വിശ്വിക്കുക. വിജയസിംഹൻറ ഏതു സ്നേഹിതനും
നമക്കു സ്ഥിരമനാണു്. സ്രൂതാതെ ഖസ കാമേരപര
പ്രഭവിനെന്നു പേര് മുമ്പു് തൊൻ കേട്ടിട്ടും ഉണ്ടു്.
അപ്പേം കരുച്ചുകാലം ധംഗാത്തിലെ മന്ത്രിയായി
ശ്രദ്ധി.

അതും ബാഡരായണ്ണൻ തൊഴുതുകൊണ്ട് പുറത്തെ
കടന്ന. അല്ലോ കൂടിതെന്തു” മല്ലുവയസ്സുനായ ഒരു മാനുശന
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ശാകത്തു പ്രവേചിച്ചു “കാമേഷപരപ്പ്”
എന്നറിക്കിച്ചു.

യഥായര പ്രളവിനെ ആരംഭിച്ചു. പ്രഭ മട്ടക്കാട്ടി
ദേവിയെ തല വണ്ണാൻ. അന്നത്തോ വിജയസിംഹൻറു
നേരേ തിരിതെന്തു” ഇങ്ങനെന്ന ആവാരപ്പും പറഞ്ഞു:—

“തിരമനസ്സിലെ കല്ലുന കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ
തന്നെ നടത്തബ്ദ്ധപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവു തിരമേനിയുടെ തിര
വെഴുത്തും കൊണ്ട് വന്നിട്ടുണ്ട്.”

തിരമനസ്സിലേവയന്നും കല്ലുനവയന്നും രാജസന്നി
ധിയിൽ മാത്രം ഉപാധ്യാഗിക്കാഡിഷ്ട് സഹിഷ്ണുവക
മായ പദ്ധതി കേടു” എല്ലാവക്കും വിജയസിംഹൻറു
നേരേ നോക്കി. രാജാനി കല്പിച്ചു.

“ബാഡരായണ്ണൻ, താങ്കൾക്കിനിയും ചില കർത്തവ്യ
അംഗങ്ങളിൽനിന്നും നീവേദിച്ചുണ്ടുണ്ട്.”

ബാഡ:—അടചിയൻ; ഇന്തി അതു മരയും ശിഖാവല്ലുമില്ല.
മണിപ്പുര മഹാരാജുന്നതിനെന്ന് അധിചനായ മഹാ
ദ്രോവമഹാരാജാവിനെന്ന് ഇളയസ്യോദരനായ
ശന്തനുവന്നാണ് വിജയസിംഹനെന്നുണ്ടും നാഡ
ഡേയത്തിൽ ഇതും കാലം ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി
യതു”. അവിട്ടനു കൊടുത്തയച്ച തിരവെഴുത്തു
ശന്തനുവെൻ്നു വിഭാഗത്തിനു വേണ്ട ആനന്ദത്തി
നാഡക്കിഞ്ചിഞ്ചിഞ്ചിഞ്ചാണ്”, ഇന്തി ആ ദിശയും

വേഗത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടുനാണ് അട്ടിയങ്ങളെ പറ്റാൻ.

ഇവിടെ വായ്ക്കാടോട്ടു് കൊരിയിക്കാനണം. യൈഡായരായുടെ ലാവസ്റ്റ്രവിലാസത്തപ്പറ്റി കേട്ടു് അതാമ്പലനായിട്ടാണ് മനിപ്പു രാജ്ഞിസമേഖനായ ശത്രുവേൾ ശ്രീനഗരത്തിൽ വന്നതു്. ദേവിയെ കണ്ണ പ്പൂരം തചന വിവാഹംമതിക്കു് ജ്യോജ്യനു് എഴുതിയ തിബിൻറ പ്രഥമായിട്ടാണ് കാമേരപ്പരപ്പി സദ്ഗവാഹ കനാറി നീങ്ങാഗിക്കപ്പെട്ടിരും.

ഒരു രാജവംശജന്മ തന്നെ തന്നെ പുണിപ്പീഡനം ചെയ്യാൻ ലഭിച്ചതിനാൽ യൈഡായര നിത്രഹം കൂടാതുമയ്യായി.
